

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası
United Trade Union of Transport Employees

BTS

HABER

ATATÜRK AIRPORT

**TCDD ve DHMİ'nin
Tasfiyesine
HAYIR !**

içindekiler

Editörden	1
Başyazı	2
1 Mayıs	4
Tuzla Tersaneleri	6
4.yılında Pamukova Faciası...Unutmadık, Unutturmayacağız	7
Örgütlenme	8
Hukuksal Mücadelemiz Tüm Hızıyla Devam Ediyor!	12
SSGSS Meclis'ten Geçti, MÜcadeleye Devam !	14
DHMi-Yeniden Yapılanma	16
Doğruyu Söylemek Yetmiyor, MücadeleEtmek Gerekıyor !	17
DLH Nereden Nereye !	18
Demiryolları Kanunu	20
TCDD'nin Bilimsel Bildiriye Tahammülsüzlüğü	24
TCDD Disiplin Kurulu Kararlarına Eleştirel Bir Bakış	23
Tuzla Tersaneleri	24
Uluslararası Dayanışma -Osanloo'ya Özgürlük	25
Kütahya Tren Kazası	26
Doğruyu Taraf, Yanlışta Başı Dik...	28
1 Haziran mitingi//Emekçiler Van'a Yürüdü!//Darbe Karşıtı 70 Milyon Adım	29
ETF'ye üye ülkelerin kadınları toplandı !	30
4.Uluslararası Sendikalar Konferansı Balıkesir-Gönen'de Yapıldı !	32
TCDD Misafirhanesi ... Peşkeş Çekiliyor !	34
Disiplin Kurulları Hakkında	35
Böl-Parçala-Sat	36
"Demiryollarımızın Geleceği" Konulu Panel...	37
Yüzyılın Projesi Marmaray Yüzyılın Yanlışına Dönmesin !	38
KEK 3.Olağan Genel Kurulu	40
Temsilciliklerimiz	41
Yok Edilen Ayrımcılık Değil Sosyal Haklarımız !	42
AİHM'den Güzel Bir Karar	44
Meclis'ten...	45
Sendikalarda Milliyetçilik ve Şovenizm	46
Basından	47
Yitirdiklerimiz	48

BTS Haber Dergisi Mayıs - Temmuz 2008 Sayı : 29

BTS Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası adına sahibi: Yunus AKIL • **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** İskender ERSÖZ • **Adres:** Mithatpaşa Caddesi Ahenk Apt. No.62/20 Kızılay / Ankara • **Tel:** 0.312 424 04 70
424 04 71 • **Fax:** 0.312 424 04 72 • **e-mail:** info@bts.org.tr • **web:** www.bts.org.tr

Tasarım ve Baskı: Mattek Matbaacılık Basım Yayın Tanıtım Tic San. Ltd. Şti GMK Bulvarı 83 / 32 Maltepe / Ankara Tel:
0.312 229 15 02 pbx • **e-mail:**mattekmatbaa@yahoo.com

Merhaba Değerli Arkadaşlar;

Dünyadaki ekonomik ve siyasal gelişmelerin doğrudan etkisi altında olan ülkemizde 1980'li yıllardan itibaren ciddi bir dönüşümü tüm olumsuzluklarıyla yaşarken, AKP hükümeti döneminde neo liberal politikaların gereği olarak sermayeyle daha fazla bütünleşme, devleti küçültme, kamu harcamalarını kısma, özelleştirme ve kuralsızlaştırma eğilimleriyle büyük bir saldırı yaşamaktayız.

çalışma koşulları ortadan kaldırılmakta, demokrasiden, sosyal devletten, hukuktan her geçen gün daha da uzaklaşmaktadır.

Liberal politikalar emekçilerin ve yoksul halkın yaşamını olumsuz yönde etkilerken aynı oranda biz kamu emekçileri de payımıza düşeni almaktayız.

Kamuyu daraltmak üzere yasal değişikliklerin ardına yapıldığı bu dönemde TCDD'nin yeniden yapılandırılması adı altında yeni TCDD Kanunu tasarısının hazırlanarak Meclis'e yakın zamanda sunulması planlanmaktadır. TCDD'nin bölünüp parçalanması ve tasfiyesinin amaçlandığı bu kanunun yasalaşması demek, demiryollarımızın büyük sermaye aktörlerine ve yerli işbirlikçilerine peşkeş çekilmesi demektir. Yine aynı şekilde DHMİ'de de yeniden yapılanma çerçevesinde çalışmaların yürütüldüğünü, yeniden yapılandırma adında küçültülerek sadece denetleme ve koordinasyon işlevi gören bir kurum haline getirilmek istendiğini görmekteyiz.

Ekonomik alandaki saldırılar demokratikleşme alanında da paralel olarak sürmekte. AKP hükümeti , çalışanların demokratik haklarının iyileştirilmesi yönünde en ufak bir adım atmamış, uluslar arası yasaları hiçe saymış, sendikalar kanununda en ufak bir iyileştirmeye gitmemiştir.

Bizler kamuda yapılan saldırılara karşı direnmeye çalışırken, özel sektörde tam bir kıyım yaşanmaktadır. Emekçilerin insanca yaşamak/çalışmak, sendikalı olmak ve haklarını almak üzere attıkları her adım işverenler tarafından büyük bir saldırıyla cevaplanmaktadır. Novamed, Tega,Desa, Tuzla... irili ufaklı pek çok işyeri mücadele ve direnç noktaları haline gelmiştir.

İktidarın liberal ekonomik ilişkiler adına fütursuz saldırıları karşısında sermaye daha bir rahat davranmakta, yasalar hiçe saymakta. Son olarak Tuzla'da yaşadıklarımız hükümetin sermaye kesimiyle arasını iyi tutmak adına ne kadar kör ve sağır olabileceğinin örneğidir.

Sendikaların, DKÖ'lerin ve duyarlı kesimlerin yarattığı kamuoyu ve baskı Tuzla'yı gündeme taşımış ve ancak hükümet o zaman adım atmaya yanaşmıştır.

Adil Özdemir
Genel Basın
Yayın Sekreteri

Demokratikleşme alanında 1 Mayıs bu yılda turnusol kağıdı görevini gördü. Bu yılki 1 Mayıs'ta da yine , güvenlik güçlerinin orantısız terörüyle karşılandık. Birlik, Dayanışma ve Mücadele günümüz devletin provokasyonu ile kana bulandı, bizzat devlet tarafından terörize edildi.

Demokratikleşmenin bir diğer turnusol kağıdı olan Kürt Sorunu, ilgili ve yetkililerin tüm kabul etmelerine, güzel sözlerine rağmen olumlu bir gelişme gösteremedi, açılım sağlanamadı. Kürt Sorununun çözümsüzlüğünün ülkemizin demokratikleşmesi ve gelişimi önünde engel olduğu bilinmesine rağmen kan-barut kokusu ile şahin söylemlerin yer aldığı bir havayı solumaktayız. Oysa Kürt sorunu ülkenin demokratikleşmesi koşullarının başındadır. Son dönemde Barış Meclisinin girişimleri ve sonrasında 1 Haziran'da Kadıköy'de, 7 Haziran'da Van'da yapılan ve onbinlerin katılarak barış taleplerini haykırıldığı mitingler ile demokrasiden, barıştan yana olanların çözüm istedikleri, çözüm konusunda ısrarcı oldukları görülmelidir.

Yakın zamanda türban konusunun gündeme getirilmesi ve sonrasında da AKP'nin kapatılması davasıyla karşı karşıya geldik. Davanın tüm ülkeyi etkisi altına aldığı süreçte Ergenekon Davasının gündeme oturmasıyla içinde bizlerin taraf olmadığı iki kutuplu bir sürecin içinden geçmekteyiz. Bu dönem çeşitli aktörlerinin konumlanışlarının yeniden ayarlandığı, taşların yerinden oynadığı bir hegemonya savaşı sürecidir. Topluma görünürde ya şeriat – ya darbe ikileminde yansıtıldığı ve toplumun kamplaşmaya doğru itildiği bu süreç; biz çalışanlar ve emekçilerin gerçek sorunlarının kendine bir alan bulmakta zorlanması ve gerici yasaların sessiz sedasız Meclis'ten çıkmasını kolaylaştırmaktadır.

Tüm bunlar yaşanırken, liberalizm rüzgârını hızla ekmekte, biz emekçilerin hayatlarından büyük şeyler götürmektedir.

Toplum kesimlerinin gerçek sorunları yerine tepeden gelen, aslında bizim için olmayan kavgalar yerine, emekçiler kendi talepleri doğrultusunda bir yaşam için var olduğunu hissettirmeli, kendi gündemimizi yaratmalıyız.

Dergimizin istediğimiz düzende çıkmamasına rağmen bu dönemde Marmaray; AKP'nin 5 yılı ve Gişe Memurları gibi kitapçık çalışmaları yapılmıştır. Burada amaçlarımızdan biri de arkadaşlarımızın mesleki sorunlarını aktarmaktır. Bu çerçevede yakın zamanda işkolumuzdaki makinist, revizör, hareket memuru, itfaiyeci ve diğer ünvanlarla ilgili broşür çıkaracağız. Arkadaşlarımızın işyerlerinde yaşadıkları sorunlarla ilgili bilgi göndermeleri çalışmamız için önem taşımaktadır.

Teslim Olmayacağız!

Değerli mücadele arkadaşlarımız,

Üç aylık yoğun bir örgütlenme dönemi ardından hepimize merhaba,

Gerek demiryollarında, gerek hava meydanlarında gerekse liman ve işkolumuzun diğer birimlerinde zor bir döneme girmiş bulunmaktayız. İşkollarımızda "yeniden yapılanma" adı altında sürdürülen tasfiye çalışmaları demiryollarında ve hava meydanlarında ivmesini artırarak devam ediyor. Sendikamızı kurduğumuz ilk yıllarda tespit ettiğimiz öngörüler ne yazık ki bize rağmen gerçekleşiyor. Limanlarımız, hava meydanlarımız ve demiryollarımız yeniden yapılanma adı altında özelleştiriliyor. IMF ve Dünya Bankasına verilen sözler doğrultusunda çok uluslu şirketlere peşkeş çekiliyor. Gerek dünyadaki gerek ülkemizdeki gerekse de işkolumuzdaki Sendikal hareketin içinde bulunduğu krizde, buna karşı örgütlü mücadeleyi ortaya koymadığından ne yazık ki işyerlerimiz birer birer ya tasfiye ediliyor ya da özelleştirme adı altında peşkeş çekiliyor. BTS'nin kurulduğundan beri tek başına verdiği onurlu mücadele ise bu saldırıları durdurmaya yetmiyor.

Özellikle AKP iktidarının uygulamaya koyduğu neo liberal politikalar karşısında işkolumuzdaki güdümlü sendikaların "celladına aşık kurban" misali tepkisiz kalması, işyerlerimizin tasfiye sürecini daha da hızlandırmakta hükümetin ve uluslar arası sermayenin ekmeğine yağ sürmektedir.

İşveren temsilcilerinin bu tasfiye planlarını çalışanların temsilcilerine onaylatmak için kurduğu (toplantı, sunum, ortak akıl toplantıları gibi) tuzaklar BTS dışındaki sendikalar tarafından olumlanması hüznü vericidir. Gerek Hava meydanlarında gerekse demiryollarında yapılan toplantı ve sunumlarda bu acı tabloya ne yazık ki alıştık. Her toplantıda tek kalsak ya da DHMİ toplantısında olduğu gibi yol arkadaşımız Hava -İş davet edilmeyerek yalnız bırakılsak da BTS kurulduğu günden beri doğrularını dile getirmekten çekinmeyecektir.

Yapılacakların özelleştirme olmayacağı yolundaki alışık sözlere ise karnımız tok. Bu konuda işçi sınıfının yeterince tecrübesi var. TEK, PTT vb kurumlarda önce bütünlüklü yapı parçalandı. Kurumlar bölünerek özelleştirme gerçekleştirildi. TCDD'nin ve DHMİ'nin, bütünlüklü yapılarının parçalanarak yok edilmesine sesiz kalmayacağız.

Bu amaçla hazırlanan demiryolu kanunun bizlere ne getireceğini hepimiz çok iyi biliyoruz. Gerek kadro

Yunus AKIL
Genel Başkan

toplantısında gerekse üç aydır işyeri işyeri dolaşıp dile getirdiğimiz gibi "demiryolu kanunu özü itibarıyla: demiryollarının yol, yük, altyapı olarak ya da her ne ad adı altında olursa olsun birbirinden ayrılması değil, "demiryolcuların demiryollarından ayrılması kanunudur."

TCDD yetkililerinin 27 Haziranda yapmış olduğu sunumda da ifade ettiğimiz gibi kendi isteğiyle demiryollarından ayrılmayan "demiryolcuların demiryollarından atılması kanunudur."

Bu kanuna karşı prim ve benzeri araçlarla bizlerin direnci kırılmak isteniyor. Bizlere düşen bu tuzaklar düşmemek, her platforma bu kanunun içyüzünü teşhir etmektir. Bu kanunun taşıdığı tehlikeleri gerek demiryolculara gerekse tüm vatandaşlara tek tek anlatmaktır. Onları taraf yapmaktır. İşlerinin ve işyerlerinin geleceği konusunda taraf yapmaktır.

Gerek hızlandırılmış tren, gerekse hızlı tren konusundaki haklılığımız gibi bu konuda da en büyük yük BTS kadrolarına düşmektedir. Bu konuda vereceğimiz mücadele aynı zamanda susanların maskesini bir kez daha düşürecektir.

Yine DHMİ'nin yeniden yapılması tartışmaları salon etkinlikleriyle devam ettirilmekte ve Ulaştırma Bakanlığının almış olduğu kararlar çalışanların temsilcilerine onaylatılmak ve onların kararıymış gibi sunulmak istenmektedir. DHMİ'den son yıllarda yaşananlar ortadadır. Esenboğa'daki çalışma arkadaşlarımızın işlerinin ellerinden alınarak yurdun dört bir yanına gönüllü sürgün edilmesine, yıllardır yaşadığı kenti sokağı terk edilmesine birlikte şahit olduk. Denizcilik müsteşarlığında yapılmak istenen uygulamalar ortada...

Mersin limandaki 1500'e yakın çalışanın nasıl bir günde işyerlerinden kopararak yurda dağılına ve sıfır çalışanla limanın devir edilmesini yaşadık. Hani limanların geliri TCDD ye aktarılacaktı. Bu paralarla yeni demiryolları yapılacaktı.? Kimse yerinden yurdundan işinden olmayacaktı?

Gerek "demiryollarının geleceği" gerekse de "özelleştirme ve hava meydanları" panellerinde ifade ettiğimiz gibi iki yol var. Ya teslim olacağız sonsuza kadar susacağız ya da bütün gücümüzle direneceğiz.. Elbette ki BTS bütün gücüyle direnecektir. Bizler direneceğiz. Kendimiz için olmasa bile çocuklarımız, torunlarımız ve halkımız için direneceğiz. Onlara güzel gelecek bırakmak için, onlara insanca yaşanacak onurlu bir gelecek bırakmak direneceğiz.

Tarihe not düşmek için direneceğiz.

Yaşanan ve yaşatılacaklar karşısında üç maymun olmayacağız. TESLİM OLMAYACAĞIZ..

Dünya ve Türkiye'ye Bakış

İşkolumuzda bunlar yaşanırken dünya ve ülkemizdeki siyasal süreci anlamadan mücadele edilmeyeceği gerçeğinden hareketle bir değerlendirmeye ihtiyaç duyulmaktadır.

Bilindiği üzere tek kutuplu dünyada her şeyin güllük gülistanlık olacağı umuduyla beklentiye girenlerin umutları ne yazık ki erkenden kırıldı. Her yere özgürlük, demokrasi, adalet ve barış getireceğini ilan eden emperyalizminin Irak ve Afganistan'ı doğrudan, Filistin ise İsrail eliyle dolaylı işgali etmesi, İran içinse saldırı hazırlıklarına girmesi dünyadaki dengeleri alt üst etmiştir.

30 yakın ülkede yaşatılan iç çatışmalarla dünyanın her yanı kan gölüne dönüşmüştür. Sadece Irak'ta akıtılan 1 milyonun üzerindeki sivilin kanı yeni sürecin ipuçlarını bizlere göstermektedir. Emperyalizmin kendini yeniden var edebilmesi için dayattığı bu savaş ve çatışmalar, emekçilere özgürlük, demokrasi, barış ve adalet değil tam tersine daha fazla yoksulluk daha fazla işsizlik getirmiştir. Dünyayı yaşanılır olmaktan uzaklaştırmış, insanlığı sefaletle mahkûm etmiştir.

Dünya nüfusunun yarısı açlık sınırında ve yetersiz beslenmeyle karşı karşıya olup her gün 18 bin çocuk bu nedenlerle hayatını kaybetmektedir.

Zararlı kimyasal ve sera gazları sonucu iklim değişiklikleri oluşmakta, buzullar erimekte, yaşam için temel olan içme suyu kaynakları ve besin üretimi üzerinde olan ölümcül etkiler artarak insanlık tehdit edilmektedir.

Sermayenin küresel saldırıları sonucu emekçilerin binlerce yıllık mücadeleleri sonucu elde ettiği kazanımlar bir bir ellerinden alınmakta, kamusal hizmetlerin başında gelen Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi alanlar piyasaya terk edilerek, kamusal hizmetler hak olmaktan çıkarılmakta, sermayeye ise özelleştirmeler adı altına sınırsız kaynak transferi yapılmaktadır. Her geçen gün işini kaybedenlerin sayısı artmakta ve yoksulluk yaygınlaşmaktadır.

Cinsel, etnik, dini, kültürel ve bölgesel ayrımcılıklar körüklenerek emekçiler üzerine baskı kurulmakta kayıt dışı ve iş güvencesiz çalışma yaygınlaştırılmaktadır. Hükümetler bir yandan sendikasızaştırmayı desteklerken diğer yandan sendikacıların ekonomik ve sosyal haklarının gelişimini sınırlamaktalar. Bir yandan da emekçileri örgütsüzleştirilerek, hem sendikalarla hem de siyasetle ilişkileri kesilmektedir.

Dünyadaki bu gelişmelerin etkileri daha yıkıcı bir şekilde ülkemizde de kendini hissettiriyor. Geçen yıl bu zamanlar ülke gündemi Cumhurbaşkanlığı ve erken seçimlere kilitlenmişken bu yıl AKP'nin kapatılma Davası ve Ergenekon ana gündem.

AKP iktidarıyla birlikte ülkemizin emperyalizmle bağı derinleşmiştir. AKP'nin uyguladığı neo liberal politikalarla ülkemizin en önemli kurumları özelleştirmiş, sermayeye kaynak akışı sağlanmıştır. Bununla birlikte yüz binlerce emekçiye işini kaybettirmiş, yoksulluğu yaygınlaştırmıştır. Sosyal devletin yerine sadaka kültürünü egemen kılmış, milyonları işsizlikle birlikte siyasetin dışına iterek yine cellâdına sevdalı kurbanlar gibi kendisine oy deposu haline getirmiştir.

AKP'nin gerçek yüzü ise 2008 Nevroz' unda Van'da yaşlı kadınlara , yine 14 Mart ve 1 Nisan SSGSS eylemleri" ve en son "1 Mayıs"ta emekçilere uyguladığı şiddetle bir kez daha ortaya çıkmıştır. Kendi partisinin kapatma davasında demokrasi havarisi kesilirken, muhalif basının sesini kapatarak, emekçilerin yüzü olan Hayat Televizyonunu hukuksuz bir şekilde karartarak. Kendine demokrat, kendine Müslüman olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Emekçilerin sendikal alanda ve gündelik hayattaki demokratik ve özgürlükçü bir anayasal taleplerine kulağını tıkayan ve 12 Eylül anlayışının gerisine bile düşen AKP, hazırladığı Anayasa taslağı ile neo-liberal uygulamaları güvence altına almaktan öteye geçmemiştir.

Yine bu süreçte emekçilerin hayatın öznesi olmasıyla 3 Kasım "Demokratik Eşitlikçi Bir Türkiye" Mitingi ülkemizin üzerinde estirilen şoven ve ırkçı dalganın kırılmasına vesile olmuş, ardında Türkiye Barış Meclisinin 1 Haziran 'da Kadıköy'de 100 bine yakın emekçiyle, yine Van Şubeler platformunun "Emekçiler Van'a Yürüyor" mitingiyle de 100 bine yakın emekçi, emek ve barış taleplerini haykırmıştır.

Demokratik, özgürlükçü ve yaşanılır bir ülke için Kürt meselesinin barışçıl ortamda, demokratik yollarla çözümü yerine sorunun askere havale edilmesi sonucu her gün emekçilerin çocukları yaşamını yitirmekte emekçilerse en büyük zararı görmektedir.

AKP'nin kapatılması ve Ergenekon davalarıyla yoksulların, emekçilerin gerçek gündemlerinin üzeri örtülmüştür. Ergenekon soruşturması mıntika temizliğine denk düşen bir anlayışla sınırlanmış, devlet içindeki tüm kirli ilişkileri açığa çıkarmak ve demokratik bir rejim yaratma isteminden uzaklaşmıştır. Biz emekçilerin, ne AKP'nin ne de Ergenekoncuların söylemlerine denk düşmeden onlara yedeklenmeden, tavrımızı, gerçek demokrasiden, emekten, barıştan ve ezilenlerden yana koymamız gerekir. Bizler başka bir dünya ve başka seçeneklerin olduğunu bildiğimiz gibi her ikisinin gerçek yüzünü de biliyoruz. Maraş'ı, Sivas'ı, Çorum'u ve Şemdinli'yi unutmadık, , Özelleştirmelerle işleri ellerinden alınan ve gece yarısı -15 derecede üzerlerine tazyikli su sıkılan Tekel işçilerini, faali meçhulleri, ölüm havzasına dönüşen Tuzla tersanelerinde yaşamını yitiren tersane işçilerini, Belediye işçisine kalkan elleri unutmadık.

1 mayıs

Demokrasıcılık Oyunu Oynayan

AKP tüm Kurumlarıyla 1 Mayıs'ta Terör Estirdi!

Konfederasyonumuz KESK'le birlikte DİSK ve TÜRK-İŞ olarak “SOSYAL ADALET - EŞİTLİK-BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ, BARIŞ” için OMUZ OMUZAYIZ sloganıyla bu yıl ki 1 Mayıs kutlamalarının İstanbul'da Taksim Meydanında gerçekleştirileceğini ve tüm ülkede coşkulu ve bizlere yaraşır bir şekilde kutlanacağını kamuoyuna açıklamış ve çalışmalarına başlamıştı.

Bu süreçte, AKP hükümeti de demokrasıcılık oyunu dahilinde; bir yanda demokrasıcılık oyunu oynayarak 1 Mayıs'ın resmi bayram ilan edilmesi yönünde çalışmalara başlarken diğer yandan konfederasyonların talebi 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama talebinden hareketle tüm 1 Mayıs katılımcılarını provokatör ilan etmeye ve ortamı germeye dönük bilinçli bir çalışma başlattı.

1 Mayıs'ın şeklini de içeriğini de AKP hükümetinin Başbakanı, Bakanı, Valisi ve Emniyet Müdürüyle koro halinde kendi belirlediği şekilde uygulamayı hedefledi. Şiddet ile başlayan ve şiddet ile biten açıklamalar yapıldı.

Öncelikle 1 Mayıs'ın resmi bayram yapılması

yönünde Bakanlar Kurulu kararı çıkarma girişimi kimi çevrelerce olumlu şekilde izlenirken çıka çıka adı “1 Mayıs Emek ve Dayanışma Bayramı” olan, içinde mücadelenin olmadığı ve tatil izni verilmeyen bir yumurta çıkıverdi. Oysa 1 Mayıs tüm çalışanlar için meşru ve her yıl kutlanan bir bayram niteliğinde emek, dayanışma ve mücadele günü olarak zaten kutlanmaktadır. AKP hükümeti bu konuda ileri bir adım atmak istiyorsa emekçilerin talepleri doğrultusunda, onların isteklerine cevap veren bir tarzda yaklaşım göstermeliydi. Oysa görünüşte demokrasi havarisi kesilen AKP, 1 Mayıs'ı bir yandan izinli sayılan bir bayram günü yapmazken diğer yanda 1 Mayıs'ın Emek ve Dayanışma günü olmasının yanında Mücadele günü olduğunu unutmmuş, işçi sınıfının tüm sınıfa yönelik her türlü saldırısı karşısında verdiği mücadeleyi atlamıştı.

1 Mayıs yaklaşırken Başbakan Tayyip ERDOĞAN konuşmasında “ayaklar başı yönetmeye kalkarsa kıyamet kopar” sözleriyle tüm gerçek duygularını ifade etti. Her alanda verdiğimiz mücadelemiz boyunca taleplerimizi sloganlaştırmışken kullandığımız; “üreten

1 mayıs

biziz yöneten de biz olacağız”, “söz, karar, yetki iktidar halka” sloganlarımıza iktidarın cevabıydı bu.

Hükümetin provokasyon olur söylemi aslında içi boş bir yalandı. Yıllardır onbinlerle kutladığımız 1 Mayıs kutlamaları için güvenlik sağlanırken Taksim’de sağlanamayacağı koca bir yalandı.

Konfederasyonlarımız, 1 Mayıs için tüm hazırlıklarını tamamlamış ve örgütleri bilgilendirmişti. Yapılan ortak açıklamada tüm hazırlıkların tamamlandığı ve en ince detaya kadar programlamanın yapıldığını belirtiliyordu.

Konfederasyonlarımız 1 Mayıs sabahı program dahilinde hareket etmek için sabahı bekliyordu.

İSTANBUL’DA HALKA DEVLET TERÖRÜ UYGULANMIŞTIR!

Tüm şehir, diğer illerden getirilen takviye güçlerle işgal edildi ve 1 Mayıs sabahı sabah 06.30’da DİSK Genel Merkezi’ne gaz bombalarıyla saldırı düzenlendi, Türkiye’nin ve İstanbul’un her yerinden gelen emekçiler, polisin gaz bombaları ve panzerlerin sıkıldığı tazyikli su ile karşılandılar.

DİSK, KESK , TÜRK-İŞ ve çeşitli kitle örgütlerinin üyeleri şehrin çeşitli yerlerinde polisin saldırısının kurbanı oldular. DİSK önüne gelen milletvekillerini ve Avrupa Parlamentosu üyelerini, aydın ve sanatçıları da gaz bombası yağmuruna tutacak kadar futursuz polis saldırısı, tam bir devlet terörüne dönüştürüldü.

Sürekli yasalara uymaktan bahseden Valilik, emrindeki kolluk kuvvetleriyle en temel insan hakkı olan yaşama hakkını tehlikeye atmıştır. Yalnızca DİSK binası değil Şişli Etfal Hastanesi’nin acil servisine bile gaz bombaları atılarak onlarca hasta ağır şekilde etkilendi.

Emeğin Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü olan 1 Mayıs’ta Yaşanan tüm acı olaylar İktidar tarafından bizzat örgütlenmiştir. İstanbul

Valiliği iktidardan güç alarak anti-demokratik uygulamalarla İstanbul’u Sıkıyönetim alanına çevirmiştir.

Provokasyonu yapanın devlet olduğu ortaya çıkmıştır.

Yaşam Hakkı, Kişi Dokunulmazlığı, Kişi Özgürlüğü, Konut Dokunulmazlığı Hakkı, Düşünceyi Açıklama Özgürlüğü, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü hakkımız açıkça ihlal edilmiştir.

Yaşanılan tüm bu kanun dışı olaylar Konfederasyonumuz ve DİSK tarafından mahkemeye verilecek, ILO ve AIHM nezdinde de girişimlerde bulunulacaktır.

1 Mayıs öncesi hükümetin yarattığı gerginlik 1 Mayıs’a katılımı olumlu yönde etkilemiştir. Konfederasyonlar bir yandan kutlamaların Taksim’de yapılması kararlılığını gösterirken diğer yanda her yer Taksim mesajını vermiştir.

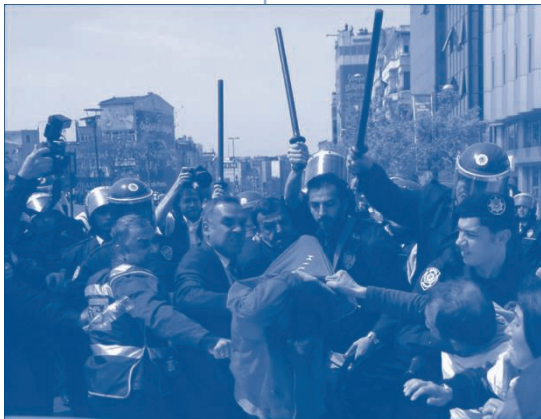
Pek çok ilden emekçiler İstanbul’a kutlamalar için giderken, illerde de kitlesel ve coşkulu bir mayıs için yoğun

çalışmalar yapıldı. Bu yüzden geçen yıla oranla çok daha kitlesel kutlamalar yaşandı.

Ankara’daki emekçiler, hükümetin 1 Mayıs’ı

Taksim’de kutlamak isteyen emekçilere ve DİSK binasına yönelik şiddetinden dolayı İstanbul Valiliğini ve Emniyetini güçlü bir şekilde protesto etti. Saat 14.00’de Operadan başlayan yürüyüş, kortejlerin Sıhhiye Meydanı’na girmesi ile devam etti. En önde Türk İş ve KESK Kortejleri arkada ise sırasıyla kitle örgütleri, dergi çevreleri, devrimci yapılar ve siyasi partilerin yer aldığı yürüyüş boyunca emekçilerin taleplerini yansıtan farklı sloganlar atılırken mitinge katılan binlerin öfkesi AKP’ye ve

Taksim 1 Mayıs’ına yönelik saldırılara karşı ortaklaştı. .

Tuzla Tersanelerinde Yaşananlar Ülkemizin Gerçeği Karşı Çıkmazsak Liberal Politikalar Tüm ülkeyi Tuzla'ya Çevirecek !

Tuzla Tersanelerindeki çalışma hayatını, üst üste gelen ölümlerin ardından DİSK/Limter İş Sendikasının ısrarlı mücadelesi, demokratik kitle örgütleri ve aydınların duyarlılıkları ve basın ilgisıyla fark ettik ve şimdilerde kamuoyu gündeminde yakından takip etmekteyiz.

Yaşananların ülkemizin gerçeğini yansıttığını ama tüm gerçeğin sadece Tuzla'da yaşanmadığını, on yıllardır pek çok sektörde yaşandığını belirtmek gerek. Neoliberal politikaların nüfuz ettiği her alanda bu tabloyla karşı karşıyayız. Kayıt dışılık, esnek ve fazla çalıştırma, kuralsız ve kayıt dışı çalıştırma vb. nin, mantığında "daha fazla kar" anlayışının yer aldığı, emeğin, insanın sadece parasal bir değer olarak görüldüğü bir resim bu.

Neo liberal ekonomik düzen, en az maliyetle en fazla kar demek. Ülkemizde özellikle son yıllarda dış dünyanın dikkatini çeken biçimde düşük maliyetli gemi üretimi gerçekleştirilmekte ve Tuzla Tersanelerinden dünyaya gönderilmekte. Bugün 35 bin kişi çalışıyor. Türkiye'de üretilen gemilerin yüzde 95'i Tuzla'dan denize indirilmekte. Ve gemi siparişi verenlere şimdi olmaz, birkaç yıl sonra gelin denilmekte.

Bu talebi sürdürülebilir kılmak ve daha fazla iş alabilmek için maliyetin sürekli düşük tutulması, bunu için de işçi maliyetlerinin en aza çekilmesi gerekmektedir. İşçinin sağlığı, güvenliği, eğitimi için harcama işveren tarafından maliyeti yükselten girdi rakamları olarak görülmekte.

Son dönemdeki ölüm ve yaralanmalardaki artış nedeniyle çalışanların ve sendikalarının (aslında sadece Limter-İş'in) sesi de daha fazla çıkmakta. Burada 2 sendika var. Biri sesi soluğu çıkmayan, pek sorunda görmeyen Türk-İş'e bağlı Dok Gemi-İş, diğeri ise DİSK'e bağlı Limter İş.

Bir yorum yapmaya pek gerek kalmıyor. Çalışanların gerçek sendikası orada da Limter İş. Bu nedenle çok yoğun baskılarla karşılaşılıyorlar.

Tuzla'da işlerin yolunda gitmesi için iktidarı ve işvereniyle her türlü 'çözüm' üretilmekte. Yöntem olarak büyük firmalar gemi yapım işlerini her iş alanı için kendini "uzmanlaştırmış" taşeronlara devretmekte, ana firmanın

altında pek çok taşeron firma faaliyet göstermekte. Kayıtlarda 47 adet tersane varken 400 civarı taşeron firma görünüyor.

İşveren tarafı, tüm yaşananlar karşısında üzerine toz kondurmamakta kararlı davranıyor. Deniz Ticaret Odasının Tuzla'daki ölümleri masaya yatırdığı toplantıda Başkan Metin Kalkavan; "Biz tekstil atölyesi değiliz. İşçinin

ölebileceğini bilmesi lazım" dedi. Oysa gemi inşa sanayisinde önde olan ülkelerden Almanya'da 40 yılda bir tek ölüm yaşanmamıştır.

Tuzla Tersaneler Bölgesinde devam eden işçi ölümleri ve iş kazalarının önlenmesi için Limter İş Sendikasının aldığı kararla tersanelerde çalışan işçiler 16 Haziran'da greve çıktı. Pek çok kurum ve aydın greve destek verdi. Grev aslında sadece Limter-İş'in grevi olmaktan çıkmış, işçilerin emekçilerin ezilenlerin grevi halini almıştır.

Tüm bu olanlardan sonra Başbakan başkanlığında bir toplantı yapıldı. İşin özü hükümet tarafı işverenleri incitmeden kırmadan bu sorunun çözülmesini istiyor. Aslında çözmek değil de bir şekilde konuyu gündemden düşürmek. Oysa biliyoruz ki iş cinayetleri ve kar birbiriyile ters orantılı. Ölümlerin durmasını istemek, tedbir almak; eğitim, denetim, insani koşulların sağlanması için, para harcamak yani karından bir kısmını vermek demek. Oysa Tuzla'nın patronları bunu istemiyor. Hükümetin de patronları zorlayacak duruşu yok.

İşveren tarafı çeşitli çalışmaların yapılması konusunda söz verdi. Evet belki yarın ölümlerin yavaşlaması ya da durması yönünde bazı adımlar atılacak. Bir süre sonra, hatta yarından itibaren; gazetelerde, televizyonlarda ölüm haberlerini -bir süre- duymayacağız belki. Ama kapitalizm bu. Daha fazla kar ve kazanma hırsı var olduğu sürece her fırsatta çalışanların haklarının gasp edilmeye çalışıldığı bir savaş var ortada. Sonuçta insanlıktan çıkarılmak istenen Tuzla işçileriyle bu ülkede yaşamımızı sürdüreceğiz. İnsanca yaşamak için bugün de yarın da onlarla birlikte olmaktan başka yolumuz yok. Seslerini şimdiye kadar daha çok ölümlerle duyduğumuz Tuzla işçilerinin sesini bugünden sonra daha çok duyurmaya onlarla yan yana durmaya ihtiyaçları var.

4. Yılında Pamukova Tren Faciasını Unutmadık ,Unutturmayacağız !

Bilindiği gibi 22 Temmuz 2004 tarihinde Haydarpaşa-Ankara Seferini yapmakta olan hızlandırılmış trenin Sakarya'nın Pamukova ilçesinde raydan çıkarak devrilmesi sonucu 41 yurttaşımız yaşamını yitirmiş 100 e yakın yolcu da yaralanmıştı.

Pamukova hızlandırılmış tren kazasının 4.yıldönümünde yine sokağı çıktık, yine sesimizi duyurmak istedik. Yapılan yanlışları ve yapılması gereken doğruları kamuoyuyla paylaşmak, dikkat çekmek ve başka Pamukova'ların yaşanmasını engellemek için gücümüz yettiğince her fırsatta ama özellikle de kazanın yıldönümünde haykıracağız.

Basın açıklamamızın yapıldığı tarihte Başkanlar Kurulu toplantımızın yapılması nedeniyle Şube Başkanları ve Temsilcilerimizin de bulunduğu açıklamada Merkez Yönetim Kurulu üyelerimizin yanı sıra KESK'e bağlı sendikaların Genel Merkez ve Şube yöneticileri de yer aldı. Basın açıklamamızın Genel Başkanımız tarafından okunmasının ardından Konfederasyonumuz Genel Sekreteri Emirali ŞİMŞEK basına açıklamada bulundu. Yaptığı açıklamada; "Türkiye defolu bir demokrasiye sahiptir. Kamusal bir hizmet olarak ulaşım, AKP iktidarıyla birlikte her geçen gün özelleştirme bataklığına doğru sürüklenmektedir" açıklamasında bulundu.

Sendikamızın yöneticileri, kadroları, üyeleri olan bizler aynı zamanda ekmeğini demiryollarından kazanan, kurumda değişik işyerlerinde çalışmakta olan insanlarız. Nasıl ki hızlandırılmış kaza öncesi kurumun yaptıklarını yakından gördüysek, aradan geçen 4 yılda da yine neler yapmadıklarını yakından görmekteyiz.

Aradan geçen 4 yıllık zaman içerisinde demiryollarında neredeyse hiçbir şeyin olumlu değişimin olmadığını söyleyebiliriz öncelikle. Tren kazası üzerine yaptığımız tüm eleştirilerimiz üzerine başka olumsuzlukların eklenmesiyle her geçen gün artmaktadır.

Sözümüzün doğruluğunu bildiğimiz için susmuyoruz. Susmuyoruz çünkü her geçen gün bizi tüzen ama bir o kadar da haklı çıkaran olaylarla karşılaşmaktayız. O dönemde kazanın sebebini "makininin hız yapması" olarak açıklayanlar, hemen

arkasından yaşanan Tavşancıl kazası, Ankara gar tren devrilmesi, Erdemir cevher treninin uçması, Pamukkale ekspresinin devrilmesi ve buna benzer onlarca kaza sonucunda susmuşlardır. Konuştukları tek konu sorumluluğu personele atmaktır. 1995 yılından beridir, TCDD'nin tasfiye edilmesini amaçlayan "Yeniden Yapılanma" adlı çalışmayı yürüten TCDD Yönetimi, bu çalışmalarda belirlediği mevzuatı ve emirleri, personel uyguladığı için, her defasında faturayı çalışanlara çıkartmaktadır. Bizler TCDD Yönetiminin kendi kusurlarını örtmek için, meydana gelen her olayda, faturayı personele kesme mantığına hiç de yabancı değiliz.

Özellikle içinden geçtiğimiz bu dönemde TCDD'nin yeniden yapılandırılması uygulamaları genel anlamda ulaşım hizmetini kamusal bir hizmet olmaktan çıkartma amacı taşıırken, bir yanda tren kazalarıyla yurttaşlarımızı, diğer yanda çalışma koşulları nedeniyle de çalışma arkadaşlarımızı vurmaktadır. Kazada hayatını kaybeden Arif'in, İhsan'ın, Nevzat'ın ya da ismini yazmadığımız diğerlerinin görevi başında hayatını kaybeden arkadaşlarımız Adil'den, Recep'ten, Cengizhan'dan, İsfendiyar'dan hiçbir farkları yoktur.

Yaşadıklarımızın nedeni olan TCDD'deki uygulamalar yakın zamanda çıkarmayı hedefledikleri demiryolu kanunuyla kurumumuzu geriye dönülmez bir noktaya taşıyacaklardır.

Basın açıklamamızda ifade ettiğimiz gibi;

Buna izin vermeyeceğiz!

İşyerlerinin kapatılmasına, emeğimizin heder edilmesine, demiryollarının bütünlüklü yapısının parçalanmasına, kamusal alan olmaktan çıkarılmasına izin vermeyeceğiz.

Çünkü biliyoruz ki,

İzin verirse, Pamukova kazasını tekrar yaşayacağız, İzin verirse, Mersin'de manevrada ölen Adil Kaynar arkadaşımız bir kez daha ölecek, İzin verirse bu ülkeye, bu insanlara ihanet etmiş olacağız. İzin verirse Pamukova'da ölen 40 arkadaşımızı unutmuş olacağız.

Hayır unutmayacağız, İzin vermeyeceğiz!

Örgütlenme

Sendikamızın 3/4.Başkanlar Kurulu hazırlık çalışmaları sürecinde Şubelerimizden gelen öneriler doğrultusunda 23 Şubat 2008 günü Genel İş Sendikasının Ankara-Ulus'ta yer alan Genel Merkez toplantı salonunda 100 ün üzerinde kadromuzun katılımıyla örgütlenme , yetki süreci, örgütsel işleyiş ve işkolumuzun değerlendirilmesi çerçevesinde bir toplantı yapılmıştır.

Tüm örgütümüzün görüş ve önerileri halini alan gündem maddeleri çerçevesinde yapılan toplantıyla Sendikamızın önümüzdeki dönemde vereceği mücadelede ve izleyeceği yolda perspektif çizilmesi amaçlanmıştır.

İşkolumuzun şu anda içerisinde bulunduğu durum hiç de iç açıcı bir tabloyu karşımıza çıkarmamaktadır. Özelleştirmenin ve taşeronlaştırmanın yoğun bir şekilde yaşanması, yeniden yapılandırma adı altında kurumların tasfiye edilmesi devam etmektedir. Özellikle kısa bir süre içerisinde Meclis'e gelecek Demiryolu Kanunu tasarısı ile kurumun tamamen tasfiye edilmesi bu anlamda değerlendirilmelidir. Diğer yandan DHMİ'de de Yeniden Yapılandırma adı altında benzer bir sürecin başlatıldığı bilinmektedir.

İçinden geçtiğimiz bu sürecin biz çalışanların lehine çevrilmesi, saldırıların püskürtülmesi, insanca yaşama koşullarının yaratılması için geç olmadan

**Selahattin
NESİPOĞLU**
Genel Örgütlenme ve
Eğitim Sekreteri

geleceğe yönelik kararlar almak ve bu kararları ciddiyle hayata geçirmemiz bir zorunluluktur.

Önümüzdeki dönemde kamusal alanda yaşanacak değişim, toplumun tüm kesimlerini yakından ilgilendirmektedir. Bu alanda yürütülecek mücadelenin daha şimdiden politik bir mücadele olduğunu bilmek, siyasal alanı bu gündemle buluşturmak ve emek hareketini böyle bir mücadele hattı üzerinde yeniden tarif etmek ihtiyacı vardır. Kamusal alanda yaşananlar aynı zamanda siyasetin toplumsallaşması, toplumun siyasallaşması olanaklarını yaratacak özellikler taşımaktadır.

Söyleyeceğimiz tüm sözler, yapacağımız tüm faaliyetler temelde insan unsuruna dayanmaktadır. Bu nedenle sendikamızın en önemli konusu belirli, sürekli ve kapsamlı bir örgütlenme stratejisinin yaratılmasıdır. Pek çok sendika faaliyetini günlük rutin işlerle uğraşarak sürdürmekte, sendikal faaliyetinin sadece bu işlerle sınırlı olduğuna inanmaktadır. Oysa sendikal faaliyetin temelinde örgütlenme yatar. Dolayısıyla örgütlenme stratejisi olmayan bir sendikanın ne büyümesi ne de sınıf mücadelesinde söz sahibi olması mümkündür.

Sendikanın emekçiler için bir çekim merkezi olması her şeyden önce üyeleri ile bütünleşmesine bağlıdır. İşyerleri aynı zamanda emek-sermaye çelişkinin en açık şekilde gerçekleştiği yerlerdir. Bu

nedenle işyeri çalışması temel alınmadan önerilecek her çalışma ve örgütlenme tarzının başarısızlığa mahkûm olacağı söylenebilir. Sendikal alanda yaşanan saldırıların kitleler tarafından kavranması için bildiri, afiş gibi çalışmalar, paneller, işyeri gezileri, işyeri toplantıları ile yapılacak etkinlikler emekçilerin ülke genelinde birlikteliklerinin sağlanması yolunda atılacak adımlar büyük önem taşımaktadır.

Demiryolu Yasası, Hızlı Tren Projesi ve TCDD Taşınmazlarının satışı şu an önümüzde duran önemli maddelerdir. Diğer yandan özel tren işletmeciliği ve özel şirket yapılanmasına karşı yine mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Bu dönemde gerek Meclis'ten geçen yasalar, gerekse kurumlarımızda yapılan yönetmelik değişiklikleri üzerinde ciddi bir takip yapmalıyız. Keza, kurumlardaki tüm değişiklikler yeniden yapılanmanın küçük ya da büyük uygulama adımlarıdır.

İşkolumuzdaki diğer sendikaların fiili meşru temelde mücadele edemiyor ve edemeyecek olmaları hepimizin malumudur. Çıkışı ve bugüne kadar

yaptıklarıyla sendikamız, çalışanlar için ayrı bir yer tutmuştur. Bunu sürdürmemizin koşulu fiili ve meşru mücadeleyi devam ettirmekten geçmektedir. Ancak burada karşımıza çıkan ve çözümlenmesi gereken konu; Sendikamız üyesi olmayan çalışanların sendikamızın yaptıklarını doğrulamalarına rağmen, buradan ileri adım atmamaları, izleyici kalmalarıdır. Çalışanların sendikamıza üye olmalarının önünde engel olarak duran korku ve kaygılarını ortadan kaldırmak bizler için önemlidir.

Öncelikle BTS'li olmak kurum gözünde saldırının ve hak gaspının hedefi şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Özellikle terfi, işyeri değişikliği, lojman ve benzeri konularda talebi olan çalışanlar bu sorunlarını çözene kadar sendikamızdan istifa etmeyi seçmekte ya da hiç üyemiz olmamaktadır. Bu nedenle sendikamız üyesi personelin BTS'li olmaktan dolayı yaşayacağı hak kayıpları karşısında mücadele etmek, var olan üyeyi korumak ve çekincelerinden dolayı üye olmayanları üyemiz yapmak önemlidir.

Kuruma yeni personel yıllardır alınmazken son dönemde işe yeni alınan personele sendikamızın amaçları ve hedefleri anlatılması yönünde çalışma yürütülmesi sendikamızca önemlidir. Son örgütlenme

gezimizde işe yeni başlayan personelden 200'e yakını sendikamıza üye yapılmıştır.

Diğer sendikalar ve kurumlar tarafından, gerek BTS olarak işkolumuzda yaptığımız çalışmalar üzerinden gerekse de Konfederasyonumuz KESK'in yapmış olduğu çalışmalar üzerinden zaman zaman karalama ve saldırı kampanyaları sürdürülmektedir. Bu dönemlerde kadro olmayan üyeler üzerinde kafa karışıklıkları, bazen de istifalar yaşanabilmektedir. Yürüttüğümüz çalışmalarda görülmüştür ki, işkolumuz ve ülke sorunlarıyla ilgili olarak üyelerimize yeterince bilgilendirici yönde çaba harcadığımızda üyelerimiz

ve çalışanlarımız gerçekleri görmekte ve bizlere hak vermektedirler.

TCDD'nin yeniden yapılanma adımlarını hızlı adımlarla atmaya çalıştığı bu dönemde kadrolaşma ve liyakatsiz atamalar büyük bir hız kazanmıştır. Kurumda on yıllardır çalışanlar dururken, haksız ve adaletsiz şekilde yapılan atamalar tüm personel tarafından izlenmektedir. Bu nedenle kurumun personel uygulamalarını deşifre etmekteyiz. Keza kurumun başuzmanlık atamalarında yaptığımız eylem ses getirmiş, tüm personel tarafından saygı duyulmuştur.

Son dönemde yaşanan tren kazalarının ardından ortaya çıkan ortak kanı demiryollarında şu anki kurum politikalarının yeni kazaları engelleyemeyeceği, başka kazaların önünü açacağı yönündedir. Ölümlü yaralanmalı kazalar artmakta, yük trenlerinde artan kaza sayısı kamuoyundan saklanmaya çalışılmaktadır. Bu nedenle bir yandan kazalar sırasında personelin hukuki yönden korunabilmesi, diğer yandan da kamuoyu ve basın bilgilendirilmesi yönünde çaba sarf etmekteyiz. Basının ve kamuoyunun tek taraflı bilgilendirilmesi ortalığın yanlış ve eksik bilgilerle doldurulmasına neden olmaktadır. Bu nedenle her fırsatta basın ve kamuoyu bilgilendirilmektedir.

Sendikamızın, daha mücadeleci, daha kitlesel olabilmesi, haklarımızın korunabilmesi, kaybettiklerimizin geri alınabilmesi için hepimize büyük görevler düşmektedir. Bu sorumluluklarımızın gereğini yerine getiremememiz, bir süre sonra aynı görüş ve önerilerimizin dudaklarımızdan döküldüğü başka toplantılardan ve bugünkü BTS'den daha geri bir BTS ile karşı karşıya olmaktan başka bir durum yaratmayacaktır.

Yaptığımız planlamaların kimi eksikliklere rağmen hayata geçirilmesi bizleri sevindirmektedir. Bu

dönemki örgütlenme gezimizi halen sürdürmekteyiz. Mart ayından itibaren yürüttüğümüz örgütlenme gezileri çerçevesinde;

11 Mart'ta örgütlenme programı çerçevesinde Genel Başkanımız Yunus AKIL ve Genel Örgütlenme Sekreterimiz Selehattin NESİPOĞLU tarafından Eskişehir'e gidilmiştir. Burada üyelerimize ve çalışanlara SSGSS yasası ve Demiryolu Kanunu üzerine bilgilendirme yapılmıştır. Tülomsaş Genel Müdürü, TCDD 7.Bölge Müdürü ve Eskişehir İşletme Müdürüyle görüşmeler yapılmış ayrıca Eskişehir, Afyon, Bilecik, Bozüyük, Kütahya olmak üzere tüm işyerlerine ziyaretler gerçekleştirilmiştir.

01-05 Nisan'da Genel Basın Yayın Sekreterimiz Adil ÖZDEMİR İstanbul 2 nolu Şube Sekreterimiz Haydar ŞAHİN'le birlikte Adana, Gaziantep, Çanakkale ve Çorlu Meydanlarında işyerlerini ziyaret ederek çalışanlarla toplantılar yaptılar. Aynı program dahilinde Genel Basın Yayın Sekreterimiz İstanbul 2 nolu Şube Hukuk TİS ve İnsan Hakları Sekreterimizle birlikte Antalya, Dalaman, Milas-Bodrum ve İzmir Havalimanlarında işyerlerini ziyaret ederek, çalışanlarla toplantılar yaptılar.

5 ve 9 Nisan'da Genel Mali Sekreterimiz Murat ORAL'ın katılımıyla Genç-Beyhan ve Diyarbakır-Batman arası örgütlenme gezisi yapıldı.

14-19 Nisan'da Genel Örgütlenme Sekreterimiz Selahattin NESİPOĞLU ve Genel Mali Sekreterimiz Murat ORAL'ın katılımıyla Sivas Şube Bölgesinde Divriği-Erzincan, Erzincan-Erzurum-Kars, Kars-Akyaka, Kars-Erzurum arasında örgütlenme gezisi yapıldı.

19-25 Nisan'da Örgütlenme programı kapsamında Adana Şubemize bağlı işyerleri ve Gaziantep, Karaman İl Temsilcilikleri Genel Başkanımız ve Şube Yöneticileri ile ziyaret edildi. Sendikal süreç ve Demiryolu Kanunu

konusunda üye ve çalışanlarımıza bilgi verildi. Yeni işe giren Tren Teşkil Memuru ve Makinist yardımcısı 30'a yakın personelle toplantı yapıldı.

19-25 Nisan'da Genel Başkanımız tarafından Konya İl Temsilciliğimizin açılışı yapıldı, Temsilcilikçe organize edilen yemeğe katılım sağlandı.

28 Nisan'da Genel Örgütlenme Sekreterimiz Selahattin NESİPOĞLU ve Genel Mali Sekreterimiz Murat ORAL'ın da katılımıyla Şube yöneticilerimizle birlikte İstanbul 1 Nolu Şube bölgesinde İstanbul-Kapıkule arasında örgütlenme ve işyeri ziyaretleri yapıldı.

2 Mayıs'da Genel Örgütlenme programı kapsamında İstanbul 2 nolu Şubemiz bölgesindeki Atatürk Havalimanındaki işyerleri ziyaret edildi. İşyerlerinde yapılan toplantılar da DHMİ'nin yeniden yapılanması konusunda Genel Başkanımız tarafından çalışanlara bilgi verildi.

1-5 Mayıs'da İstanbul 1 nolu Şube Bölgesinde Şube Başkanımız Yunus AKIL'la birlikte Genel Mali Sekreterimiz Murat ORAL ve Örgütlenme ve Eğitim

Sekreterimiz Selahattin NESİPOĞLU, Şube Başkanımız Hasan BEKTAŞ'ın katılımıyla işyeri gezileri yapıldı.

5 Mayıs'da Çankırı'da işyerleri ziyaret edildi.

6-7 Mayıs'ta Genel Sekreterimiz M.Gürol AÇICI, İstanbul 1 Nolu Şube Hukuk Sekreteri Ersin ALBUZ ve Ankara Şube Yönetiminden arkadaşların katılımıyla Karabük-Zonguldak hattı, Çatalağzı ve çevre istasyon ve işyerleri ziyaret edildi.

15-25 Mayıs'da Genel Başkanımız Yunus AKIL, Genel Mali Sekreterimiz Murat ORAL, Denetleme Kurulu üyesi Hasan SOYSAL, eski MYK üyemiz Nazım KARAKURT, eski Diyarbakır Şube Başkanımız M.Vecih AYDOĞAN tarafından Malatya ve Diyarbakır Şube Yönetimi ile Diyarbakır Şube bölgesinde örgütlenme gezisi yapıldı. Sendikal Süreç, Demiryolu Kanunu ve Diyarbakır şube gelişmeleri 65 üyemizin katıldığı toplantıda değerlendirildi.

18-19 Mayıs'da Malatya Şube Başkanımız Hasan AKDEMİR'le birlikte Ankara Şube Yöneticileri Kayseri

işyerlerini ziyaret ettiler.

18-19 Mayıs'da Diyarbakır Şube yönetimiyle ilk gün yapılan toplantının ardından ikinci gün. Batman da 40 kişinin katıldığı toplantı yapıldı. Kurtalan'da Demiryolu çalışanı ve üyelerimizle geniş katılımlı toplantı yapıldı. Tatvan'da Gar Lokalinde 50 den fazla demiryolcunun katılımıyla toplantı yapıldı

Sendikamız tarafından yapılan bu örgütlenme gezisi boyunca işyeri ziyaretlerimiz sonucu 300'ün üzerinde çalışan sendikamıza üye yapılmıştır.

Ayrıca Sendikamız Başkanlar Kurulunda alınan karar üzerine üyelerimizden 300'e yakın muvaffakatname karşılığı maaşlarından aylık 5 YTL para kesilmektedir. Eğitim amaçlı biriktirilen bu para program dahilinde sendikamız üyelerinin eğitimi amacıyla yapılacak çalışmalarda kullanılacaktır.

Hukuksal Mücadelemiz Tüm Hızıyla Sürmekte !

Sendikal mücadelemizin önemli alanlarından biri olan hukuk alanı, içinden geçtiğimiz bu dönemde de yine tüm yoğunluğu ile devam etmekte.

Çalışma yaşamımızda kazanımlarımız, hak ve çıkarlarımız bir bütün olarak işverenle ters orantılı sürgit devam etmekte. İşveren, hukuksuzluğu, keyfiliği, "ben yaptım oldu"yu dayatmaya, kanıksatmaya çalışmakta, biz insanca çalışma koşullarının yasalarla korunmuş biçimde hayat bulmasını istemekteyiz. Hukuksal alanda verdiğimiz mücadelede ne kadar başarılı olursak, ne kadar kazanım elde edersek bu durum işvereni o kadar sıkıntıya sokmakta, rahatsız etmekte.

Kurumlarımızda dikensiz gül bahçesi istenmekte, kararlara sorgusuzca, itiraz etmeden uymamız, verdiğimiz zorlu mücadelelerle elde edilmiş kazanımlarımız yine iktidar ve kurumları tarafından her fırsatta budanmak istenmekte. Böylesi bir süreçte hak ve çıkarlarımızı korumak adına attığımız tüm adımlar iktidar tarafından yasak görülmekte, cezalarla karşı karşıya kalmaktayız.

Kamuya ait alanların her geçen gün daha bir daraltıldığı, hizmet verdiğimiz yerlerin özel sektöre açıldığı, kadrolaşma politikalarının tüm hızıyla sürdüğü koşulları yaşamaktayız. 4688 sayılı yasadan sınıra bu yasaya hapsedilmek istendiğimiz bu dönemde fiili mücadelenin düşmesine paralel olarak yaşadığımız sorunlar karşısında çözümü ağırlıklı olarak mahkemelerde aramakta, kuralsız ve yasadışı uygulamalar karşısında kendimizi Disiplin Kurulu toplantılarında savunmaktayız. Yeterli fiili mücadelenin veril-e-mediği böylesi bir durum elbetteki iktidar için rahatlatıcıdır. Keza hak ve çıkarların sadece yazılı metinler üzerinden aranması hem mücadele alanını daraltmakta hem de süreci yasa koyucunun inisiyatifine bırakmaktadır. Böylesi bir tablonun içindeyken yapılabilecek olan bir yanda fiili mücadelenin yükseltilmesinin önündeki engellerin ortadan kaldırılması yönünde hareket etmek ve kazanımları yasallığa kavuşturmak diğer yandan kazanılmış haklarımızın korunması için yüzümüzü yine alanlara ve sokağa çevirmektir. Bugün yasal olarak hakkımız olan pek çok konuda hak ihlalleri yaşamaktayız.

Örgütlü olduğumuz diğer kurumlarda da çeşitli sorunlar yaşamakla birlikte, ağırlıklı üyemizin olduğu TCDD'de üyelerimizin sorunlar her geçen gün artmaktadır. Kurum yönetiminin işyeri ve personel sorunlarını çözümü için yaptığı

Uğur YAMAN
Genel Hukuk
TİS ve İnsan
Hakları Sekreteri

aylık toplantılar ve yine bu toplantılarda ilettiğimiz sorunlarımızın çözümü yine kurumun inisiyatifinde olduğu için çözüm adımı kurum yetkililerinin iki dudağı arasında kalmaktadır. Kurumla yaptığımız bu tür toplantılarda ağırlığımızı koymak ve korumak için örgütümüzün fiili mücadelesini göstermesi ve kurum yöneticilerinin karşılarında sadece bir sendika yöneticisi değil üretimden gelen gücünü her an harekete geçirebilecek kitlenin sözcüsü olduğunu göstermek gerek. Böylesi bir tabloyu oluşturamadığımız taktirde tek başına yöneticilerimizden çözümler bulmasını istemek çözüm bekleyenlerin kendilerini çözümsüzlüğe itmeleri demektir.

Bölgelerimizin tümünde çalışma koşulları yönüyle ciddi sorunlar yaşamaktayız.

Personel eksikliği nedeniyle personel normal çalışma sürelerinin üzerinde çalıştırılmaktadır.

İşyerlerinde unvan dışı çalıştırmalar devam etmektedir.

Personel yetersizliği nedeniyle vekalet görevlendirmeler yoğun bir şekilde sürmektedir.

Lojman tahsislerinde, kurslara ve seminerlere iştiraklerde ve nakillerde personel arasında eşit ve adil davranılmadığı gözlenmektedir. Taşrada boş lojman olmasına rağmen, unvan tahsisli olduğu gerekçesi ile personele tahsis edilmeyerek uzun süredir boş tutulmaktadır. Bu durum hem lojmanların yıpranmasına hem personelin mağdur olmasına hem de kurumun ekonomik kayba uğramasına neden olmaktadır. Nakil, unvan, lojman tahsisi gibi konularda kurum defalarca mahkemelik olmasına ve dava kaybetmesine rağmen bu tip taleplerde halen siyasi görüş, sendikal kimlik gibi çağ dışı ayrımlarla değerlendirme yapılmaktadır.

Genel Müdürlüğün makinistlerin çalışma saatiyle ilgili 12 saat 45 dakika sınırı getirmesi işyeri amirleri tarafından 12 saat 45 dakika çalıştırabilirim izlenimi yaratmasından dolayı personel zorlanmaktadır. Örneğin 8-10 saat arası çalışan bir makinist dinlenme istediği zaman 12 saat 45 dakika çalışma süresini doldurmadığı gerekçesiyle suspantü edilmekte ve ceza verilmektedir.

Yeni işe alınan personelin yaptıkları işin gereği olarak alabilecekleri hizmet tazminatları, harcırah yönetmeliğinde ve Genel Müdürlüğün ilgili emirlerinde açıkça belirtilmesine rağmen, bu tazminatlarının ödenmesi konusunda işyeri

amirlerince çeşitli güçlükler çıkarılmakta ve keyfi davranılmaktadır.

Karabük-Çankırı-Zonguldak hattı başta olmak pek çok yere Tren Hazırlama Yönetmeliğine aykırı olarak tek kişiyle buluşturma yaptırılmakta, yapmayanlar hakkında soruşturma açılmaktadır.

Kurum tarafından tek Hareket Memuru ya da Tren Teşkil Memuru ile İstasyon İşletmeciliği yaptırılmaktadır. İlgili yönetmelikte olağanüstü hallerde yapılır denmesine rağmen, tüm çalışma dönemimiz de bu olağanüstü hal normleştirilmiş, rutin bir uygulama haline getirilmiştir.

Bölgeden bölgeye uygulamalar değişirken aynı bölge içerisinde bile farklı illerde farklı uygulamalarla karşı karşıya kalmaktayız. Makinistlik kursu sonucunda stajını tamamlayan personellerden Kayseri-Çankırı'da Depo'da km. tazminatı ödenirken Çatalağzı'nda harcırah verilmektedir.

"Genel Müdürlüğün Bölgelere talimat yazmasıyla sorunların çözümlenmediği ya da büyük oranda çözümlenmeyeceği hepimizce bilinmektedir. Yaşadığımız sorunların çözümü gerek işletmecilik, gerekse personel politikaları yönüyle doğru adımların atılmasıdır. Kurumun tasfiye edilmesi yönündeki tepeden hükümet/bakanlık kanalıyla gelen kararlar aslında kurumunda atacağı adımları belli etmektedir.

Yaşadığımız tüm sorunlar temelde hükümet politikaları ile ilgiliyken kurumumuz özelinde, bölge ve işyerlerinden doğru da pay sahibi olduklarını belirtmek gerek. İşte böylesi bir süreçte kurum uygulamaları nedeniyle pek çok dava açılmaktadır.

Gerek sendikamız adıyla gerekse üyelerimiz adına açılan davaların pek çoğunda haklılığımız ortaya çıkmakta, TCDD, uygulamaları nedeniyle mahkûm edilmektedir. Son dönemde "temel ücretin yeniden belirlenmesi" talebiyle pek çok dava açılmıştır. Bu konuda temel ücretin belirlenmesi ile ilgili ölçütler arasına sokulan "eğitim düzeyi" ölçütünün anayasaya aykırılığı nedeniyle sorunun Anayasa Mahkemesine götürülmesi talebinde bulunulmuştur.

Yıllardır pek çok üyemizin sicil başarı puanlarıyla ilgili yaptıkları itirazlar yine aynı biçimde sürmektedir. Kurum yöneticilerinin, çalışanların BTS'li olmaları nedeniyle keyfi bir şekilde sicil başarı notlarının düşürdüğü görülmektedir. Açılan onlarca dava üyelerimiz tarafından kazanılmış, birçoğu da devam etmektedir.

Diğer yandan ;

1- TCDD Genel Müdürlüğü ile Merts arasında imzalanan ve hizmetlerin özelleştirilmesiyle ilgili uygulamanın İPTALİ talebiyle açılan davamız sürmektedir.

2-Diyarbakır Misafirhanesinin Diyarbakır Sanayi ve Ticaret Odası Başkanlığına satışı ile ilgili olarak Diyarbakır'a gidilmiş, 08-10/04/2008 tarihleri arasında Diyarbakır' da kalınarak Tapu dairelerinde ve Diyarbakır Yenişehir Belediyesinde ve Kadastro Müdürlüğünde gerekli araştırmalar yapılarak dava dilekçesi

hazırlanmış misafirhanenin satış işlemi ile misafirhanenin Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından kamulaştırılması ile ilgili işleme karşı iki ayrı dava açılmıştır.

3- Kütahya'da yaşanan tren kazası ile ilgili bilirkişi incelemesi sonrası hazırlanan rapor sonrası Tarık YALÇIN ve Mustafa KURNAZ' ın olayla ilgili olarak yeniden ifadeleri alınmak üzere Savcılığa çağrılmaları üzerine, Kütahya'ya gidilerek, savcılık tarafından yapılan ifadeye girilmiştir.

4- 9.11.2006 günlü 26341 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren TCDD İşlemesi Genel Müdürlüğüne ait Taşınmazların Satışı ve Değerlendirilmesi Hakkında Yönetmeliğin İptali ve Yürütmenin Durdurulması talebiyle açılan davada Yürütmeyi Durdurma talebimizin reddine karar veren Danıştay 13.Dairenin kararına karşı Danıştay İdari Dava Daireleri Kuruluna itiraz edilmişti. Yapılan itiraz sonucu Danıştay 13. dairenin kararının kaldırılmasına karar verilmiştir.

5 -BTS Malatya Şube Başkanı Hasan AKDEMİR tarafından TCDD Genel Müdürlüğü tarafından Başuzman olarak atanan 18 personelin atama işleminin iptali ile Başuzman olarak

atanma talebinin reddine dair idari işlemin iptali talebiyle açılan davada, Malatya İdare Mahkemesi, Başuzman unvanına atanma talebinin reddine dair idari işlemin iptali talebiyle açılan kısmının reddine 18 personelin Başuzman olarak atanması ile ilgili idari işlemin İPTALİNE karar vermiştir.

6- Yaptığımız eylem ve etkinliklerden dolayı üyelerimiz hakkında verilen cezalarla ilgili olarak açtığımız ve uzunca bir süredir devam etmekte olan davalarımızı bir bir kazanmaktayız. Bu çerçevede; 14 Aralık 2006 yılında yaptığımız eylem sonrası üyelerimize 1/30 maaş kesim cezası verilmişti. Sonuçlanan kararla, üyelerden kesilen ücretlerin dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile ödenmesine yargılama giderleri ile ücreti vekaletin davalı idareye yükletilmesine karar vermiştir.

7- 14 Aralık Eylemi nedeniyle verilen 1/30 oranında maaş kesim cezasının iptali için Adana İdare Mahkemesinde açtığımız davalarda davaları görülen üyelerimiz için mahkeme disiplin cezasının iptaline karar vermiştir.

SSGSS Meclis'ten Geçti, Mücadeleye Devam!

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası elden geldiğince emekçilerden uzak tutulmak istenerek 2006 yılında Meclis'ten geçirilmiş ancak Anayasa Mahkemesi tarafından kısmi olarak iptal edilmesinin ardından, hükümet tarafından 2008 yılına ertelenmişti. Bu süreçte hükümet, meydanlarda yükselen sesimizi duymamış, halkoylamasındaki yüzde 95 hayır oyunu görmemiş, uyarılarımızı dikkate almamış, taleplerimizi göz ardı etmiş ve yasayı halktan gizleyerek geçirmişti.

M. Gürol AÇICI
Genel Sekreter

Anayasa Mahkemesinin iptal kararı sonrası yasanın yürürlük tarihinin ertelenmesi, bizler tarafından emekçilerin gereksinimlerini karşılayacak gerçek bir sosyal güvenlik reformunun hazırlanması için uygun bir fırsat olarak değerlendirilmişti. Oysa 22 Temmuz seçimlerinde aldığı yüzde 47'lik oy oranıyla cesaretlenen AKP, yasanın Anayasa mahkemesinden dönmesinin ardından aynı hızla düğmeye bastı. Hükümet daha Ekim ayındayken yasanın 2008'in başlarında çıkarılması yönünde çalışmalarını yapacağını açıkladı.

Hükümet bir yanda kendi planını açıklamışken diğer yanda, Konfederasyonumuzun yaptığı çalışmalar sürmekteydi. Bu arada hükümetle sendikalar arasında çeşitli görüşmeler de yapılmaktaydı.

KESK tarafından TTB, TMMOB, DİSK ve diğer örgütlerle yürütülen çalışmalar tüm toplum kesimleriyle paylaşılmaya, ortak muhalefet örülmeye çalışılmaktaydı. **"Sağlığımız ve Geleceğimizi Vazgeçmeyeceğiz"** başlığı altında çok sayıda DKÖ ve siyasi parti temsilcisinin katılımıyla yapılan Konferansın ardından KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve BASK tarafından ortak basın açıklaması yapılarak, yasaya karşı ortak bir mücadele programı açıklandı. İllerde yapılan ortak basın açıklamalarının ardından Ocak ayında İstanbul'dan Ankara'ya bir yürüyüş hayata geçirildi. 15 Ocak'ta İstanbul'dan hareket eden yürüyüş kolu Kocaeli, Bursa ve Eskişehir'in ardından 17 Ocak'ta Ankara'da Kolej Kavşağında binlerce kişiyle basın açıklaması yaptı.

Bu süreçte hayata geçirilen eylem ve etkinliklerin kamuoyundan gördüğü desteğin ardından Türk İş, Türk Diş Hekimleri Birliği, TEB ve TÜRMOB'un katılımıyla Şubat ayında ortak eylemler örgütlendi. Bu süreç yıllar sonra EMEK PLATFORMU'nun tekrar bir araya gelmesini sağladı.

EMEK PLATFORMU'NUN 10 Mart'ta yaptığı Başkanlar Kurulu'nun ardından yapılan açıklamada 14 Mart'ta 2 saatlik iş bırakma eyleminin yapılacağı ilan edildi. 14 Mart'tan bir gün önce yapılan ortak basın açıklamaları 2 saatlik iş bırakma eylemini olumlu yönde etkiledi. Yüz binlerce kişi 14 Mart'ta 2 saatliğine iş bırakırken onbinlerce kişi de sokaklardaydı.

Emekçilerin bu tutumu karşısında geri adım atan AKP hükümeti yasa maddeleri üzerine sendikalarla görüşmeler yapmaya başladı. İlk başta hiçbir değişiklik yapılamayacağını, yapılırsa yasanın bir anlamı olmayacağını söyleyen hükümet yetkilileri çark etti ve kimi değişiklikler yapılabilir demeye başladı. Ancak yapılan toplantılar sonucunda hükümet bazı maddelerde iyileştirmeler yapması topluma mutabakat sağlandı şeklinde yansıtıldı. Bu durum EMEK PLATFORMU içerisindeki kimi örgütlerin farklı tavır geliştirmesine neden oldu.

Kamuoyu gündeminde farklı yorum ve görüşlerin ortaya çıktığı bu süreçte, yasa tasarısı Meclis Genel Kuruluna götürülürken bu durum karşısında Konfederasyonumuzla birlikte DİSK, TMMOB, TTB ve TEB tarafından yeni bir eylem planı açıklandı. Plan çerçevesinde; 1 Nisan'da tüm ülke çapında yeniden alanlara çıkıldı, 6 Nisan'da ise Kadıköy Meydanında miting yapıldı. Yapılan bu eylemler mutabakat söylentilerine cevap niteliğinde de taşımaktaydı.

Emekçilerin yıllardır girmesine izin verilmediği Kızılay bu kez işgal edildi. Bu eylemler sırasında EMEK PLATFORMU içerisinde yer alan ve ilk başta Platform'la birlikte hareket eden TÜRK-İŞ yönetiminin daha sonra kendini geri çekmesinin yanında TÜRK-İŞ'e bağlı pek çok sendikaların KESK ve diğer örgütlerin kendi pankartlarıyla eylemlere katılması anlamlıydı.

Verilen tüm bu mücadele sonrasında yasa Meclis Genel Kurulunda görüşülmesinin ardından 17 Nisan 2008 tarihinde kabul edildi ve daha sonra Cumhurbaşkanı tarafından onaylandı.

Bu yasa, sosyal güvenlik alanında bir dönüşümü gerçekleştirecektir. Yasa, işletmecilik anlayışına dayalı bir sistemi kurumsallaştırırken, zaman içinde sosyal güvenlik sisteminin çökmesine neden olacak bir süreci de başlatmıştır.

Sosyal devletin sağladığı haklar yerine, emekli aylıklarının giderek azalmasına, sağlık hizmetlerinin kamusal niteliğinin zaman içinde tümüyle ortadan kalkmasına, sağlığın ancak parasal gücü olanlar için

olanaklı bir hizmet haline gelmesine, ülkenin ucuz iş gücü olarak pazarlanmasına neden olacak bu yasa, ülkede toplumsal barışı da bozacaktır.

Çalışanlar arasında ayırım yapan, gücü elinde bulunduranlara ayrıcalık tanıyan, ülkenin gelişmesine çalışarak katkı yapan emekçilere gelişmeden eksik pay veren, emeğin yarattığı değere el koyan, emeklileri açlık sınırında gelirle yaşamaya mahkum eden, sağlık hakkını piyasalara terk eden, ülkenin geleceği olan gençleri “gelecek korkusu”na tutsak eden, sosyal hak kavramını “yoksulluk kriterleri” ile belirlenen yardım ve sadakaya indirgeyen anlayışın ortaya koyduğu bu yasa, çağdaş bir ülke ve uygar bir gelecek tasarısını tümüyle tehdit etmektedir.

SSGSS Yasası ile emek haklarına yönelen bu saldırı, sonraki kuşakları “geleceksiz” bırakmaktadır.

Bu yasa ile getirilen sistemle, “sosyal güvenlik reformu” olarak adlandırılan saldırının dayandırıldığı hiçbir sorun ortadan kalkmayacak, sağlık ve güvenlik alanında yaşanan sorunlar artarak derinleşecektir.

Şimdi geldiğimiz süreçte ne yapabiliriz ona bakmak gerek. Yasanın çıkarılmış olması ve pek çok yönüyle bizlere zarar veren yapısı bundan sonra uygulamaya geçirilecek/geçirilmeye çalışılacak. Nasıl ki şu an yürürlükte olan yasaların uygulamaları karşısında mücadele ediyoruz, bu mücadeleyle yasa yapanları geri adım adım atmaya zorluyoruz. Bundan sonra da aynı yaklaşımı göstermeliyiz. Evet yasa geçti. Ama hiçbir şey bitmedi henüz. Emekçilerle, halkla, yoksullarla iktidar arasındaki bu mücadele nasıl ki bir anlık bir zaman dilimine sıkışmış bir olay değil, biz de yaşadıklarımız karşısında bu savaşın sürekli devam edeceği gerçeğini göz önünde tutmalıyız. Yıpranmalarımız için, hak kayıplarımız için mücadeleye devam etmeliyiz.

Fiili Hizmet Zamlarımız Kaldırıldı!

SSGSS yasının tüm çalışanlara olumsuzluklar getirmesinin, kazanılmış hakların elimizden alınmasının yanı sıra demiryollarında çalışan makinist ünvanındaki personel için ayrı bir saldırı niteliğindedir.

Siyasi iktidar 5510 sayılı yasada yaptığı değişiklikle 6 ay olan fiili hizmet süre zammını 90 güne düşürmesinin sonrasında, yasanın iptalinden ardından hazırladığı yeni tasarı ile tamamen ortadan kaldırdı.

Oysa fiili hizmet süre zammının geçmişte yasalaşmasına neden olan gerekçeleri şimdi de yerini korumaktadır. Çok dikkat ve önem isteyen böylesi bir meslekte çalışanlar düzenli olarak kontrollerden; hem fiziki hem de psikolojik testlerden geçmektedirler. Sağlık ve bilinç durumlarına bu kadar dikkat edilen personele neden bu kadar dikkat edildiği ortadayken böylesi bir yasa değişikliği aslında anlaşılmaktadır.

Çalışma koşulları nedeniyle en zor meslek gruplarından biri olan makinistlik aynı zamanda da yıpratıcıdır. Kalıcı sağlık problemlerine neden olmakta; mide, adale ve kas hastalıklarının yanında kalp-damar, erken yaşta duyma kayıplarına maruz kalmaktadırlar.

Yasayla daha önce fiili hizmet zammı kapsamında

yer alan; gazeteci, pilot, makinist, gardiyan ve sanatçılar şimdi bu kapsamın dışına çıkarılmıştır. Türk Silahlı Kuvvetleri, Emniyet ve Milli İstihbarat Teşkilatı çalışanları, itfaiye veya yangın söndürme işleri yapanlar ise fiili hizmet zammı kapsamı içerisinde kalmaya devam etmişlerdir.

Önceki yasada yer alan ve yıpranma hakkı alan ünvanların bu meslekleri yapmalarındaki zorluklar bilinmesine rağmen makinistlerle birlikte bazı mesleklerin kapsam dışına çıkarılması bazılarının devam ettirilmesi çalışanlar arasında büyük bir ayrımcılıktır.

DHMI'de Tasfiyeyi Hep Bir Elden Yaptırma Anlayışı !

Kurumlarımızın yeniden yapılandırılmasının, kendi ellerimizle yarattığımız değerlerin peşkeş çekilmesi olduğunu ve karşı durmamız gerektiğini anlatmaya, mücadele etmeye çabalarken şimdi DHMI'deki süreçle karşı karşıyayız.

DHMI Genel Müdürlüğü tarafından başlatılan yeniden yapılanma çalışmaları çerçevesinde kurumda bir süredir hareketlilik yaşanmakta. Bu amaçla gerek Bakanlık düzeyinde gerekse kurum içerisinde bir dizi çalışma yürütülürken, bu çalışmanın belli bir evreye gelmesiyle birlikte, DHMI'nin yöneticileri ve çalışanlarını bu çalışmaya katarak suça ortaklığına ortak etmek istenmekte.

Bu çerçevede 18-20 Nisan tarihlerinde Kocaeli-Gebze'de "Ortak Akıl Toplanması" adı altında 3 gün süren bir çalışma yapıldı. Bu çalışmayla DHMI'nin yeniden yapılanmasında söz sahibi olmamız, görüşlerimizi bildirmemiz ve çalışmaya katılan diğer kurumların katkılarıyla ortaya çıkan görüşler çerçevesinde kurumun yeniden yapılanmasına ortak olmamız hedeflenmekte.

DHMI üzerinde yapılan böylesi bir çalışmaya bizlerin katılması ya da katılmaması IMF ve Dünya Bankasının talimatlarına uymayı amaç edinmiş bir hükümet için temelde bir önem taşımamaktadır. Hedeflenen DHMI'nin kamu niteliği taşıyan hizmet verme özelliğinin ortadan kaldırılması, küçültülmesi, yalnızca organizasyon ve denetleme yapan bir kurum haline getirilmesi diğer hizmetlerince serbest piyasa koşullarına göre doldurulmasıdır. Yeniden yapılandırmanın adımlarının atıldığı bu süreçte aslında tüm planlama yapılmıştır. Şimdi yapılmak istenen sadece bu planı "elbirliğiyle" uygulamaktır.

Kocaeli'de yapılan çalışma, hazırlığını yapmış yöneticilerin planlarını sunması şeklinde değil, katılımcılarla karşılıklı konuşmaların görüş alış verişlerinin olduğu bir tarzda yürütülmüştür. Böylece çalışmayı sahiplenme duygusunu vermek hedeflenmektedir. DHMI'de örgütlü Sendika ve diğer kurumları işe ortak etmek, onları baştan ikna etmek yukarıda aşağıya bir tepkisizliği örnek anlamına gelmektedir.

Kocaeli'nde 18-20 Nisan tarihlerinde TÜBİTAK'ın katkılarıyla yapılan çalışmada; katılımcılar gruplara ayrılarak atölyeler oluşturulmuş, bu gruplarla kurumda yaşanan

Yakup TAĞI
İstanbul 2. nolu
Şube Başkanı

sorunlar ve çözüm önerileri yönünde görüşleri alınmış, ortaya konan öneriler tartışılarak geliştirilmiş ve öneri haline getirilmiştir. Ardından detaylandırma çalışması adı altında yapılan diğer çalışmayla da ortaya çıkan önerilerin projelendirilmesi çalışması yapılmıştır. Bu çalışmada katılımcılardan daha önce yaptıkları önerilerin nasıl hayata geçeceği, bu süreçte ne tür sorun ve risklerle karşılaşılacağına planlaması yapılmıştır.

kurumları gibi bugüne kadar hükümetlerin çiftliği olmuş, kadrolaşmaların, haksız atamaların, kayırmacılığın olduğu bir yer haline getirilmiştir. Doğru düzgün ulaştırma politikasının ve hedeflerinin olmadığı, isteyen istediği yere havaalanı diktiği, nitelikli personel sıkıntısının yaşandığı DHMI'de geline nokta onlarca yanlışlığı saymak mümkündür.

Çalışmayı yürütenler, bugüne kadar yönetim politikalarını kendisinin hiçbir zaman belirleme hakkının olmadığı kendi personeline bu kötü durumdan kurumun nasıl kurtarılacakları sormakta. Oysa sadece kendi buldukları cevabı çalışanlara söyletmek kalmıştır; bu öyle bir kurtarma olacaktır ki; geride kamuya ait bir şey bırakmadan, bir daha düşünebilecekleri bir kurumun kalmadığı bir çözüm bulunacaktır.

Bu çalışmanın özünde personeli ödüllendirmeden, performans değerlendirmesi gibi personel yönetiminden, mülkiyet haklarının başkalarına kolayca devredilebilmesi için arazi ve üst yapıların öncelikle DHMI'ye nasıl devredilebileceğinden, hizmet vermek yerine bu hizmetlerin başkalarınca nasıl gördürülebileceğinden bahsedilmektedir.

Yeniden yapılanma adı altında tasfiye etmenin gerekçeleri sıralanırken DHMI hakkında söylenenlerin bir kısmını bizim de doğru bulduğumuz, kimsenin de reddetmeyeceği gerçekler vardır. Ancak bugüne kadar gördüğümüz, bu olumsuzlukların gerçekten çözümü yerine tasfiye etmek, küçültmek, serbest piyasa koşullarına göre düzenleyerek yok etmektir.

DHMI'de olanlar, ülke ekonomisini bugünlere getiren ve batırma başarısı gösteren hükümetler ve onların politik dostlarının şimdi el ele verip, suçlu kendileri değilmiş gibi bunun bedelini bizlere ve o değerleri yaratan ülke insanına ödetmeye çalışmaktadırlar.

Doğruyu Söylemek Yetmiyor, Mücadele Etmek Gerekıyor...

18 Haziran 2008 günü Hava-İş Eğitim Salonunda gerçekleşen 'Özelleştirme ve Havalimanları' başlıklı toplantı Marmara Üniversitesi Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Fuat Ercan, BTS Başkanı Yunus Akıl ve Hava-İş Eğitim Sekreteri Engin Barutçu'nun katılımı ile gerçekleşti.

Toplantı İstanbul 2 nolu Şube Başkanı Yakup Tağı'nın Bolu'da düzenlenen "Ortak Akıl" toplantısını değerlendiren tanıtıcı açılış konuşması ile başladı. Yakup Tağı DHMİ Genel Müdürlüğü çağırısı ile yapılan toplantının "aslında bir tartışma ortamı değil yeniden yapılandırmaya dair öneri geliştirme amacıyla" yapıldığını belirtti.

Panelin ilk konuşmacısı Prof. Dr. Fuat Ercan ise özelleştirme kavramına dair bilgi verdiği konuşmasında bugün ülkemizde en büyük problemlerden birinin işsizlik kadar "çalışarak yoksulluk" olduğuna değindi. Ülkemizde çalışan kesimin gelirinin açlık sınırının altında olmasının örgütlü bir karşı duruşa dönüşmemesinin altında ise üniversite mezunlarının bile % 30 unun işsiz olmasının bir sonucu olarak insanların elindeki işi kaybetmeme çabası olarak tanımladı.

Tuzla da gerçekleşen grev için o günkü günlük gazetelerin Tuzla da grev yapanların işçi olmadığına dışardan gelenler olduğuna dair yazdıkları yazılara cevaben ise "peki greve katılmayan diğer işçiler koşullarından ve her gün ölümle bu kadar karşı karşıya kalarak çalışmaktan memnun oldukları için mi katılmadılar yoksa tüm bu şartlara rağmen işsiz kalmak istemedikleri için mi" dedi.

Ardından söz alan BTS Genel Başkanı Yunus Akıl ise ulaştırma kollarının bir ülkenin belkemiği olduğuna değinerek bu sebeple ulaştırma alanında yapılan özelleştirmelerin 20 yıl gibi uzun vadelere yayılarak yapıldığını söyledi. DDY da yaşanan sürecin de "yeniden yapılandırma" adı altında başladığına dikkat çeken Yunus Akıl DHMİ nin düzenlediği Ortak Akıl toplantısında örneğin hava limanı yer

işletmecilerinden özel hava yolu şirketlerine kadar tüm elemanlar varken bu alanın örgütlü sendikası olan Hava-İş sendikasının olmamasını ilginç olarak nitelendirdi.

Özelleştirmeler öncesi Mersin limanındaki çalışmalarını aktaran Akıl, buradaki işçilerin "biz 1500 kişiyi nerden baksan 10 000 oy ederiz bizi özelleştiremezler" dediklerini ama kısa

süre sonra tümünün işten atıldığını ve çok önemli bir mevzi kaybedildiğini söyledi.

Havalimanlarında özelleştirmeye doğru gidildiğine değinen Akıl, bunun sadece çalışanlar için değil aynı zamanda hizmet kullananlar yani yolcular içinde bir kayıp olacağına değindi.

Örneğin Sabiha Gökçen'in özelleştirme sonrasında uçuş güvenliğinin de tehlikeye düştüğünü sözlerine ekleyen Akıl, çalışanlar içinse bunun iş güvencesinin ortadan kalkması anlamına gelebileceğini, örneğin Telekom'daki memurların önce işçi yapıлып memur haklarını kaybetmelerinden sonra kapının önüne konduğunu söyleyerek uyardı.

DHMİ'nin özelleştirilmesi durumunu Osmanlı'nın son dönemindeki iltizamlara benzeten Akıl devletin aldığı havalimanı vergilerinin örneğin yabancılar için 600 dolar yerli yolcular içinse 60 dolar olan vergilerin de özelleştirme durumunda devredileceğinden bahsetti.

Son olarak söz alan Hava-İş Eğitim Sekreteri ise bölünmeyip birlikte hareket etmenin önemini vurguladığı konuşmasında Hava-İş ve BTS nin ayrı yapılandırılmış olsalar da aslında aynı iş kolunun suni olarak bölünmüş sendikaları olduğunu belirtti. Süreç içerisinde iki sendikanın ortak hareket edebilmesinin önemine değinen Barutçu gelen bir soru üzerine THY'de yaşanan özelleştirme sürecinin aslında insanlara verilen aldattıcı sözlerin altın ne kadar boş olduğunu dile getirdi.

DLH.. Nereden Nereye !

Kazım ŞAROĞLU
DLH Çalışanı

DLH'nin açılımı Demiryolları, Limanlar ve Hava Meydanları İnşaatı Genel Müdürlüğü şeklindedir. Görüldüğü gibi Türkiye Cumhuriyetinin alt yapısındaki en pahalı ve en temel yatırımlar bu kuruluşlar tarafından gerçekleştirilmektedir. Cumhuriyetin kuruluşunda Bayındırlık Bakanlığı bünyesinde Reislik olarak faaliyet gösteren kurum 1972 yılından itibaren ayrı ayrı 3 Genel Müdürlük şeklinde ve DLH ismiyle birleşerek tek

Genel Müdürlük olarak (halen Ulaştırma Bakanlığı bünyesinde) ismen de olsa varlığını sürdürmektedir. Kuruluşundan itibaren demiryolları, Limanlar, Balıkçı Barınakları, Deniz Taramaları, Hava Meydanları, Akaryakıt Tesisleri ve Boru hatları inşaatlarına bakan kurum bugün bu ana faaliyet alanlarından el çektilmiş, Bölge Müdürlükleri dağıtılmış, İstanbul-Samsun ve İzmir illerinde sadece deniz tarama hizmetini yapan üç adet başmühendislikle halen Marmaray Projesini devam ettiren geçici (proje bitince kapanacak olan) Marmaray Bölge Müdürlüğünden ibaret bırakılmıştır.

Yurdumuzun 3 tarafının denizlerle çevrili olması, Çanakkale ve İstanbul boğazları gibi önemli geçiş yollarını içinde barındırması sebebiyle gerek deniz ulaşımında gerekse turizm ve balıkçılık yönünden büyük potansiyele sahip olduğumuz bir gerçektir. Tarihte, Anadolu'da özellikle Akdeniz kıyılarında Fenikeliler, Mısırlılar, Giritliler, Yunanlılar, Romalılar, Bizanslılar daha yakın tarihlerde Cenevizliler ve nihayet Türkler birçok liman ve kıyı yapıları inşa etmişler ve işletmişlerdir. Bütün bu tarihsel turizm mirasına karşılık Türkiye Cumhuriyeti kurulduğunda İstanbul'da 788 metre Galata, 375 metre Sirkeci-

Eminönü rıhtımları ile İzmir, Zonguldak, Derince'deki ufak rıhtımlar dışında kıyı tesisi h e m e n h e m e n bulunmamaktaydı.

Ayrıca Cumhuriyetin kuruluşunda Yeşilköy'de bulunan küçük bir Askeri Hava Meydanı dışında bir hava meydanımız yoktu.

Demiryollarındaki durumumuz ise Osmanlılar döneminde adeta

günümüzdeki küresel gelişmeleri doğrularcasına yabancı sermayenin kontrolüne terk edilmiş bir durumdaydı. O yıllarda devlet yönetiminde Fransız, İngiliz ve Alman işbirlikçileri kıyasıya iktidar mücadelesine girişmişlerdi. Anadolu'da bir İngiliz Şirketine İzmir-Aydın demiryolu hattının yapımı ve işletme imtiyazı verilerek başlayan demiryolu yatırımları Cumhuriyetin kuruluşuna kadar yaklaşık 70 yılda hemen hemen tamamı yabancılara yaptırılan yabancı(imtiyazlı) şirketlerce işletilen yaklaşık 3800 km. uzunluğunda demiryolumuz vardı.

Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan sonra bu demiryolları hatlarının mevcut işletim standartlarına uygun hale getirilmesi de dahil olmak üzere 1940'lı yıllara kadar tamamı bu imtiyazlı şirketlerden alınarak millileştirildi. Aynı yıllarda yani 10-15 yıl gibi çok kısa sürede yaklaşık 4800 km. yeni demiryolu yapıldı. "DEMİR AĞLARLA ÖRDÜK" sözü buradan gelmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti çöken İmparatorluk enkazı üzerinden emperyalizme karşı bir ulusal kurtuluş savaşı

vererek kurulmuştu. Her şeye yeniden ve bir seferberlik anlayışıyla başlanması gerekiyordu. Emperyalist savaşlar halkımızı ve tüm kaynaklarını yiyip bitirmişti. Bu kıt kaynaklarımızı halkımızın yararına kullanabilmek için öncelikle kurtuluş Savaşı başlarından 1920'lerden itibaren başta kuzey komşumuz Sovyetler Birliği olmak üzere tüm komşularımızla dostluk anlaşmaları imzalandı. Türkiye Cumhuriyeti bölgesinde ve dünyada BARIŞ' savunan bir dış politika izledi. Böyle bir dış politika Türkiye halkının çıkarlarına uygun fakat emperyalizmin halkları birbirine düşman edip sömürme amaçlarına ters düşüyordu. Birikimlerimizi, paramızı dışarıya, emperyalist ülkeleri ihya eden silahlanma yarışına peşkeş çekmiyorduk. Nerelere yatırım yapalım diye onlardan izin almıyor, onlara dış kaynakta yaratmıyorduk. Paramızı; yollara, okullara, hastanelere özetle halkın önceliklerine göre harcıyorduk. Nitekim Türkiye'de kendi ulusal çıkarlarına uygun olan ve emperyalizme hizmet etmeyen ne kadar yatırım yapıldıysa 1940'lı yılların başına kadar yapılmıştır. Üst yapıda birçok reforma paralel olarak alt yapıda demiryollarından limanlara, sanayide çimento fabrikalarından dokuma fabrikalarına, sağlıktan milli eğitime (hastaneler, köy enstitüleri) kadar birçok yatırım bu dönemde gerçekleştirilmiştir. İşte DLH da altın dönemini bu yıllarda yaşamıştır. Bugün sokakta sorduğumuz yüz vatandaşımızdan belki doksan dokuzu DLH'yı tanımaz. Çünkü 1940'lı yılların ortalarından itibaren dış politikamızda önemli kırılmalar olmuştur. Ülke yatırım politikalarımız Osmanlı dönemini tekrar yaşamaya başlamıştır. Emperyalizme dayalı bir ulaşım politikası hayata geçirilerek demiryolları ve deniz ulaşımı kendi haline terk edilmiştir. ABD'nin onayı ve yardımlarıyla 1950'li yılların başında Karayolları Genel Müdürlüğü kurularak dünyada üretilen her marka otomobilin serbestçe ülkemize girmesi sağlanmış ve tüm geri kalmış ülkelerde olduğu gibi dışa bağımlı bir yerli otomobil sanayisinin alt yapısı desteklenmiştir. Ne yazık ki bugün gerçekleşen karayolu yatırımlarına (otoyollara, köprülere vb. büyük projelere) baktığımızda bunların dahi ülkemiz önceliklerine uygun olmadığını açıkça görebiliriz. Bayramlar ve mevsimsel birkaç ay dışında in cin top oynayan havaalanı gibi otoyollar varken. En büyük nüfusu, tarımsal üretimi ve turizmi içinde barındıran Ege'de otoyol bulunmamaktadır.

12 Eylül cuntası yönetimi ele geçirir geçirmez ayağının tozuyla ilk işi Ankara- İstanbul arasını 4 saate düşürecek olan Sincan Demiryolu tünel inşaatının kapısına kilit vurmak olmuştur. Müteahhit, Genel Müdür ve Bakanlar Yüce Divan'da yargılayıp rüşvet vermek-almak ve haksız ödeme yapmaktan mahkûm edilerek birkaç ay hapisle bu "komünist yatırım" iptal edilmiştir. Yoksa bu generaller devirdiklerinden daha mı milliyetçiydiler? Avrupa'da ve diğer gelişmiş ülkelerde saatte 200-300 km. süratle giden tren çalışırken, toplu taşımada kentlerde raylı taşıma ve metrolar alıp başını giderken bizim ülkemizde halen 12 milyon nüfusu olan bir mega kentimizin Belediye Başkanı boğazın altından, tepelerin altından tüneller kazarak şehir merkezine daha fazla otomobil sokmayı savunabilmektedir.

Diğer taraftan sivil havacılıkta kullanılan uçak sanayinin hemen hemen %96 dünya pazarını elinde tutan (küresel olarak tekelleşmeyi bitirmiş) Airbus ve Boing firmalarının çıkarına olduğu için birçok ilimizde büyük paralar harcanarak on yıllarca önce yapılan hava meydanları henüz istenen kapasitede dahi kullanılamamaktadır. Emperyalist ülkelerin işine geldiği için bu konuda yatırımlara demiryolları ve deniz ulaşımı gibi engel olunmamıştır.

Bugün artık uluslar arası sermaye, yeni kar alanları aramaktadır. Sofradaki zeytinimize, yoğurdumuza ve suyumuza kadar göz dikmiştir. Her şeyde dünya pazarını ele geçirmek istemektedir. Bu sebeple bizim gibi gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelerdeki devasa altyapı yatırımları artık onların ağızlarını sulandırmaktadır. Yoksa son yıllarda ülkemizdeki altyapı yatırımlarında yaşanan olumlu gelişmeler bu yatırımlara yön verenlerin veya iktidarın daha yurtsever olduklarından değildir. Söz konusu olan özelleştirme, ele geçirme ve cebelleştirmedir. Türkiye Cumhuriyeti hiçbir zaman bugünkü kadar emperyalizmin ve uluslar arası sermayenin kontrolünde olmamıştır. İşte ülkemizi 60-70 yıldır idare eden milliyetçi, mukaddesatçı, sağcı anlayış. İşte emperyalizm, işte ülkemizin gerçeği. İşte içeride dökülen kan .işte bölgemizde ve dünyamızda dökülen kan .Peki gene de suçu bu ülke halkının çıkarlarını, barışı ve demokrasiyi savunan yurtseverlerine mi yükleysek, ne dersiniz?

Demiryolu Kanunu Nedir ? Ne Değildir ?

Demiryollarında yeniden yapılanma adı altında sürdürülen tasfiye çalışmalarının önemli bir dönemindedir. 1995 yılında Dünya Bankası tarafından Amerikan Danışmanlık firması Booz Allen Hamilton'a hazırlanan "Yeniden yapılandırma Raporu" ile başlayan ve 2005 yılında yine Dünya Bankası patentli Canac firmasının hazırladığı yeni bir raporlarla TCDD'nin tasfiyesi süreci başlatılmıştır ve bu süreç hızlanarak devam etmektedir. Bu süreç, ülkemizin yeniden yapılandırılması çerçevesinde kamuya ait olan tüm kurumların değişime uğraması anlamını taşıyan, niyeti ve patenti belli olan, demiryollarının tasfiye edilmesini amaçlayan bir süreçtir. TCDD'de yeniden yapılanma uygulamalarına başladığı günden bu yana, Sendikamız her fırsatta uygulamaları teşhir etmiş, karşı çıkmış, ulaşabildiğimiz tüm kesimlere gerçek niyetin ne olduğunu anlatmaya çalışmıştır.

TCDD'nin yeniden yapılanma adı altında tasfiye edilmesi söylemlerinin başlamasıyla birlikte 1995 yılından itibaren bu parçalanma ve yok etme yolunda kaldırım taşları döşenmeye başlanmıştır. Bu çerçevede;

- " Kuruma kalifiye personel yetiştiren TCDD Meslek Lisesi kapatılmıştır. TCDD ihtiyacı olan nitelikli işgücünü temin edememiştir. Dışarıdan da personel alımı uzun zaman yapılamadığından çalışan sayısı 70 binlerden 35 binlere düşmüştür. Son dönemde işe alınan sınırlı sayıdaki personel ise açığı kapatmaktan uzaktır.
- " TCDD'ye ait hastaneler devredilmiş, mesleki hastalıklarda ve ölümlerde ciddi artışlar yaşanmaya başlamıştır.
- " Kurumun, çeken-çekilen araç ihtiyacını karşılayan ve üretim merkezleri olan fabrikalar birçok noktada devre dışı bırakılmış, piyasadan alımlar/kiralamalar yoluna gidilmiştir.
- " Birçok ünvan kaldırılmış ya da birleştirilmiştir. Önce Yol Bekçiliği, ardından Tren Şefliği, Makasçılık, Manevracılık, Gardıfrenlik kaldırılmış ve bu ünvanlar ya birleştirilmiş ya başka ünvanlara yüklenmiş yada kaldırılan ünvanlar başka adlar altında toplanmıştır. Özel sektöre devredilen birimlerdeki ünvanlar ise iptal edilmiş, personel başka işyerlerine sürgün edilmiştir.
- " Yemekli-yataklı vagon hizmetleri, gişeler, banliyö hizmetleri, tesis işletmeleri, temizlik hizmetleri, işyeri araçlarının işletilmesi özel sektöre devredilmiştir.
- " Birçok İstasyon ve Gar kapatılmış, özellikle Doğu ve Ege

bölgesinde işletmecilik bitme noktasına getirilmiştir. Bölgelerde birçok bölgesel tren seferden kaldırılmıştır.

- " TCDD'nin taşınmaz malları, binaları ve arazilerinin haraç mezar satışı için hukuk dışı düzenlemeler yapılmıştır.
- " İşletmecilik güvenliği kalmamıştır. Yakın zaman Pamukova, Tavşancıl ve Kütahya'da meydana gelen demiryolu tarihinde görülmemiş büyüklükte kazalar meydana gelmiştir.
- " Personelin birçok sosyal hakkı elinden alınmış, esnek ve kuralsız çalışma dayatılmıştır.
- " Kurum mevzuatı ile yapılan sürekli değişikliklerle, personel politikası hukuksallıktan uzak keyfilik çerçevesinde yürütülmüş, kadrolaşma nedeniyle kurum içi huzur ve iş barışı bozulmuştur.
- " Entegre taşımacılık konusunda büyük bir yere sahip olan TCDD limanların satışı sıraya konmuş ve bir bir devredilmeye başlanmıştır. Limanların satışıyla TCDD, limanlardan elde ettiği %48'lik geliri de kaybetmiştir.
- " Demiryolu altyapısına dönük yatırımlar durma noktasına getirilmiş, vitrine dönük yapılan harcamalar ile kurumun mali dengesi daha da içinden çıkılmaz hale getirilmiştir.
- " İstasyonlar ve Garlar demiryolu işletmeciliği için değil, otel ve lokanta olarak planlanmaya ve bu yolla devredilmeye/satılmaya başlanmıştır.
- " Eğitim merkezleri ya kapatılmış yada işlevinden uzaklaştırılmıştır.

Yukarıda saydığımız tüm gelişmeler TCDD'nin tasfiyesi yönünde yıllara yayılarak atılmış adımlardır. Gerek yeniden yapılanma adı altında gerek reorganizasyon adı altında, gerekse de eşleştirme adı altında çeyrek asırdır sürdürülen çalışmalar sonucu demiryollarımızın geldiği nokta apaçık ortadadır. Bu bir tasfiyedir.

Demiryollarının dünya çapında karayolları lehine yaklaşık 50 yıldır terk edilmesinin ardından yürütülen demiryollarını geliştirme çalışmaları bir çelişki gibi görünse de "yeniden yapılanma" ile yapılmak istenen, sermayenin maliyet giderlerini düşürme, diğer bir deyişle karını artırma amacından başka bir şey değildir. Dünyanın küçük bir köy haline geldiği, sermayenin küreselleştiği bir dönemde bizim gibi ekonomik bağımsızlığı olmayan bir ülkede, hükümetlerin yaptığı, sermaye gruplarının istekleri çerçevesinde planlar yapmak ve bunları hayata geçirmektir.

Burada hemen belirtmek gerekir ki bir yanda imzalanan anlaşmalar ve projeler yürütülürken diğer yandan yapılacak düzenlemeler için Dünya Bankası, IMF gibi kuruluşlar devreye girmiş, Yeniden Yapılanma çalışmalarına büyük ekonomik destekler sunulmuştur. Bu dönemde TCDD Genel Müdürlüğü tarafından demiryollarına 10 milyar dolar ayrılabileceği söylenirken, büyük bir maliyet gerektiren hızlı tren projesi de tüm hızıyla yürütülmüştür.

Yine bu çerçevede daha geçen hafta "Kamu Mali Yönetimi ve

1) MADDE 11 MADDE 49

TREN İŞLETMECİLİĞİ

- Kendine ait araç ve personeli ile yük ve yolcu taşımacılığı yapan özel veya kamu işletmeleri...
- Altyapı kullanım ücretlerini, hat sahibi işletmeye öderler...
- Kamu hizmeti niteliğindeki yolcu taşımacılığı için devlet tarafından sübvansane edilebilirler.
- Yük taşımacılığında devlet sübvansiyonu yoktur.
- Ticari ve kamu yolcu taşımacılığı ile yük taşımacılığı muhasebesinin ayrı tutulması zorunluluğu.

Kontrol Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/589)" adıyla Meclis'ten çıkarılan Torba Kanunla demiryollarının parçalanması ve tasfiyesi adına ciddi bir adım atıldı. Bu kanun, TCDD'ye ait taşınmazların haraç mezat satışından tutunda, elde edilen özelleştirme gelirlerinin pay edilmesine kadar pek çok düzenlenmeyi içermektedir. Torba Kanunun yasallaşması ile Demiryolu Kanununun daha kolay hayata geçirilmesinin amaçlandığı muhakkaktır.

Yıllardır sürdürülen çalışmalar konusunda hepimizin az ya da çok haberi vardır. Ancak uluslar arası sermayeyle böylesi bir eklemlenme içinde bulunan hükümet, taslak çalışmalarını neredeyse tamamlamış ve kanunlaştırmaya hazır hale getirmiştir.

Demiryolu Kanununun taslak halini incelediğimizde; TCDD'nin tasfiyesinin ardından pek çok yeni kurumun ortaya çıkacağı görülmektedir.

Bu kanunun uygulanmasıyla demiryollarımız; eksik, yetersiz, haklarından yoksun personelle taşeronlar eliyle hizmetleri gördürecekken, diğer yanda denetim, kontrol, düzenleme adı altında büyük bir bürokrasi takımı yaratılacaktır. Demiryolu Kanunu daha fazla Genel Müdürlük! Genel Müdürlük Yardımcılığı! Daire Başkanlığı! Yönetim Kurulu Üyeliği! Demektir. Diğer bir deyişle sırtımıza daha fazla bürokratin

binmesi demektir.

Böylesi bir yapılanmanın hayata geçmesi durumunda temel alanlarda geriye dönüşü mümkün olmayan dönüşümler yaşanacaktır. Bu çerçevede;

- Demiryollarında iş ve işletmecilik güvenliği olmayacaktır. Demiryolu ve Demiryolcu Güvenliği Ortadan Kaldırılmış olacaktır. Bu kanunla demiryolları yüzlerce özel şirketin trenini işlettiği bir kurum olacaktır. Dışarıdan sermayenin gelmesi pahasına ucuz emek cenneti haline getirilmiş ülkemizde çalışanlar sosyal güvenlik, sendikal haklar, iş güvencesi gibi konularda tam bir felaket yaşayacaktır. Özel Tren İşletmeciliği üzerine başlayan çalışmalardan kısa bir süre sonra kanunsuz ve yasalara aykırı olarak uygulamaya konulan ilk özel tren işletmeciliği olan ERDEMİR LOJİSTİK AŞ cevher treni işletmeye başlamıştı. Bu tren daha işletmeye başladığı ilk hafta da uçuşu 2 lokomotif, 32 vagon ve kilometrelerce yolun kullanılmaz hale gelmesi bu kanunla yapılmak istenenler, demiryolların gelecekte karşılaşacağı güvenlik sorununu en iyi şekilde ortaya koymaktadır.

- Prestij trenleri dışında pek çok hat kar/verimlilik nedeniyle kapatılacaktır. Bu kanunla amaçlanan zaten demiryollarının zarardan kurtarılması ve karlı bir kurum haline getirilmesidir. Sürekli söz ettikleri bu kamburdan kurtulmak için sermayeye peşkeş çekmenin devamında aynı mantıkla karlı olmayan hatlar

2) MADDE 3 MADDE 12 MADDE 37 MADDE 38

ALTYAPI İŞLETMECİLİĞİ

- Yeni demiryolu hattı kurabilme
- Bakım ve onarımını yapma
- Demiryolu trafiğini düzenleme
- Hat tahsis yapabileme
- Ücret tarifesi belirleme ve tahsil etme

yetkisine sahip özel veya kamu işletmesi...

- Kamu işletmeleri için yeni hat ve iyileştirme bedellerinin tamamı devlet tarafından karşılanır.
- Kamu işletmeleri için altyapı bakım ve onarım bedellerinin büyük bir kısmını devlet sübvansane eder.

kapatılacaktır. Keza geçmiş dönemde pek çok bölgesel trenin hatlardan kaldırdığını biliyoruz.

- Demiryollarının arazi ve binaları satılacaktır. AKP iktidarıyla birlikte Demiryollarımız, Cumhuriyet tarihin en büyük yağmasına maruz kalmıştır. Demiryolu işletmeciliği yapması gereken siyasi iktidarın atadığı TCDD yönetimi, bir yandan emlakçılığa, bir yandan da imar işlerine soyunmuştur. TCDD'nin bünyesindeki

Haydarpaşa dahil olmak üzere, kültür varlıklarını korumak bir yana, bunların koruma dışına çıkarılması için dava açmaktan bile çekinmemiştir. Daha ileriye giderek Kayseri garı 25 kilometre demiryoluyla birlikte yandaş belediyeye devir etmeye curet etmiştir. Elde edilecek gelirler ise demiryollarına aktarılmayacaktır.

- Uzun vadede bu ülke yurttaşlarının faydalanacağı ve ulaşabileceği bir demiryolu hizmeti kalmayacaktır. Kanunun hayata geçmesiyle yolcu taşımacılığı alanında geriye gidiş yaşanacaktır. Ankara İstanbul arası gibi karlı hatlar dışındaki hatlarda sadece yük trenlerinin çalışması yapılabilecektir. Diğer yandan yük taşımacılığı alanında yapılacak düzenlemelerle, bizim için ucuz bir taşımacılık olmayacaktır.

Bugüne kadar hükümetlerin, devlete alt bir kuruma yani demiryollarına sübvansiyon uygulaması eleştirilirken ve kamburdan bahsedilirken, bu yasa kapsamında tren işletecek özel sektör firmalarına sübvansiyon uygulanacak olması anlaşılır 'değildir'.

Demiryolu Kanununun yasalaşması durumunda neyle karşı karşıya olacağımız bilinmez değildir. Özelleştirme çalışmalarının olduğu ülkelerin pek çoğunda, başarısızlıkla karşı karşıya kalmıştır. Özellikle karayolu ulaşımının gelişmesi üzerine sürdürülen bir yaklaşımın ardından demiryollarının ayakta kalmasının koşullarının başında öncelikle planlı ekonomi yer alırken, diğer bir önemli konuda devlet desteğinin oluşturulmasıdır. Özelleştirme çalışması yapılan demiryolu işletmelerinde daha

Altyapı ve üst yapının birbirinden ayrılması kurumsal bölünme ve özelleştirmelerle birlikte ele alındığında demiryolu güvenliğini

TCDD VE DETAŞ'IN PERSONEL POLİTİKASI

- Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren emeklilik süresi dolmuş olup çalışmaya devam eden personelin ikramiyeleri %30 fazlası ile ödenecek ve Hazine tarafından karşılanacaktır.
- Emeklilik süresini doldurdıkları halde, yaş sınırlaması nedeniyle emekli olamayan personele, 3 ay içinde emekli olma imkanı sağlanacaktır.
- Emeklilik hizmetini doldurmasına 7 yıl veya daha az süre kalanların ücretli izine ayrılmaları ve bu süre içinde %65 üzerinden ücret ödenmesine imkan sağlanmaktadır.
- Norm kadro çalışması sonunda ihtiyaç fazlası olarak belirlenen ve emeklilik hakkını elde etmiş personelden emekli olmayanlar, başka bir kuruma nakledilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilecektir.

hızla otoyol güvenliğine dönüşecektir. Altyapı ve işletmenin birbirinden ayrılması, kurumsal bölünme ve özelleştirmelerle ele alındığında demiryolu güvenliğinin bir güvensizliğe dönüşeceği ortaya çıkacaktır. Ülkemizde ve diğer ülkelerde yaşanan kazaların nedeninin demiryolu güvenliğindeki gevşeme olduğu ortadadır.

Kurumsal Bölünme;

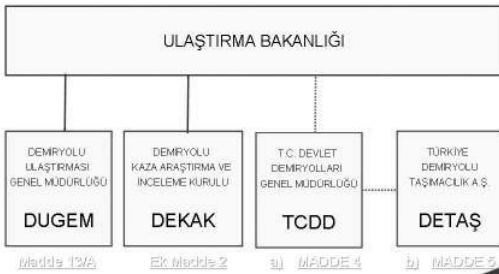
Altyapı işletme ve kurumsal parçalanma koordinasyonsuzluk sorununu her düzeyde ortaya çıkaracaktır. Demiryolu gibi entegre bir hizmeti parçalamak "sorumlu kim" sorusunu cevapsız bırakacaktır. Rekabet olgusu bilgi ve deneyim alışverişinin ortadan kaldıracaktır. Kurumlar var eden kurum kültürü, kurumun gelenekleri ve bilgi birikimidir. Yeniden yapılanma çalışmaları sonucu ülkemizin tek orta dereceli demiryolu eğitim kurumu olan ve demiryollarının en önemli insan kaynağı olan Demiryolu Meslek Lisesi kapatılarak, bu alandaki 150 yıllık bilgi birikimiz de ortadan kaldırılmıştır. Yine kurum gelenekleri memur amir ilişkileri, yapılan görevde yükselme işlemlerinde yaşayarak gördüğümüz gibi, ortadan kaldırılmıştır. Demiryolu Kanunu, başuzmanlık atamaları gibi rezaletlerin yeniden yaşanması ve buna zemin hazırlanması anlamına gelmektedir. Kamu mülkiyetindeki bürokrasi nedeniyle demiryollarının verimli işlemediği şikayeti, yerini yeniden yapılandırmanın yarattığı kurumsal parçalanma, özelleştirme, taşeronlaştırma sonucu ortaya çıkacak adliye bürokrasisi alacaktır.

Özelleştirme;

Yolcu ve yük taşımacılığı yapacak lisans sahibi özel şirketlerin faaliyetleri kar amacı taşımaktadır. Toplumun ödediği vergilerle yaratılan değerlerin özel sektöre aktarılması yetmezmiş gibi özelleştirme ve taşeronlaştırma, genel ekonomi açısından da başka sorunlar da getirecektir. Kayıt dışı ekonominin yaşandığı,

YENİ TÜRK DEMİRYOLU SEKTÖRÜ

sonra devam eden sübvansiyon uygulamalarının yapılması, demiryollarının devlet desteğinden uzak sürdürüleemeyeceğinin göstergesidir aslında.

Özelleştirme uygulanan ülkelerde karşımıza çıkacak uygulamalar yönüyle;

Altyapı üst yapı işletmeciliğinin bölünmesi;

vergi ödenmeyen, çalışanların sosyal güvenlik haklarından mahrum olduğu, farklı şirketlerde çalışan personelin aynı işi yapmasına rağmen farklı durumlarda olacağı sayısız taşeron şirket yaratılmış olacaktır.

Fiyatlandırma;

Altyapı ve işletmenin birbirinden ayrılmasıyla özel işletmeciliğe sübvansiyonların tanındığı bir yerde altyapı hizmetleri için ödeyecekleri düşük rakamlar sonrası asıl giderlerin kime kalacağı şimdiden ortadadır. Yani özel şirketler küçük giderlerle büyük karlar elde edeceklerdir.

Demiryollarını ticarileştirmesinin dünyanın hiçbir yerinde olumlu sonuç getirmediği bilinen bir gerçektir. Demiryollarının beşinci

(4) (5) GEÇİCİ MADDE 7 GEÇİCİ MADDE 8

TCDD VE DETAŞ'IN PERSONEL POLİTİKASI

- DETAŞ'ın Yönetim Kurulunun oluşturmasına imkan sağlamak üzere, 1 adet "Genel Müdür", 3 adet "Genel Müdür Yardımcısı" kadrosu ihdas edilmektedir.
- DETAŞ'ın teşkilat yapısı, DETAŞ Yönetim Kurulu tarafından belirlenecektir.
- TCDD'nin ve DETAŞ'ın norm kadrosu, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 1 yıl içinde belirlenecektir.
- DETAŞ'ın yeni teşkilat yapısına göre, ihtiyaç duyulacak kadro ve pozisyon sayısı kadar TCDD 'den iptal edilecektir.
- TCDD, DETAŞ ve teşekküllerin norm kadrolarının belirlenmesinden itibaren bir yıl içinde boş bulunan pozisyonlara açıktan atama yapılabilecektir.

kabul edilen İngiltere'de de ticarileştirmenin bedeli ağır oldu ve "ticari" mantık nedeniyle yapılmayan yatırımlar ve sağlanmayan işletmecilik güvenliği yüzünden peş peşe ölümlü kazalar meydana geldi. Bunu ülkemize uyguladığımızda ise, güvenlik ihlallerinin ve yanlış yönetim kararlarının nelere mal olacağı yakın zamandaki ölümlü demiryolu kazalarından açıkça anlaşılmaktadır. Bu tasarının kanunlaşmasıyla yaşanacak faciaları şimdiden öngörmek mümkün değildir.

Kanun tasarısının yasalaştırılmasının ülkemize, demiryollarımıza getireceği zararlar yukarıda belirttiğimiz biçimde tüm insanları etkileyecekken, bu tasarının kanunlaşmasının önünde en büyük engellerden biri olan kurum çalışanlarının sorunsuzca tasfiye edilmesi için de pek çok düzenleme yapılmıştır. Genel amaç demiryollarını tasfiye ederken, demiryolcuları da tasfiye etmektir.

Demiryolları kanun tasarısı, çalışanların haklarını koruyan değil, aksine çalışanlara ahlaksızca tekliflerde bulunan bir tasarıdır.

Devlete hakim kılınmaya çalışılan ve bir yolla çalışanları ortak etmek istenen rüşvetçi mantık, bu kanun tasarısı ile açık açık dayatılmaktadır. Çalışanları demiryollarından ve iş hayatından

uzaklaştırmak için, çalışmadan para almayı teklif eden ahlaksız bir teklif niteliğindedir.

Demiryolu Kanunu tasarısı, çalışanların demiryollarından atılması ve kendi isteğiyle ayrılmayanların havuza gönderilmek suretiyle uzaklaştırılması kanunudur.

Bir yandan mezarda emekliliği dayatan egemenler, demiryollarını tasfiye edebilmek için personeli kendi mantıklarına ters düşecek bir şekilde kurumdan uzaklaştırmak istiyor. Ve emekliliği hak etmiş personeli, emekli olmadıkları taktirde havuz üzerinden süreceği yönünde yasa maddesi ile tehdit ediyor. Bu yaklaşım şekli gösteriyor ki, mezarda emekliliğimizi isteyenler, konu bir kurumu tasfiye etmeye geldi mi, bundan vazgeçebiliyorlar. Bu yaklaşımın tam karşılığı; "bu ülkede demiryolu çalışanı istenmiyor" demektir.

Prim ve teşvik sistemiyle çalışanların dirençlerinin kırılması ve iradelerine ipotek konulması kanunudur.

Bu kanun tasarısının demiryollarının bitirilmesi anlamına geldiğini çok iyi bilen demiryolu çalışanlarının, bu kanun tasarısına karşı çıkmasını engellemek için, ikramiye ve teşvik primi vermeyi taahhüt edebilecek kadar ileri gidebiliyorlar. Böylelikle, bu ülkenin vatandaşları olan ve aynı zamanda bu kurumun yıllar yılı ayakta kalması için her türlü fedakârlığı gösteren demiryolu emekçilerinin vicdanları satın alınmak isteniyor. Böyle bir yaklaşım şekli, farklı yorumlanamayacağı gibi, gerçekten çalışanlara ikramiye ve teşvik primi ödenmesi gerektiğine inanlar, bunu her zaman yapabilirler. Niyet farklı olunca, bu ödemeleri demiryolu kanununun bir parçası olarak karşımıza getirip, bir bakıma, "siz bu tasarıyı kabul edin, biz de ikramiye verelim" diyorlar. Vicdanları satın almaya yönelik bu mantık kabul edilse bile, işin altında çalışanların işten atılması gerçeğinin yatması, bunu önerenlerin kendi önermelerinde bile ne kadar samimi olduklarının göstergesidir.

Norm kadro ve benzeri uygulamalarla siyasi kadrolaşmanın tamamlanması ve kariyer - liyakat sistemine son verilmesi kanunudur.

Yasayla getirilmek istenen "norm kadro" düzenlemeleri, kurum içinde yandaşlarının kalması, özel kadroların oluşturulması ve yükselmesi için düşünülmüş maddelerdir. Bu madde, çalışanların kurumda kalacağı anlamına gelmemektedir, burada asıl amaçlanan egemen yapının kendi adamlarını musluğun başına getirme mantığıdır.

Sonuç olarak demiryolu kanun tasarısının getireceği yıkımlara karşı hep birlikte direnmek ve bu saldırıyı geri püskürtmekten başka seçeneğimiz yoktur.

Şimdi direnme, işimize, işyerimize ve geleceğimize sahip çıkma zamanıdır.

TCDD'nin Bilimsel Bildiriye Tahammülsüzlüğü!

TMMOB'a bağlı İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) İstanbul Şubesi 19-20-21 Eylül 2007 tarihlerinde 7. Ulaştırma Kongresi düzenlemiştir. Yapılacak kongreye; bildiri ile katılımın usulleri ile sunuma değer görülen bildirilerin Kongre k i t a b ı n d a yayınlanacağına ilişkin

duyuru TCDD Genel Müdürlüğü tarafından personele duyurulmuş ve üyelerimiz tarafından "Raylı Taşımacılıkta Yeni Yönelim: Hızlı Tren" isimli bir bildiri hazırlanmıştır. Kongre'nin Hakem Kurulunca değerlendirilen bildiri, Bilim Kurulu tarafından Kongresinde sunulmaya değer görülmüştür.

Sendikamız üyesi İshak KOCABIYIK, Şamil ŞİRVAN ile Ömer ÇELİK kongreye sundukları "Raylı Taşımacılıkta Yeni Yönelim: Hızlı Tren" bilimsel bildirisi nedeniyle TCDD Genel Müdürlüğüne haklarında soruşturma başlatılarak, cezaî işlem ve görev yeri değişikliği kararı alınması teklifi ile Disiplin Kuruluna sevk edilmiştir.

Bu durum karşısında Sendikamız, TCDD Genel Müdürlüğü tarafından atılan böylesi bir adımın yanlış olduğunu, bu durumun düzeltilmesi gerektiğini ifade etmiş ve uygulamanın geri alınması istemiştir.

Tüm görüşme taleplerimizin cevapsız kalması üzerine sendikamızca basın açıklaması yapılmış ve kamuoyu bilgilendirilmiş; açıklamada; "bu hukuksuz yaklaşıma karşı demokratik zeminde her türlü mücadelenin verileceği" ifade edilmiş, bu süreçte Şubelerimiz tarafından faks çekme eylemi ve ardından basın açıklamaları yapılmış,

Ortaya koyduğumuz tepkilerin ardından çalışanlara tebliğ edilen bir yazıyla kurum dışında yapılan tüm seminer, panel, sempozyum türü çalışmalarına bildiri sunacak personelin ilgili daireleri ve Eğitim ve Öğretim dairelerinin onayının alınması zorunluluğu bildirilmiştir.

Oysa; inatla sürdürülen bu yaklaşım, soruşturma ve bildiri sunanlar üzerinden yapılacak bir cezalandırma ile hem düşünce ve ifade özgürlüğünü yok etmek, bu hakkın kullanımını gözdağı vererek engellemek, bu tür bilimsel kongrelerde resmi söylem dışında bir eleştirinin yapılmasını önlemek, hem de bu tür kongrelerin saygınlığını lekelemek amaçlarını taşımaktadır.

Kurumun bu uygulaması karşısında konu sendikamız tarafından mahkemeye taşınmıştır.

İnsanlığın ulaştığı en önemli özgürlüklerden olan düşünce ve ifade özgürlüğünün ihlali olarak saydığımız bu soruşturma sonrası Sendikamızın verdiği mücadele karşısında TCDD yönetimi açtıkları soruşturmayı TCDD Yönetim Kurulu kararıyla geri çektiklerini Sendikamıza yazılı olarak bildirmiştir.

Birgül Ayman Güler'in TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman'a gönderdiği yazı

Sayın Süleyman KARAMAN
TCDD Genel Müdürü

Kurumunuz personeli Sn. İshak KOCABIYIK, Sn. N. Şamil ŞİRVAN, Sn. Ömer ÇELİK hakkında, bilimsel bir toplantıda "Raylı Taşımacılıkta Yeni Yönelim: Hızlı Tren" başlıklı bilimsel bildirimlerini sunmaları nedeniyle soruşturma açtığınızı üzüntüyle öğrenmiş bulunuyorum.

Kurumunuz personeli arasında kamu görevlisi bilinci ve sorumluluğuyla hareket eden son derece iyi yetişmiş uzmanlar olduğunu, Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası çalışmalarında bizzat gördüm. Personelinizin, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Kamu Yönetimi Uzmanlık Programı'nda hocaları oldum; üstün yeteneklerinin ve kurumlarıyla mesleklerine olan bağlılıklarının yakın tanığıyım.

Adı geçen kişiler, mesleklerini kamu görevlisi bilinciyle yürüten ve bilgileriyle becerilerini geliştirmek amacıyla, devlet memurluğu yetişme programlarında kendilerini geliştirmeye özen gösteren ve birikimlerini akademi, bürokrasi, teknokrasinin bir araya geldiği ortamlarda tartışmaya açma cesareti gösteren kişilerdir.

Makamınızca cezalandırma kararı verilen eylemleri, 19-21 Eylül 2007 tarihlerinde İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde yapılan ve alanın çok iyi tanınan öğretim üyeleri olan Prof. Dr. Güngör EYREN'in Düzenleme Kurulu, Prof. Dr. Ergin GEDİZLİOĞLU'nun ise Bilim Kurulu başkanı olduğu 7. Ulaştırma Kongresi'ne bildiri sunmalarıdır. Bildirileri Bilim Kurulu'na irdelenmiş ve sunulmaya değer görülmüştür. Vurgulanması gerekir ki, cezalandırma kararı verdiğiniz ortam, bilimsel bir kongre ortamıdır. Kararınız, ülkemizin az gelişmişlik sorunlarını aşmayı sağlayacak çözümler arayan bilimsel ve bürokratik bilgi ortaklığını yasaklama kararıdır. Başlattığımız soruşturma, 21. yüzyılda en çok ihtiyaç duyduğumuz iki şeye, bilimsel düşünceye ve yaratıcı-üretken kamu yönetimi hedefimize önemli bir darbe olmuştur.

Kararınızı bilimsel düşünce ve temel kamu yönetimi ilkeleri ışığında geri çekeceğiniz umuduyla, duygu ve düşüncelerimi bilgilerinize sunarım..Saygılarımla.

Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER
Ankara Üniversitesi

Siyasal Bilgiler Fakültesi

Kamu Yönetimi –Yönetim Bilimleri Öğretim Üyesi

Uluslararası Dayanışma OSANLOO'YA ÖZGÜRLÜK

Tahran Otobüs İşçileri Sendikası VAHED'in kurucusu Mansour Osanloo'nun sendikal faaliyetlerinden dolayı yaşadığı baskıların ardından 10 Temmuz tarihinden beri süren tutukluluğunun bitirilmesi için ITF'ye bağlı HAVA-İŞ, TÜMTİS ve DAD-DER'le birlikte eylem hayata geçirdik. Saat: 11.00'da Yüksel Caddesi -İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan sendikalarımızın üyesi yaklaşık 300 kişi İran Büyükelçiliği önüne sloganlarla yürüdükten sonra burada Genel Başkanımızın okuduğu basın açıklamasızın ardından elçiliğe siyah çelenk bıraktık.

Mansour Osanloo 2005 yılında şoför olarak çalışmakta olduğu Tahran Otobüs İşletmesinde VAHED'in (Tahran Otobüs İşçileri Sendikası) kurulmasını sağlayan işçi önderlerinden. Başkanı olduğu sendikaya yoğun baskı ve saldırılar yaşanırken kendisiyle birlikte sendikanın Genel Sekreteri Mahmut Salehe ve diğer yöneticiler Gholamreza Glohomhosseini ve Hassan Dehghan Dehnavi'de şu an tutuklular.

17 bin üyesi bulunan sendika, maaşların 50 dolar artırılmasını protesto ederken, kendilerine üniforma verilmesi, geçici işçilerle 2 yıllık sözleşmelerin yapılması, kadın işçilere 40 dolar ek ödeme yapılması gibi faaliyet nedeniyle hükümetin baskılarına maruz kalmaktalar.

Sendikal faaliyetlerinin çerçevesi belli ve hükümete yönelik politik muhtevaya bürünmemişken bile bu baskılarla karşı karşıya olmaları İran'da demokratikleşme ya da çalışma koşulları hakkında bize bir fikir vermekte.

Osanloo ve arkadaşlarıyla sendika üyelerinin kimi hakların alınmasında büyük önemde olmasına rağmen İran Hükümeti çalışanlara demokratik haklarını vermek ve bu hakları yasal güvence altına almak yerine baskıcı uygulamalarını artırarak sürdürmekte. İran cezaevleri Osanloo gibi pek çok ilerici ve aydınlı dolu. Böylesi bir süreçte VAHED'i Başkanı Osanloo'yu, diğer

yöneticileri ve üyelerini yalnız bırakmamak uluslar arası dayanışmanın ve mücadelenin gereği olarak önümüzde durmaktadır.

Osanloo'ya özgürlük için verilecek mücadele ülkemizde verdiğimiz mücadeleden hiçte bağımsız değil aslında. İran'da yaşananların benzerlerini yine kendi ülkemizde yaşamaktayız. Daha dün 1 Mayıs'ta İstanbul'da emekçilere uygulanan şiddetin acıları sarılmadan, 15 Temmuz'da İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne grev kararını asmak için yürümek isteyen belediye işçilerine uygulanan şiddet, Haber-iş Sendikası'nın, TÜMTİS Sendikası Ankara Şube Yönetim Kurulu üyelerinin yargılanmaları gibi örnekler bu hakkın kullanımını konusunda ülkemizin sicilini ortaya koymaktadır. Biz İran'daki sendikal faaliyetler dolayısıyla tepkileri örgütlerken, ülkemizde de aylardır tutukluluğu sürmekte olan SES MYK üyesi Meryem Özsoğüt için de uluslar arası alanda protesto ve tepkiler gösterilmektedir. Bu durum İran'la Türkiye arasında sendikal faaliyetler ve demokratik haklar konusunda bir farkın olmadığını bize göstermekte.

Son dönemde dünyayla ilişkileri Irak Savaşı, petrol üretimi ve son olarak nükleer çalışmalarla karşımıza çıkan İran'ın diğer yüzü görülmemekte ya da görülmek istenmemekte. Batı dünyasından İran'a yönelik baskılar daha çok uluslar arası ilişkiler çerçevesinde şekillenmekte ve nükleer silah sahibi olup olmaması yönünde yürümektedir. Savaşa hayır diyen ve İran'ın nükleer silah sahibi olmasının özellikle Ortadoğu barışı açısından olumlu bir adım olarak görülmediği bu süreçte yapılabilecek olan emekçilerin kendi ülkelerinde yapacakları eylem ve etkinliklerle gündem yaratmak ve İran hükümeti üzerinde baskı oluşturmaktır. ITF'de bu çerçevede yakın zamanda 38 ülkede örgütlü bulunduğu sendikalar yoluyla bu çabanın içerisinde. Yeterli baskının oluşturulması, yakın zamanda Osanloo ve arkadaşlarının cezaevinden çıkmalarını sağlayabilecekken geniş zamanda İran'daki emekçilerin örgütlenme, demokratik haklardan faydalanmaları yönünde de olumluluklar yaşanmasını sağlayacaktır.

...Kütahya Tren Kazası...

27 Ocak 2008 tarihinde saat 02.00 sularında Pamukkale Ekspresi vagonlarının Kütahya yakınlarında (Çöğürler-Değirmenözü istasyonları arasında km 91+800) raydan çıkması sonucu biri tren şefi olmak üzere 9 vatandaşımız hayatını kaybetmiş, 30 vatandaşımız ise yaralanmıştır.

Özellikle son yıllarda bu kazalarla ülkemizdeki demiryolu işletmeciliğinin güvenliği kamuoyu nezdinde sarsılır duruma gelmiştir.

TCDD yönetimi 10 bin km'lik demiryolu şebekesini kendi kaderine terk etmiş, yıllardır bu yollarda güvenli bir trafik için gerekli olan yol yenilemesi (poz) bakım ve onarımı yeterince yapılamamaktadır.

Bunun yanı sıra, demiryolu trafiğinin yönetim ve kontrolünün bu bölgede TMİ (Telefonla Merkezi İdare) sistemi ile yapılıyor olması, yol bekçilerinin olmadığı, istasyonların personel yokluğundan kapandığı bir noktada kaza riskini artırmaktadır.

Kazanın olduğu bölge gerek yolcu trenlerinin gerekse de yük trenlerinin yoğun olarak çalıştığı bir bölgedir. Hal böyle iken conta başındaki ray kırılması ile bu kazanın meydana geldiği yönündeki açıklamalar kazanın gerçek nedeni ve sorumlularını gizlemeye yöneliktir.

Bu koşullar altında meydana gelen kaza sonrasında ise kazanın temel nedenleri ve etkenleri göz ardı edilerek en kısa zamanda kazanın sorumlusu olarak yanında çalışacak işçisi bile olmayan Yol Çavuşu, Kısım Şefi ve Şube Şefi suçlu ilan edilmiştir.

Suçlanan arkadaşlarımız kaza sonrasında enkazın kaldırılması ve yolun açılması için sarf ettikleri saatler süren mesai sonrasında, daha alın terleri bile kurumadan bileklerine kelepçe takılmıştır.

Tutuklanan çalışanların çabaları ile kazanın yaşandığı bölgede Mart 2007 içerisinde makinalı tamirat yapılmıştır. Aynı şekilde Aralık 2007 tarihli 7. Bölge Müdürlüğü yazısında yol ölçüm makinası ile yapılan ölçümlerde sorun

tespit edilmediği bildirilmiştir. Yine tutuklanan çalışanlar 23-25 Ocak tarihlerinde talimatlara uygun olarak yaptıkları turnelerinde trafiğe engel herhangi bir husus tespit etmemişlerdir.

Dikkatlerden kaçırılmaya çalışılan temel sorun; "küresel tasarıma" uygun olarak yürütülen bilinçli politikalarıdır.

En genel tanımıyla mevcut işletmecilik içerisinde yol güvenliği; TCDD bünyesinde oluşturulan yol bekçisi-takım-kısım-şube örgütlenmesi ile sağlanmaktadır.

Bugün gelinen noktada bu örgütlenme, başta özelleştirme ve "yeniden yapılanma" olmak üzere uygulanan politikaların bir sonucu olarak şeklen varlığı devam eden ancak gerçekte içleri boşaltılmış organlara dönüştürülmüştür.

Bütün dikkatini hızlı tren hayallerine harcayarak milyarlarca Avro'yu toprağa gömenler ile 10.000 km'lik demiryolu şebekesini kendi kaderine terk edenler sorumluluktan sıyrılırken, görevlerini yapmaktan öte suçu olmayan Yol Çavuşu, Kısım Şefi ve Şube Şefinin tutuklanması isyanımızı ve kızgınlığımızı körüklemektedir.

Ulaştırma Bakanlığı ve şu anki TCDD yönetimi göreve geldiği Aralık 2002 tarihinden bu yana tarihinin en büyük tren kazalarına imza atmıştır. (Pamukova, Tavşancıl,

Temelli hemzemin geçit kazası, Ankara Garı Tren kaçma kazası, Erdemir Treni kazası v.b.) Bu süreçte gerek

sendikamız, gerek bilim insanları gerekse meslek odalarından gelen uyarılara ısrarla kulak tıkanmış ve görmezden gelinmiştir. Bilim ve teknik ile mühendisliğe inadin geldiği yer ölümlü kazalardır.

1995 yılından beri kamu işletmeciliğini yok eden politikalarla TCDD'de de personel azaltılmasına gidilmesi, nitelikli personelin kurumdan uzaklaştırılması, yatırımların azaltılarak bakım ve onarım atölyelerinin işlevsizleştirilmesi, büyük kısmının kapatılması, TCDD'ye eğitilmiş iş gücü yetiştiren demiryolu meslek okullarının kapatılması, yetersiz personelin sosyal ve ekonomik durumlarının gittikçe kötüleşmesi bu olumsuzluklara yol açmıştır.

Bu eksiklik ve yanlış politikaların başında emek yoğun bir işletme olan demiryollarında personel sayısının bilinçli bir şekilde azaltılması politikası gelmektedir. TCDD "yeniden yapılanma" adı verilen bu politikalarla; özelleştirmelerin önünü açmış, esnek çalıştırmayı esas alarak "az adamla çok iş" uygulamasını hayata geçirmiş, personelin iş yükünü artırmış, demiryolu işletmeciliği ve tren trafiğinin güvenliği açısından hayati öneme sahip olan ve yol kontrolünü yapan yol bekçilerini personel tasarrufu gerekçesiyle resmi olmasa da fiili olarak neredeyse sıfırlamıştır. Bahsettiğimiz bu tablo tren kazasının yaşanmasından sonra açılan davaya bilirkişi olarak seçilen heyetin raporunda da ifade edilmektedir.

Kazayla ilgili açılan davada İstanbul Teknik Üniversitesinde öğretim üyelerinden oluşan bilirkişi heyeti oluşturuldu. Heyet, kazayla ilgili incelemelerinin ardından 24 Nisan 2008 tarihinde Kütahya Cumhuriyet Başsavcılığına gönderdiği raporda; "heyetin kaza yerinde inceleme yaptığı ve kırılan rayların parçalanmış kısımlarından numuneler alınarak bazı testler yapıldığı, raporun sonuç bölümünde ise yapılan araştırmalardan, kaza anında Pamukkale Ekspresi'nin hızının, tarife tablosundaki öngörüldüğü gibi saatte 65 kilometre olduğunun belirlendiği, makinistlerin

hız limitlerine uyduklarının anlaşıldığı, bu nedenle makinistlerin kusur ve sorumluluklarının bulunmadığı" ifade edildi.

Raporda, ayrıca; "Kırılan ray malzemesi üzerinde yapılan testlerden; kırık ray parçaları üzerinde yapılan malzeme analizlerinden, rayın Güney Afrika'dan 1987 yılında alımı sırasında geçerli olan TCDD şartnamesini sağladığı, rayın kırılmasında kaza sırasında sıcaklığın sıfırın altında derecelere düşmesinden ziyade, mikro yapısal temizliğinin etkili olduğu, rayın çok parçalara ayrılarak kırılmasından gevrek bir malzeme olduğu, bazı kırık parçaların kırık yüzeylerindeki aşırı oksitlenmiş, koyu renkli bölgelerin mevcudiyetinden rayın çatlaklar içerdiği, rayın ucundaki bulon deliği çevresinde kırılma yüzeyindeki koyu renkli bölge, deliğin oluşturduğu gerilme yoğunlaşması nedeniyle rayın daha önceden bu bölgeden çatlamış olduğunu belirtmekte olup kırılmanın rayın bulon deliği çevresinden başlamış olabileceği sonucuna ulaşılmıştır." ifadelerine yer verildi.

Kırık raylar üzerinde yapılan testler sonucunda, kazaya rayların birleşim noktasındaki çatlağın neden olduğu, ancak olaydan önceki periyodik muayenelerde bu çatlağın gözle görülebilir ya da görülemez boyutta olduğu konusunda kesin bir kanaate varılamadığı ifade edildi.

Aynı raporda; Ray birleşim noktasındaki çatlağın gözle görülebilecek boyutta olması halinde hat bakımı ile ilgili sorumluların ve dolayısıyla TCDD İşletmesi'nin kusurlu olacağı, çatlağın gözle görülemeyecek boyutta olması halinde ise malzeme ve bakım yöntemlerinin yetersizliği, bunun yanı sıra ray ve contalarda çatlak muayene yöntemlerinin ve gerekli araçların noksanlığı nedeniyle yine TCDD İşletmesi'nin kusuru olacağı kaydedildi.

Demiryolu kazalarının asıl nedeni, uygulanan yanlış ulaşım ve demiryolu politikalarıdır. Doğru ulaşım politikaları hayata geçirilmediği müddetçe doğru bir ulaşım sistemine geçiş mümkün olmayacaktır.

Sendika olarak aşağıda yer alan önerilerimizin ilgili kurumlar tarafından bir an evvel dikkate alınarak çözüm bulunmalıdır;

" Karayolu, havayolu, denizyolu ve demiryolu ile beraber ulaşım politikalarının ülke genelinde birbiri ile eşgüdüm sağlayacak şekilde ve kapsamlı bir ulaşım master planı dahilinde yeniden oluşturulmalıdır.

" Ulaşım sistemleri yönetimi tek bir Bakanlık bünyesinde toplanmalıdır.

" Bilim insanları ilgili sendika ve meslek odalarının görüşleri alınmaksızın "hızlı tren" uygulamasına geçilmemelidir.

" Demiryolu hatları ciddi ve bütünlüklü bir tarzda onarılarak yeniden yapılandırılmalıdır.

" TCDD'nin parçalanarak işlevsizleştirilmesi ve

görüŖ

Doğruya Taraf, YanlıŖa Dik Durarak Safımızı Belirlediğimizde Her Şeyin Daha Müspet Olacağı Kesin Bir Gerçektir.

Son dönemde hızla artan bir şekilde kurumsal değişimlerden TCDD de nasiplenmekteyken, tüm bu değişim politikaları biz çalışanlara büyük zarar vermektedir. Kurumun arazilerinin yağmalanması, kimi hizmetlerin dışardan satın alınmaya başlanması bir yanda, önümüzdeki döneme ilişkin kurumun işleyişine ve biz çalışanlara zarar verecek ciddi saldırılar hız kesmeden yürütülmekte, diğer saldırılar için de hazırlıklar yapılmaktadır. Bu değişimin diğer yanını kurumun personel politikası oluşturmaktadır. Son dönemde çalışma koşulları iyice kötüleşmiş, bugününü aratır olmuştur. Bu kötü gidişten etkilenen ünvanlardan biri de biz makinistleriz. Aslında çok önceden planlanan ve uygulamaya konan bu saldırıyla şimdi de biz karşı karşıyayız. Dünyanın bir ucundan, ABD'nin Booz Allen Hamilton, Kanada'nın Canac ecnebi emperyalist vampir şirketlerinin yazdığı, figüranlığını ise işbirlikçilerle, yandaş demek ve sendikalarla bir oyun oynanmakta.

24 saat hizmet üreten bir kuruluş olan TCDD'de faal çalışan çoğu birimler eksik kadroyla çalışmakta, bu durumda bir kişi, iki kişilik bazı birimlerdeyse üç kişilik iş yapmaktadır. Normal çalışma süresinin iki katı bir süre çalıştırılmakta (aylık 250-300 saat) yani ikinci bir insanın yapacağı işi üstlenmekte, karşılığı olarak 90 kuruş/saat nasibini almaktayız. Yani ikinci bir insanı takriben 100 YTL'ye çalıştırılmakta, ucuz emek cenneti tablosunu oluşturmaktayız.

Seyrî seferle ilgili işlerde çalışanların sabit işlerde çalışanlara göre daha az çalıştırılması gerekirken tam tersi iki kat çalıştırılması kazalara zemin hazırlanmasıdır. Bu da yetmiyormuş gibi ünvan birleştirilerek daha da fazla ağırlaşan iş koşulları karşısında çalışanlar mağduriyetler yaşamaktadır.

Her geçen gün eriyen ücretler karşısında geçimini zor sağlayan çalışanlar, bir araya gelip topluca mücadele etme yerine ortamın bulandırılarak oynanan oyunlara alet edilmeye çalışılıyor. Cüzi bir para karşılığında büyük bir icraatmış gibi, en az iki meslek grubu ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Bu icraatı mucizenin altında ekonomik darboğazdan 'kurtulmak' için yani başımızda yıllarca birlikte çalıştığımız arkadaşlarımıza göz diktiriyor. Onların kazancını, çocuklarının rızkını kapmanın oyunları oynanıyor. Bir trende olması gereken ve trenin sigortası görevini yapan Tren Şefliği ve Gardfrenlik görevi de makinistlere yükleniyor. Bu ağır sorumluluğu kaldırmak insanlık meziyetlerinin ötesinde bir yerdir. Üstelikte bu yanlıŖ uygulamaya hukuki olarak Danıştay'ın da tescillemesine rağmen Kanada'nın Canac firması böyle istiyor diye yanlıŖları kabullenmek, iki meslek grubunu ortadan kaldırmak, onların kazançlarına,

İsmail ÖZDEMİR
Ankara Şube Eğitim ve
Örgütlenme Sekreteri

rızklarına göz dikmek, yaratılacak işsizliğe, yoksulluğa meydan açmak dört kitabın hiçbirinde de yazmasa gerek. Yanı başımızdakinin kazancına göz dikip onu ortadan kaldırmak, yoksullaştırmak, biz tokken komşusunu aç bırakmak, onun bizden olmadığını mı veya bizim ondan olmadığını mı ifade etmek oluyor. Ya da yoksullaşan, işsiz kalan insanlara nasıl olsa patates soğan dağıtılıyor diye vicdanların rahat tutulması mı gerekiyor...

Eriyen ücretler ve gasp edilen haklarımız karşısında bir mücadele çizgisi oluşturamayıp, zavallı, biçare, el ovuşturarak, bireysel çıkarları peşinde koşan, kitle cemiyetçiliğinden uzak, suskun, kapalı kapılar ardında verilen sadaka zamları kabullenip, dışarı çıkınca da kabadayı kesilip ahkâm keserek, dayatılanları kabullenerek, birer taşeron cemiyet olarak, sendika olmanın samimiyetinden ve bilimselliğinden öte karanlığın ortasında bir yerdedir.

Tarihinde öncülüğünü mücadeleci insanların ağır bedeller ödeyerek kurduğu sendika ve cemiyetlerin toplumsal mücadele ve menfaatler doğrultusunda, kitle sendikacılığı temelinde değil de bireysel, ufak-tefek çıkarlar peşinde, liberal politikalarla bir tampon oluşturarak, gasp olunan haklar karşısında sessiz kalınması, süreç ötelemesi, oyalamaca yapılması, kitlelerin kandırılmaya çalışılması insan olanların vicdanını sızlattığı gibi geçmişteki o yürekli insanların da (Hakkı Koçak vb. ağabeylerimizin) kemiklerini sızlatmıyordur umarım.

Bugün de ülkeyi karanlığa taşımak isteyenlerin karşısında, kamu kurum ve kuruluşlarını peşkeş çekenlerin, sahil arazilerini satanların karşısında, ekonomik krizler yaratarak halkı ezenlerin yoksullaştıranların karşısında, kendi şahsi çıkarlarını her şeyin üstünde tutup, mübah sayıp toplumsal menfaatleri görmezden gelip günah sayanların karşısında, paralı hale getirilmek istenilen eğitim ve sağlık haklarının gasp edilmesinin karşısında her zaman onurlu ve dik duruşuyla toplumsal menfaatlerden hiçbir zaman taviz vermeyen ve takipçisi olan bir örgütülüğümüz mücadeleci kadrosuyla dün vardı, bugün de var, yarın da var olacak. Bizler ait olduğumuz saflarımızı netleştirdikçe, *birimiz hepimiz hepimiz birimiz* ilkesiyle, *susma sustukça sıra sana gelecek* sloganıyla hareket ettiğimiz sürece daha dirençli ve kararlı mücadele çizgisi oluşturarak daha çok somut kazanımlar elde edeceğimiz bir gerçektir. İşkolumuzda BTS ve Konfederasyonumuz KESK örgütülüğü altında birleşerek, doğruya taraf, yanlıŖa dik durarak safımızı belirlediğimizde her şeyin daha müspet olacağı kesin bir gerçektir.

Emekçiler Van'a Yürüdü !

1 Haziran'da İstanbul'da onbinlerin bir araya gelmesinin ardından KESK Van Şubeler Platformu tarafından "Demokratik Bir Türkiye İçin Emekçiler Van'a" adı altında 7 Haziran 2008 günü Van'da bir miting düzenlendi.

AKP iktidarının emekçilere dönük politikaları, Yeni Sosyal Güvenlik Yasası ve Personel Reformu Yasa Tasarısı, çalışan kesimlere yapılan düşük zamlar, ülke barışı ve kardeşliğini pekiştirmek, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı ve demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti için yapılan miting ayrıca 1 Haziran'da Kadıköy'de yapılan mitingde destek niteliği de taşıdı.

"Yeter, ölüm değil çözüm, savaş değil barış istiyoruz" sloganının haykırıldığı mitingde siyasi parti temsilcileri, milletvekilleri, bölge belediye başkanları, demokratik kitle örgütleri ve sendikaların da katılımı ile son derece coşkulu ve dinamik bir ortamda gerçekleşen ve KESK ve DİSK yöneticilerinin yanında birçok Şube/Temsilciliğimizin de aralarında bulunduğu 100 bin kişiye yakın bir katılımı ile gerçekleşen mitingde emekçiler taleplerini haykırdı.

Darbeye Karşı 70 Milyon Adım"

Beyoğlu'nda toplanan binlerce sivil toplum kuruluşu üyesi, darbe karşıtı yürüyüş yaptı."

"Darbeye Karşı 70 Milyon Adım" sloganıyla 21 Haziran 2008 günü yaklaşık 3 bin kişinin katılımıyla yapılan ve 80 sonrası devrimci – demokrat ve tüm muhalifleri insanların seslerini Türkiye'de artık darbeye karşı ses çıkartılması gerektiğini dile getiren yürüyüş çok sayıda sivil toplum kuruluşunun desteğiyle Beyoğlu Tünel Meydanı'nda başlayarak açılan pankartla İstiklal Caddesi'nde yürümeye başladı. "Darbeye Karşı 70 Milyon Adım, Darbeye karşı ses çıkar! " yazılı pankart ve döviz taşıyan grup, cadde boyunca "Darbeye dur de! " "Darbeye karşı omuz omuza" şeklinde slogan attı.

Yaklaşık 3 bin kişilik grup grubun önü Galatasaray Lisesi önünde polisler tarafın kesilmesi üzerine Galatasaray Meydanı'nda oturma eylemi yapıldı. Grup adına basın açıklamasını okuyan Sanatçı Zeynep Tanbay; "Bugün darbelere, tüm darbe girişimlerine karşı ses çıkarma günü. Çok daha büyük bir uğultuyla siyasal demokrasinin askeri vesayet altına alınmasına karşı ilk tepkiyi gösterme günü. Özellikle 27 Nisan E-Muhtırası'ndan itibaren yaşanan gelişmeler, ağır çekim bir darbe sürecinde olduğumuzu, demokrasimizin bu tür müdahaleye maruz kaldığını gösteriyor." denildi.

1 Haziran Barış Mitingi

"Yeter, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm İstiyoruz"

Türkiye Barış Meclisi'nin çağrısı ve öncülüğünde Kadıköy'de "Yeter, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm İstiyoruz" sloganı ile 1 Haziran günü miting düzenlendi.

Miting öncesi düzenlenen ve DTP eş başkanı Emine Ayna, İstanbul Milletvekili Ufuk Uras, EMEP Genel Başkan Yardımcısı Sabri Topçu, İHD Genel Başkanı Hüsnü ÖNDÜL, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul'un da aralarında bulunduğu birçok aydın ve meslek odası temsilcisinin de katılımıyla yapılan basın toplantısında Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, arada yaşayabilmesi için yaratılan şoven dalganın kırılması gerektiğini Sorunun şiddetle çözülemediğinin görüldüğünü, artık Kürt sorunu için gerektiğini söyleyen Tombul "biliyoruz bugünden yarına bu sorun Umuyoruz, 1 Haziran'da yapılacak eylemlerle yüz binleri buluşturur şeklinde konuştu. Basın açıklamasında ayrıca TTB ve TMMOB adına yapıldı.

emekçilerin bir v u r g u l a d ı . bir adım atılması hemen çözülemez. ve bir ses oluruz" da konuşmalar

ETF'ye üye ülkelerin kadınları toplandı !

Ayten BOZKURT
İstanbul 1 Nolu Şube
Kadın Sekreteri

Üst örgütümüz ETF tarafından üye sendikalarla bir eğitim çalışması düzenlendi. Hırvatistan'ın'nın Dubrovnik şehrinde düzenlenen ve toplam 35 kişinin katıldığı toplantıya Türkiye'den ilk defa katılım oldu. Sendikamız adına BTS 1 nolu Şube Kadın Sekreteri Ayten Bozkurt ve 1 nolu Şube üyesi Feruze Ocak'ın katıldığı ve 2 gün süren toplantıda; taşımacılık sektöründe kadınlar, sorunları sendikalardaki görevleri, mücadele şekilleri, işverenle ilişkileri, sosyal diyalog ve toplu görüşmeler de kadının konumu başlıklarında katılımcıların kendi ülkelerinde ve işkollarındaki yaşanan eşitsizlikleri, aldıkları önlemleri ve Avrupa Birliğinin cinsiyet politikalarını tartışarak bilgi ve tecrübeler paylaşıldı.

Yürütülen çalışmada, ETF' den geleceğe dair çözüm yolları geliştirmesi istendi. Katılımcılar tarafından da bu yönde görüş ve öneriler geldi.

Hırvatistan'dan katılan arkadaşlar cinsiyet eşitliğini hem toplumun genelinde hem de iş yerlerinde geliştirmeye çalıştıklarını, karşılaştıkları sorunları, yasalar çerçevesinde çözmeye çalıştıklarını, ülkelerinde kadınların genellikle part time çalıştıklarını bu nedenle erkeklerle eşit ücret alamadıklarını, şikâyetlerin genellikle bu olduğunu, çalışan kadınların evlenip anne olmaktan korktuklarını kariyerleri için özel hayatlarından fedakârlık yapmamak için mücadele ettiklerini, tacizin

Hırvatistan'da da yoğun olarak yaşandığını, ancak kadınların şikâyetçi olmamaları nedeniyle kayıtlara geçmediğini, bu yüzden yasaları işletemediklerini problemler yaşadıklarını kadın mesleği olarak görülen Eczacılığın Hırvatistan 'da geçerli olduğunu bu oranın %95 civarında olduğu önemli açıklamalardan notlardı.

Teoriden çok pratik işlere ağırlık veren kadınlar, sendikaya üye yapabilmek veya sendika çalışmalarını artırmak için sosyal aktiviteler düzenliyorlar. Ulaşım sektöründeki ayrımcılık ülkemizde olduğu gibi yine üst seviyede olduğu için kadınların sektörden uzak durdukları, yürüttükleri çalışmalarla son yıllarda kısmen arttığını belirttiler. Kadınlar düşük ücretli işlerde kalifiye olmayan işlerde çalıştırılıyorlar. Sendikalar genç işçileri kadınları örgütlemekte zorlanıyorlar. En büyük sorun sözleşmeler kısa süreler için yapılması ve daha sonra taşeronla devredilmesi olarak görülmekte.

Mekodanya' dan katılan katılımcıların ifadesine göre hizmet sektörünün büyümesiyle kadınların çalışma hayatına katılmaları daha kolay olmuş. Kadınlar geleneksel olarak erkek işi olarak gözüken işlere karşı daha istekli gözüküyor ve daha ileri taleplerde

bulunuyorlar. Birçok kadın İstasyon Şefi eğitimi almasına rağmen işverenler kadın çalıştırmaktan yana değiller, öncelik erkeklere veriliyor. Erkek çalışanların yoğun oldukları işlerde kadınlar çalışmak istemiyorlar. Toplu görüşmelerde tacizle ilgili özel önlemler alınmışsa da hala ciddi sorunlar yaşanmakta..Yasa çerçevesinde kadınlara terfi etmeleri için eğitimler verilir koruyucu gözüklse de pratikte böyle olmuyor. Sendika başkanları kadın bu çok kolay olmamış. İlk genel kurullarında iş kollarında ve sendikalarında kotayı % 30 kadın çalıştırılması çalışmalarını var bunu toplu görüşmeye taşıyacaklarını söylediler.

Bulgaristan'dan gelen katılımcılar, sendikanın en az yılda bir kez taciz ve iş kolu meslekleri konusunda eğitim verdiklerini, bunun zorunlu olduğunu çünkü kadınlar daha ciddi ve profesyonel çalıştıklarını söylüyor. Kadınlar daha çok kariyer yapabileceği işlere aday oluyorlar. Sorunlarının Türkiye'deki arkadaşların sorunlarıyla hemen hemen ortak olduğunu ama Türkiye'deki kadar mücadele kültürü gelişmediğini, kadınları koruyucu yasalar olmasına rağmen pratiğin farklı olduğu, kadınlarının eve daha bağımlı olduklarını tacizin çok yoğun olmamakla birlikte en büyük sorunları olduğunu ancak kadınların Bulgaristan'da da gizlediğini, şikayetçi olmadıklarını söyledi.

İrlanda'dan gelen katılımcılar sorunların tüm Avrupa'da aynı olmakla birlikte Türkiye ile çalışma yaşamlarının ve sorunlarının daha yakın olduğunu kadınlar ulaşım sektöründen uzak duruyorlar ya da büro hizmetlerinde çalışıyorlar. Bizimde kreş ve servis sorunlarımız var .Taciz ve tecavüzün evrensel bir sorun olduğunu aktardılar.

İspanyada kadın çalışan sayısının son yıllarda ciddi oranda artış göstermiş. Kadın işleri ikiye ayrılıyor; birincisi az eğitim gerektiren kalifiye olmayan işler ikincisi eğitim gerektiren kariyer sahibi olunacak işler. Bizde taşımacılıkta şoför kadınlar çoğunlukla zor şartlarda çalışıyorlar ama talep edilen bir meslek. Toplu görüşmelerde genellikle onların çalışma şartlarını iyileştirmek için çaba gösteriyorlar.

Katılımcılar,

- Kadınların taşımacılık sektöründe daha çok yer almaları için toplu görüşmelerde –sözleşmelerde cinsiyet eşitliğinin sağlanması,
- Düzenlenen toplantının sonuçları üzerinden gelecekte hazırlanacak programa kaynak oluşturması, üyesi olan ülkelerle yatay ilişki geliştirilmesi, eylem ve etkinliklerinde destek sağlanmasını

- Hemen hemen tüm Avrupa'da ulaşım sektöründe henüz kadınları çalışan olarak kabul etmede isteksiz ve hazırlıksızdır. Bunun aşılması için önlemler alınması

- Kadınları örgütlemekteki ortak sorunlar, işverenden gelen baskılar, kadınların işten atılması ile tehdit edilmesi, kadınlara sorumluluk verilmesinden çekinilmesi, ev işleri ve çocuk bakımının kadın sorumluluğu olarak görülmesi, kadınların karşılaştıkları taciz ve yıldırma konularında çözüm üretme konusunda sendikalara güvenmemeleri, vb sorunların çözümü için acil olan kotanın uygulanması ve başta kadın temsilcilerin, sendika temsilcilerinin yöneticilerin eğitimi konularında çalışma yapılması ve konunun büyük önem taşıdığı noktalarında ortaklaşılması.

Bizlerde Türkiye'de toplumun erkek egemen bir yapıya sahip olduğunu, tacizin yoğun olduğunu, tamamının kayıt altına alınamadığını, kadınların gizlediklerini, kadın derneklerinin feminist kadınların bir kısım siyasi partilerin ve sendikaların ortak mücadele ettiklerini, toplumun son yıllarda daha duyarlı olduğu, çalışma hayatına son yıllarda katılımın arttığını bunun da geçim sıkıntısıyla doğru orantılı olduğunu, hala kadının yerinin evi olduğu mantığının ağır bastığını bunun da zamanla, eğitim ve mücadeleyle değişeceğini bu konuda mücadele verenlerin sayısının az olmadığını söyledik.

Çalışma koşullarımız, erkek egemen işkollarımız sorunlarımızı detaylı bir şekilde anlattık. Kamu alanında örgütlü olduğumuzu toplu görüşme süreçlerimizi çözümsüzlükleri, Avrupa daki toplu görüşmelere benzemediğini, uygulanan özelleştirme politikaları yüzünden işimizi, iş yerlerimizi kaybetmek üzere olduğumuzu, mücadele ederken yalnız kaldığımızı ETF ve bağlı sendikaların uluslararası destek sunarak hükümetimize baskı yapması gerektiğini, pasif görevlerde çalıştırıldığımızı, meslek içi eğitimlerde göreve alımlarda erkek olma şartı arandığını belirttik.

ETF Kadın Kolları Başkanı, tüm bu sorunları Genel Kurula taşıyacaklarını kotayı karar altına almak için çalışacaklarını, Makedonya ve Türkiye'yi çalışma koşullarımızın zorluğu ve eşitsizliği karşısında birlikte bir şeyler yapabilmek sorunları yerinde görebilmek için ziyaret edeceklerinin sözünü alarak ayrıldık.

4. Uluslararası Sendikalar Konferansı Balıkesir Gönen'de Yapıldı !

İlker ÖNAL
işyeri Temsilcisi

23-24-25 Mayıs 2008 tarihlerinde Balıkesir Gönen'de Uluslararası Sendikalar Konferansı düzenlendi.

Çağrıcılarının içinde Konfederasyonumuzunda yer aldığı pek çok sendika, parti, demokratik kitle örgütü ve kurumun bulunduğu bu çalışmayla ülkemizin dört bir yanından gelen katılımcılarla birlikte bir şeylerin yapılması amaçlandı.

Aylar öncesinden başlayan ve emek cephesinde tüm insanlara ulaşmayı amaçlayan çalışmalar sonunda ülke içinden ve dışından pek çok sendika, demokratik kitle örgütünün katılımıyla Balıkesir-Gönen'de 3 gün süren Konferansla pek çok konu tartışıldı, neler yapılabilir konuşuldu.

Uluslararası sermaye ve hükümetlerin 1980'lerin ardından başlattığı küresel saldırıyla karşı karşıyayız. Özelleştirmeden esnekleştirmeye, çalışma koşullarının zorlaştırılmasından, taşeronlaştırmaya kadar geniş bir alanı kapsayan ekonomik, sosyal ve son dönemde de artan oranda demokratik hak ve özgürlüklere dönük saldırılar yaşanmakta ve emek cephesince bu saldırılar püskürtülememekte, sermayenin saldırganlığı genel bir tahribata yol açmaktadır. Oysa özellikle son süreçte sendikaların

varlık koşulu olan neden ve ihtiyaçların güçlenmesine rağmen kan kaybı sürmektedir. Bu süreç aynı zamanda sendikaları sınıf sendikacılığından uzaklaştırmış, pek çok sendika ve konfederasyon işbirlikçi sendikal bürokrasi sayesinde emekçilerin sendikalardan ve mücadeleden kaçmasında önemli etkenlerden biri haline gelmiştir.

Geçen süreç bize göstermiştir ki, sermayenin saldırı, şantaj ve tehditlerine boyun eğilerek, taviz vererek sermaye sınıfı tatmin edilememekte, emekçilerin yaşam koşullarındaki ağırlık her geçen gün daha da artmaktadır. Muhafazakârından sosyal demokratına iktidara gelen hiçbir hükümet tarafından bu gerçek değiştirilememekte, saldırı programı tereddütsüz uygulanmaktadır.

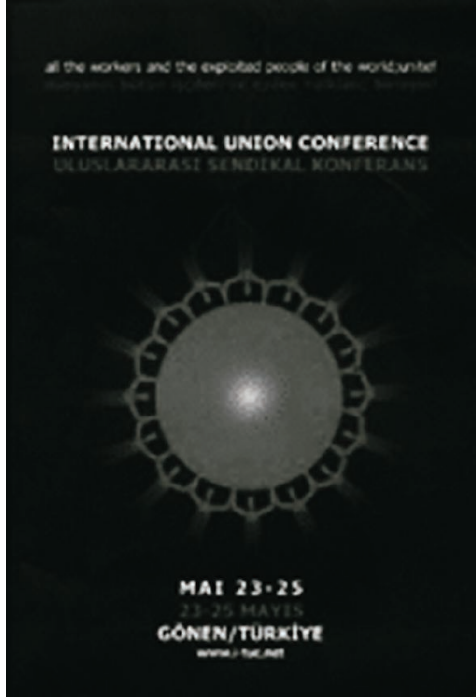
Koşulları emekçilerin lehine çevirmek, sermayenin ve hükümetlerin ekonomik-sosyal saldırılarını püskürtmek, demokratik hak ve özgürlükleri korumak için, emperyalist devletlerin nedeni olduğu savaşları durdurmak, ülkemizdeki mücadelemizi ve sendikal mücadeleyi

güçlendirmekten başka bir seçeneğin olmadığı bir süreçteyiz.

Böylesi bir süreçte Balıkesir Gönen’de Sendikamızdan da Genel Başkanımız, Ankara ve İstanbul 1 ve 2 nolu Şubelerimizden katılımların da olduğu konferans 3 gün boyunca yerli ve yabancı tüm katılımcıları tarafından sendikal mücadelenin sorunları, talepleri, mücadele deneyimleri ortaya konmuş, izlenecek örgütlenme ve mücadele çizgisi konusunda değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Konferans süresinde yürütülen tartışmalarda özellikle vurgulanan noktalar şunlardır;

- Tüm ülkelerde örgütlenme özgürlüğünün sağlanması, sendikal hak ve özgürlükler önündeki engellerin kaldırılması, sendikalar ve sendikacılar üzerindeki baskılara son verilmesi, tutuklu sendikacıların serbest bırakılması,
- Çalışma koşullarının düzeltilmesi, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin eksiksiz olarak uygulanması sağlanarak iş kazalarının önüne geçilmesi,
- Tüm ülkelerdeki ücretlerin baskılanmasına yönelik girişimlere karşı, başta ücretler ve sosyal haklar olmak üzere, sendikal ve siyasal hakların genişletilmesi doğrultusundaki mücadelenin yükseltilmesi,
- Sosyal güvenlik, emeklilik yaşının yükseltilmesi, başta eğitim ve sağlık olmak üzere tüm kamu hizmetlerinde yaşanan özelleştirmelerin durdurulmasına dönük mücadelelerin geliştirilmesi; parasız eğitim ve sağlık taleplerinde ısrar edilmesi;
- AB’nin emperyalist politikalarına ve AB konvansiyonuna karşı referandum talebiyle verilen mücadelelerin yaygınlaştırılarak güçlendirilmesi,

· Sendikaların, özellikle güvencesiz ve kayıt dışı çalıştırılan kadın ve genç işçilerin örgütlenmesine özel önem vermesi,

Sermayenin, işçileri bölerek birbirleriyle rekabetine yol açan farklı statü ve ücret sistemlerine karşı, “eşit işe eşit ücret” talebiyle mücadele edilmesi,

· İşsizliğe ve yoksulluğa karşı mücadele ve işsiz kitlelerin örgütlenmesi konusuna sendikaların özel önem vermesi,

· Kadınların çalışma yaşamında karşı karşıya kaldığı sorunların çözülmesi ve cinsiyet

ayrımcılığına son verilmesi,

· Her türlü esnek çalışma biçiminin ve taşeronlaştırmanın yasaklanması için mücadelenin yükseltilmesi, tüm ülkelerde normal iş gününün korunması;

· Normal iş günü temelinde kalıcı, güvenceli ve sigortalı iş ilişkilerinin korunması ve yaygınlaştırılması için mücadele edilmesi;

· İşsizliğe karşı mücadelenin de bir yolu olarak, çalışma sürelerinin tam ücret ve personel alımı karşılığında kısaltılması,

· Sendikaların çeşitli ülkelerde uygulanmaya başlayan ve işçi sınıfını bölmeyi hedefleyen (etnik farklılıkların ön plana çıkarılması, göçmen işçilere karşı yerli işçilerin kışkırtılması vb şekillerde) her türlü ayrıştırıcı politika karşısında, işçi sınıfının birliği ve kardeşliğinin güçlendirilmesi,

· Bütünüyle kar amaçlı kapitalist üretimin neden olduğu çevre tahribatına karşı duyarlılığın yükseltilmesi ve özellikle büyük tekellerin başta su olmak üzere doğal kaynaklara el koyma girişimlerine karşı konulması.

TCDD Misafirhanesi Arazisiyle Birlikte Ticaret Sanayi Odasına Peşkeş Çekiliyor !

2007 yılında gelen haberlerden TCDD misafirhane ve arazisinin Ticaret Sanayi Odası tarafından talep edildiği haberinin duyulması üzerine gerek belediye gerekse TCDD ile konuyu öğrenmek üzere görüşmelerde bulunuldu. Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanlığından gelen 27.04.2007 tarihli cevabı yazıda; kendilerine böyle bir müracaatın bulunmadığını, misafirhane binasının ve arazisinin yeşil alan olarak görüldüğü sendikamıza bildirmişlerdir. Yeşil alan olduğunu belirtilmesi yüreklerimize su serpmiştir.

**Ramazan
ÇETİNKAYA**
Diyarbakır
Şube Başkanı

Ancak 2008 başlarına kadar konu bilinçli/bilinçsiz olarak gündeme getirilmemişken, 2008 yılı başlarında misafirhane ve arazisinin Ticaret Sanayi Odasına verildiği söylentisi başlamıştır. Bunun üzerine sendikamızca bilgi edinme yasası çerçevesinde yaptığımız başvuruda kurum; *mülkiyeti kuruluşumuza ait mevcut imar planında yeşil alan olarak ayrılmış, üzerinde kuruluşumuzun misafirhane binasının olduğu alanla ilgili olarak sanayi ve Ticaret Bakanlığının onayı ile kamulaştırılmasında kamu yararı görülerek yeni bir hizmet binası yapılması amacıyla kamulaştırma kararı alınmasına müteakip, bu sahanın Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odasınınca talep edildiği* belirtilmiştir.

TCDD, Kuruluşumuzca belirlenen bedel ve şartlar dahilinde adı geçen Kurumla karşılıklı mutabakat sağlanması üzerine, misafirhane binasının mevcut olduğu parselin Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığına satışı ile kuruluşumuzun ihtiyacına uygun olarak toplam kullanım alanı 2050 metrekare olacak şekilde yeni bir bina yapılması ve tapu devrine dair taraflar arasında yükümlülüklerin belirlenmesi amacıyla karşılıklı bir protokol yapılması kararlaştırılmıştır. Bu konuda Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanlığının ve Başbakanlığın da uygun görüşleri de alınmıştır.

Bunun üzerine, Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası başkanlığı tarafından söz konusu sahanın satış bedeli kuruluşumuz hesabına yatırılmış olup, misafirhane ve işyerleri aynı binada olacak şekilde yeni bir bina yapılması hususunda karşılıklı bir protokol

akdedilmiştir.

Bu yazıda belirtilenler ve diğer gelişmeler değerlendirildiğinde; 2005 yılından beri Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığının misafirhanemiz ve arazisinde gözü olduğu, buna yönelik AKP Hükümeti ve Sanayi Bakanlığınca organize bir çalışmanın yürütüldüğü, 2007 yılının dördüncü ayına kadar yeşil alan olan bu yerin yeşil alan olmaktan çıkarıldığı, Ticaret Sanayi Odası Başkanının da 22 Temmuz seçimlerde Diyarbakır AKP Milletvekili olmasından sonra partisinin hükümette olması avantajını da kullanarak siyasi nüfuz ve enerjisini kullanarak bu organizasyonu başarıya ulaştırdığı açıktır.

Buda gösteriyor ki Diyarbakır'ın en kıymetli yerlerinden biri olan mevcut misafirhane binası ve arazi istenmektedir. Ticaret Sanayi Odasının buraya yapacağı binayı eski binasını sattığı gibi satmayacağını kimse garanti edemez. Buradaki asıl amaç bu arazi üzerinden rant elde etmektir.

Ticaret Sanayi Odasının buraya yapacağı bina tüm kamuya hizmet vermemekle beraber halkımızın ihtiyacı olan yeşil alanı da öldürecekler.

Misafirhane ve arazimizin Ticaret Sanayi Odasına verilmesine Demiryolu çalışanları ve örgütleri karşıdır. Bu organizasyonun başarılı olmamasına yönelik eylem ve etkinlikler yaptık, ilgili kurum ve kuruluşlar ile kamuoyunu duyarlı olmaya davet eder, konuyla ilgili hukuki sürecin sürdüğünü bilginize sunarız.

TCDD DİSİPLİN KURULU KARARLARININ ELEŞTİREL BİR BAKIŞ; DİSİPLİN KURULLARININ UYGULAMA HATALARI VE HUKUKSUZ KARARLARI (II)

TCDD Disiplin Kurulları, disiplin soruşturmasına konu olayda Kurum zararı oluşmuşsa, disiplin soruşturması sonucunda sorumlu görülen personelden bu zararlarının alınması kararları vermektedir. Mevzuat hükümleri gereğince TCDD Disiplin Kurulları “kurum zararının karşılatılmasına” karar veremez. Disiplin Kurulları geçmişten gelen alışkanlığı devam etmektedir.

Av. Ersin ALBUZ
İstanbul 1 Nolu Şube

Bu alışkanlık, Bakanlar Kurulu Tarafından yürürlüğe konulan, 13.08.1983 tarihli ve 18134 sayılı resmi gazetede yayımlanan; yönetmeliğin 8. maddesinde disiplin kurullarına verdiği yetkiden kaynaklanmaktadır. Bu yetkiye dayanarak TCDD Disiplin Kurulları disipline aykırı davranışından dolayı kuruma zarar veren personelden yıllardır bu zararın tazmin edilmesi kararlarını veriyordu. Ancak bu yönetmelik iptal edilerek 19.10.2006 tarihinde Bakanlar Kurulu Tarafından yürürlüğe konulan, ve 19.10.2006 tarih ve 26324 sayılı Resmi Gazetede yayımlan ve halen yürürlükte olan bu yönetmelik, önceki yönetmelikte Disiplin Kurullarına verilen yetkiyi geri kaldırmıştır-geri almıştır. Disiplin soruşturmasına konu olayda Kurum zararı oluşmuşsa bunun kusurlu olan personelden alınmasına karar verilmesi halinde bu zararın nasıl tahsil edileceği yeni yönetmelikte ayrıntılı düzenlenmiştir. “Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmelik” hükümlerinin, “Kamu zararından doğan alacakların tahsil şekilleri” başlıklı 12. maddesi: “(1) Kamu zararından doğan alacaklar, sorumlulardan ve/veya ilgililerden, zararın oluştuğu tarihten itibaren ilgili mevzuatına göre hesaplanacak faiziyle birlikte tahsil edilir.

(2) Tespit edilen kamu zararları;

a) Rızaen ve sulh yolu ile ödenmek,

b) 22/4/1926 tarihli ve 818 sayılı Borçlar Kanunu hükümlerine göre takas yapılmak,c) 2004 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak, suretiyle tahsil edilir.”

Aynı Yönetmeliğin “Rızaen ve sulh yolu ile tahsilat” başlıklı 13. maddesi: “(1) Kamu zararından doğan alacaklar, sorumluları ve/veya ilgilileri tarafından rızaen veya ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde sulh yoluyla ödenebilir.

(2) Oluştugu tarih itibarıyla onaltı yaşından büyükler için

tespit edilen asgarî ücretin bir aylık brüt tutarının yarısını geçmeyen alacaklar, merkezde üst yöneticinin, taşrada ise idarenin en üst yöneticisinin izni ve sorumlunun ve/veya **ilgilinin kabul etmesi koşuluyla**, tebliğ tarihini izleyen aybaşından itibaren aylığından kesilerek rızaen tahsil edilir.

...(4) Aylıklardan yapılacak kesinti tutarı, sorumlulara ve/veya ilgililere yapılan her türlü aylık, ödenek, zam, tazminat dahil **bir aylık net ödemelerinin dörtte birinden az, üçte birinden çok ve 1/4 ünden az olamaz.”**

Şeklinde.

Kurum zararını tahsil edilip edilmemesi yönündeki kararı yine aynı yönetmeliğin 7. maddesinin 2. bendine göre: “Bu maddeye göre Tespit edilen kamu zararına ilişkin yazı, tutanak, rapor, ilâm ve benzeri belgeler ilgili kamu idarelerine gönderilir. **Kontrol, denetim ve inceleme sonucunda tespit edilerek** kamu idarelerine bildirilen kamu zararlarına ilişkin belgelerde yer alan hususlar, ilgili harcama yetkilisinin de görüşleri alınmak suretiyle **merkezde üst yönetici, taşrada ise idarenin en üst yöneticisi** tarafından **değerlendirilir**. Taşrada idarenin en üst yöneticisi ile harcama yetkilisi görevinin aynı kişide birleşmesi halinde değerlendirme üst yönetici tarafından yapılır. Yapılan değerlendirme sonuçları dosyasına konulur” Hükümleri açıktır.

Şu an yürürlükte bulunan Yönetmeliğin ve diğer mevzuat tüm bu hükümleri **Bölge Disiplin Kurullarına** kurum zararının personelere ödetilmesi kararını verme yetkisi **tanımamaktadır**. Bu Yönetmelik, Kurum zararlarının ilgili personele ödetilmesinin nasıl yapılacağını düzenleyen özel bir yönetmeliktir. TCDD Personel Yönetmeliğinde de disiplin kurullarına bu yönde bir yetki verilmemiştir. Zaten Başbakanlığın ihdas ettiği yönetmelik normlar hiyerarşisinde daha üst yazılı metin-norm olması sebebiyle öncelikle bu yönetmelik hükümlerinin uygulanması gerekmektedir. Bu gerekçelerle Bölge Disiplin Kurulunun kurum Zararlarının ilgili personelden tahsili yönünde **verdiği kararlar hukuksuz ve geçersizdir**. TCDD Disiplin Kurulları “kurum zararının personelden alınması” yönünde karar verme yetkisi bulunmamaktadır. Bu yönde verdiği kararlar ve bu karar gereği yapılan işlemler hukuka aykırıdır.

QUE VADIS? (NEREYE GİDİYORUZ?) ya da BÖL- PARÇALA- SAT...

Hikaye malum... Bir gün birkaç körü bir filin yanına götürmüşler fili tanışılar diye... filin kulağını tutan demiş ki "valla fil dediğin kocaman yassı kulak gibi bir hayvan"... filin kuyruğunu tutan demiş ki "fil aslında uzun ince bir hayvan"... filin yanlarını tutan "yok yok demiş fil zırh gibi kalın derili bir hayvan"

gittikçe bu hikâyeye benziyor... "Yeniden Yapılandırma" kavramı da bu hale getiriliyor yavaş yavaş... Birçok olasılık var... ama ortada hiç bir alternatif yok... Öne sürülen birçok fikir var ama ortada bir tartışma yok...

Akla gelen birçok soru var ama verilen bir cevap yok... Her kafadan bir ses çıkıyor... Önümüzü göremiyoruz... Yolumuz aydınlık değil ve en önemlisi sanki hiç kimsenin umurunda değil... Hepimiz kafamızdaki soru işaretleri ile ve bize dokunulmayacağı umudu ile yaşamaya devam ediyoruz... Kimse ne beklediğini, ne yapılacağını ne durumda olduğunu ve ne olması gerektiğini bilmiyor... Hoş kimse de gelip çalışanlara sormuyor zaten... Türlü rivayetler, tevatürler, asılsız haberler... ortalık boz bulanık...

Akıl toplantısında yapılan bir tartışma yok... Öneriler ele alınmıyor... Durum tahlili hakeza... Neredeyiz? Belli değil... Ya peki nereye gidiyoruz? Bilen yok... Heyhat!!!!... Akıl toplantısında ortaya çıkan bir fikir yok...

Binlerce insanın işi söz konusu... binlerce çalışan ve ailesi... Ağzına bir parmak bal çalınıp susturulmaya hazır bekliyoruz... Belki Telekom sürecinde olduğu gibi önce işçi kadrosuna geçirilip sonra kapının önüne konacağız... Yahut emekli edilenlerin ardından kalan kesim başka kurumlara dağıtılıp elinden tüm olanakları alacak... Ne gam? Biz bir yerlerden bir açıklama bekliyoruz...

Bazı bölümler, örneğin Hava Trafik, Elektronik "benden sonra tufan" diyor... "Diğer çalışanlardan bize ne? ayrılalım kurtulalım"... 80 sonrası Türkiye'sinin ürünleriyiz nasıl olsa... Bana dokunmayan yılan bin yaşasın... Köşeyi dönen düze çıkar...

Peki, söz konusu uçuş emniyeti ise hizmetin bölünemeyeceği bir bütün olduğu - olması gerektiğini, operasyonların en sıcak kesiminde çalışan bu arkadaşlarımızdan daha iyi kim bilebilir ki? ... Esas

Özlem Keleş
DHMİ Atatürk
Havalimanı Çalışanı

bölünür ayrılırsak alacağımız hizmetlerin kalitesinde hiçbir denetimin olamayacağını dolayısıyla bunun dönüp dolaşip yine bizi vuracağını... Bana dokunmayan yılan bin yaşasın diyemeyecek kadar deneyim biriktirdiğimizi...

Hoş onlara da kimsenin gelip siz ne düşünüyorsunuz dediği yok ya..

BÖL PARÇALA SAT...

Ya bilinçli olarak önümüze bir şey konmuyor özelleştirme adı yeniden yapılandırma ile maskelenmeye, sevimli gösterilmeye

çalışılıyor... Oluşacak tepki yavaşça soğurulacak, tepkisizleştirilip birbirine düşürülecek çalışanlar... Tazminatı... Sen şu kadar ben bu kadar aldım... Sen şu kadar ben bu kadar çalıştım... Sonrasında bölük pörçük örgütsüz insan öbeklerine istediğin her şeyi yapar istediğin şartlarda çalıştırırın zaten... Yahut da tamamen körlemesine "herkes yapılandı bir biz kaldık yapılanmayan" diye... birileri "Yapılanın" emreyledi diye bir sürecin içine giriyoruz... Ortalıkta bu kadar dezenformasyon olmasının başka bir açıklaması olabilir mi ?

Havalimanındaki hizmetleri özel şirketlere devredeli çok oldu... şimdi biz, çalışanlar, emekçiler bölünüp parçalanıyoruz... önümüze atılmış ipe sapa gelmez teorileri... asparagasları... dinliyor dinliyoruz... Yok efendim ayrılıp adı şöyle konacakmış... Vay efendim Kurumun bir parçası hizmet alan diğer parçası satan olacakmış...

Bizim bunlarla işimiz yok... Biz artık...Önümüzü görmek istiyoruz...

SON SÖZ YERİNE

Biz bu sürecin öznesi değiliz özne olmamız gerekiyor... Biz bu süreçte önüne olasılık sürülen değil fikir üreten olmamız gerekiyor...

Bilmediklerimizi tartışmak anlamlı değil... Bildiklerimizden yola çıkmamız gerekiyor... Özelleştirmelere karşıyız...

“Demiryollarımızın Geleceği” Paneli TCDD Konferans Salonunda Yapıldı !

yapılacak olan sunum ve tartışmaların sıfır noktasına gelmiş demiryollarımız için yeni bir başlangıç olmasını ve demiryollarımıza cumhuriyetin ilk yıllarında olduğu gibi parlak bir gelecek sunmasını dilerken hepimiz demiryollarının geleceği için mücadeleye çağırıyor ve saygılar sunuyorum. “ sözleriyle bitirdiği konuşmasının ardından panelin kolaylaştırıcısı Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreterimiz

Bağlı bulunduğumuz üst örgütümüz ITF ile birlikte her yıl Mart ayında Dünya Demiryolcular Gününü kutlamaktayız. Bu yılda çeşitli etkinliklerle kutladığımız Dünya Demiryolcular Günü çerçevesinde ülkemizin önemli bilim adamlarının katılımıyla “Demiryollarımızın Geleceği” başlığı altında bir panel düzenledik.

TCDD’de tren kazalarının artış gösterdiği, yeniden yapılanma adı altında kurumun tasfiye edilmesinin adımlarının atılmak istendiği, ölüm ve yaralanmalı pek çok kazanın yaşandığı bir süreçte böylesi bir panelin yapılması büyük önem taşımıştır.

6 Mart Günü TCDD Konferans salonunda düzenlediğimiz panele Sayın Prof.Dr. Aydın EREL, Prof. Dr. Zerrin BAYRAKTAR, Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER, Prof. Dr. Güngör EVREN, Prof. Dr. Haluk GERÇEK, Prof. Dr. Erhan ÖNCÜ, Prof. Dr. Mete ORER ile Sayın Tekin ÇINAR, Sayın Oktay EKİNCİ, TCDD’yi temsilen de Sayın Ferhat DEMİRTAŞ katıldı.

Sendikamız üye ve kadroları ile Genel Müdürlük personelinin yoğun ilgi gösterdiği panelde açılış konuşması Genel Başkanımız tarafından yapıldı. Konuşmasında, demiryollarımızın geçmiş ve bugüne gelişindeki geçirdiği süreç ve demiryollarımızın bugün içinde bulunduğu süreç nasıl geldiği üzerine yaptığı konuşmasını;” bu panelde

Selahattin Nesipoğlu tarafından programın okunmasının ardından Elektrik Mühendisleri Odası Genel Sekreteri Sayın Ali Ekber ÇAKAR’ın kolaylaştırıcılığında panelistler sunumlarını yaptılar.

Panel kimi zaman dinleyicilerle karşılıklı soru cevap şeklinde bir havada ilerledi. Sendikamız yönetici ve kadrolarının kimi konuşmalarını kürsüden yaptıkları panelde demiryollarının politikaları, hızlı tren, personel uygulamaları, yeniden yapılanma politikaları, kentsel dönüşüm, Marmaray projesi, tren kazaları ve pek çok konuda sendikamızın görüşleri ifade edildi ve TCDD’yi temsilen katılan panelistlere pek çok soru yöneltildi.

Sendikamızın demiryolları politikaları yönünde görüşleri ve bugüne kadar yürütülen pek çok çalışmada ortaklaştığımız bilim insanlarıyla birlikte yer aldığımız bu panelde TCDD’yi temsilen katılan panelistlerin görüşleri bilim adamları tarafından değerlendirilmiş ve ulaştırma politikaları yönüyle hükümet, Ulaştırma Bakanlığı ve TCDD yönetimi ciddi biçimde eleştirilmiştir.

Son kısımda ülkemiz demiryolunun gelişimi için göstermiş oldukları duyarlılıkta dolayı panele katılan bilim insanlarına ve katkılarında dolayı diğer panelistlere plaketler verilerek panel tamamlanmıştır.

Henüz Vakit Varken Yüzyılın Projesi "MARMARAY" Yüzyılın Yanlışına Dönmesin !

HENÜZ VAKİT VARKEN
YÜZYILIN PROJESİ "MARMARAY"
YÜZYILIN YANLIŞINA DÖNMESİN.

Marmaray Projesinin hatalı güzergâhı ve diğer yanlışları hakkında kamuoyunu ve halkı bilgilendirmek amacıyla Şubemiz tarafından 24-26 Ocak tarihleri arasında Rayda Yürüyüş eylemi yapıldı. Uzun zamandan beri İstanbul'un trafiğini çözecek Yüzyılın Projesi sloganıyla kamuoyuna lanse edilen ancak gelinen noktada asıl niyetin ne olduğunun duyurulmasında yürüyüş amacına ulaştı. Üç gün süren yürüyüşte her iki güzergâhta 10 binden fazla el broşürü dağıtıldı, istasyon ve duraklardaki yolcularla yüz-yüze görüşmeler yapıldı.

24 Ocak tarihinde Gebze ve Halkalı'dan aynı anda başlayan yürüyüş 26 Ocak 2008 Cumartesi saat 12.30'da Haydarpaşa'da yapılan basın açıklamasıyla sonlandırıldı.

Yürüyüşe başlarken yapılan açıklamada Marmaray Projesi hakkında bir değerlendirme yapıldı. Değerlendirmede;

"Biz demiryolu çalışanları, sendikalar, odalar, siyasiler ve İstanbul halkı olarak 24-26 Ocak günlerinde Marmaray projesinin arkasındaki talanı kamuoyuna anlatmak, talana dur demek için yanlış güzergâh seçiminin düzeltilmesi için yürüyoruz. Yürüyüşümüz Halkalı ve Gebze'den başlayıp

Hasan BEKTAŞ
İstanbul 1 nolu
Şube Başkanı

üçüncü gün grupların Haydarpaşa'da buluşması sonrasında bu yürüyüşü destekleyen kurumlarla yapılacak ortak basın açıklaması ile sona ereceği bildirildi.

Kamuoyuna "yüzyılın projesi" olarak anlatılan projenin boğaz tüp geçişi hariç güzergâhının yanlış seçildiğinin açık olduğu, projenin temelinde sorun çözmekten öte göstermelik vitrin yatırımlarla demiryollarının tasfiyesinin hedeflendiği, proje kapsamında sürekli boğaz tüp geçişinin ön plana çıkartılıp asıl yapılmak istenen talanın gizlendiği açıklandı.

Açıklamada, Haydarpaşa - Gebze ve Sirkeci Halkalı arasındaki banliyö trenlerinde günlük ortalama 130 bin, bölgesel ve anahat yolcu trenleri ile binlerce yolcu taşınmaktadır. İstanbul yerleşim olarak kuzeye kaymaktadır ama yol denize yakın ve güneydedir. Yeni yolun geçiş yeri mevcut güzergâh olacağından halka ulaşımda yeni alternatif bir güzergâh seçimi de sunulmayacaktır. İnşaat asgari 2 yıl süreceğinden bu hattaki günlük 130 bin yolcu mağdur olacaktır. Proje doğrultusunda üç hattan ikisi metroya ayrılacak, bugün bile yeterli olmayan iki hatta taşımacılık tek hatta nasıl yapılacaktır? Denildi.

Yürüyüş planlandığı şekliyle 24 Ocak günü Gebze ve Halkalı'dan eşzamanlı olarak halkın ve çalışanların bilgilendirilmesinin ardından başladı. Gebze polisinin

yürüyüşün yasal olmadığını ve izin verilemeyeceğini söylemesine rağmen arkadaşlarımızın bilinçli ve kararlı duruşu ile müdahale engellendi ve yürüyüş başlatıldı. İlk gün Halkalı'da daha yoğun olmakla beraber iki kolda da basın ilgisine memnun edici boyutta olduğu yürüyüşte, yürüyüş grupları istasyonlarda yolcu ve çalışanlarla sohbet etti ve Marmaray projesinin olumsuz yönleri hakkında bilgilendirmede bulundu. Gruplar yürüyüş sonunda şube binasına gelmiş ve durum değerlendirmesi ve bir sonraki günün planlanması yapılmıştır. Bugünün tek üzücü olayı ise Şube Kadın Sekreterimiz Ayten BOZKURT'un perona çıkarken kayarak düşmesi sonucu bileğinin iki yerden kırılması olmuştur.

Yürüyüşümüzün ikinci günü Profesör Zerrin BAYRAKTAR Gebze grubuna katılarak Bostancı-Suadiye arasını arkadaşlarımızla birlikte yürümüştür. Bu günde aynı şekilde bildiri ve bilgilendirme çalışmaları yapılmıştır. Genel Başkanımız bu gün iki gruba da katılmıştır. Genel Merkez

Yönetim Kurulu üyesi Selahattin NESİPOĞLU, yürüyüş grubu ziyaretinden sonra şube koordinasyonuna katılmıştır.

Yürüyüşümüzün son günü olan 26 Ocak 2008'de, Halkalı grubu Sirkeci'de toplanarak etkinliğin ardından vapurla saat 12:15 de Haydarpaşa'ya gelmiştir. Burada şubemizde bulunan üyelerimiz, demokratik kitle örgütü temsilcilerinin de katıldığı grup tarafından karşılanmıştır. Haydarpaşa dokuzuncu yol peronuna yürünmüş ve peron başında Gebze grubu ile sloganlarla birleşilerek, Haydarpaşa önüne gelinmiş ve 12.30'da basın açıklaması okunmuştur.

Genel Başkanımız tarafından yapılan açıklamada;

"Kuralsızlık, çözüm arayışlarının da belirgin özelliği olarak gözlenmektedir. İstanbul'un ulaşım sorunu özelinde lastik tekerlekli araçlara yönelik olarak yapılmak istenen 2.boğaz tüp geçişi, 3. köprü, tepelerin altından geçecek karayolu tünelleri ve dayatıldığı şekliyle Marmaray bu kuralsızlığın temel ispatı niteliğindedir. Gündeme geldiği dönemde temel amacı Avrupa ile Asya arasında demiryolu sisteminin kesintisiz erişimini sağlamak olan MARMARAY projesi; bu günkü haliyle daraltılarak sadece kent içi ulaşım sorununun çözümü olarak gösterilen bir niteliğe bürünmüştür. Buna karşın bu günkü haliyle Marmaray projesi İstanbul'un Şehir İçi Ulaşımının çözümü olamayacağı açıktır. Nüfus yoğunluğunun kuzeyde olması nedeniyle bu proje İstanbul'un Şehir İçi Ulaşımına çözümde yetersiz kalacaktır.

Marmaray projesi, demiryolu sektörü içerisinde bugün yürütülen ve/veya yürütüldüğü iddia edilen sürat demiryolu, kombine taşımacılık, lojistik köyleri vb. pek çok projenin olmazsa olmaz bir parçasıdır.

Dayatıldığı haliyle Marmaray projesi, raylı sistem bağlantısının kesilmesi nedeniyle demiryolu ulaşımında meydana gelecek zaafiyetten faydalanarak TCDD taşınmazlarının yağmalanmasına gerekçe hazırlanmasının projesidir. Haydarpaşa'nın halka ve trenlere kapatılması projesidir.

Proje bu haliyle IMF projesidir. İMP (İstanbul Metropolitan Planlama Bürosu) projesidir. Kamu kurumlarının tasfiyesi projesidir. Otel, motel, kongre merkezi projesidir. Küresel emperyalizmin, paranın ve Büyük Ortadoğu masalının projesidir." Denildi.

Marmaray projesinin arkasındaki gerçeği kamuoyuna anlatma ve projenin bu haliyle durdurulması için bir yandan hukuk mücadelesi devam ederken bir yandan da diğer kitle örgütleri ile beraber ortak mücadelemiz devam etmektedir.

NE İMF, NE İMP! HALK İÇİN ULAŞIM !

genel kurul

KESK 3.Olağan Genel Kurulu Yapıldı!

Konfederasyonumuz KESK'in 3. Olağan Genel Kurulu 27-28-29 Haziran 2008 tarihlerinde Milli Eğitim Bakanlığı Şura Salonu'nda yapıldı. Genel Kurul "Kurtuluş yok tek başına! Güçlü örgüt, kitlesel mücadele" şiarıyla Ankara Milli Eğitim Bakanlığı Şura Salonunda toplandı. 3 gün süren Genel Kurulun ilk gününde divanın oluşturulmasından sonra KESK tarihini anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul'un açılış konuşmasını yaptığı Genel Kurulda, ITUC, ETUC ve çeşitli ülkelerden gelen emek örgütlerinin yanı sıra Türkiye'den de çok sayıda emek ve meslek örgütü ile siyasi parti başkanının katıldığı Genel Kurul delegelerin Yönetim, Denetim ve Disiplin kurullarının seçimi ile sona erdi.

Yeni Yönetim Kurulu, 6 Temmuz 2008 tarihinde toplanarak görev dağılımını yaptı. Konfederasyonumuz Yönetim Kurulunun görev dağılımı şöyledir:

Genel Başkan: **Sami EVREN**
Genel Sekreter: **Emirali ŞİMŞEK**
Mali Sekreter: **İsmail POLAT**
Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri: **Akman ŞİMŞEK**
Basın Yayın Sekreteri: **Hüseyin GÖLPUNAR**
Kadın Sekreteri: **Songül MORSÜMBÜL**
Hukuk-TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri: **Adnan GÖLPUNAR**

KESK'ten Kapatma Davası Hakkında Açıklama

ÖZGÜRLÜKLER VE HAKLAR GÜVENCE ALTINA ALINMALIDIR.

Konfederasyon olarak yıllardır ve en son olarak da AKP ve DTP hakkında açılan davalar vesilesiyle parti, dernek, sendika kapatma ve yasaklamaları demokratik sürecin doğasına aykırı gördüğümüzü belirtmekteyiz. Yasaklar hiçbir sorunu çözmemiş, daha da kangrenleşmesine neden olmuştur. Parti, sendika ve dernek kapatmalar, siyasal ve toplumsal sorunların çözümünde yol alınmasını sağlayamaz.

Anayasa Mahkemesi'nin AKP'nin kapatılmaması yönünde aldığı tutumun, DTP davasında da gösterilmesi durumunda anlamlı olacağına ve demokratik sürece katkı sunacağına inanıyoruz.

Ancak AKP'nin 22 Temmuz seçimlerinden sonra girdiği tutumu tekrarlamaması konusunda da uyarıyoruz. Bu karar her boyutuyla iyi okunmalıdır. Bu sürece nasıl gelindiği ve AKP'nin "kendine demokrat olma" anlayışının ülkemizi getirdiği nokta tüm kesimlerce kapsamlıca değerlendirilmek zorundadır.

Şunu da hemen belirtmeliyiz ki; AKP, Anayasa Mahkemesi'nin aldığı kararı icraatlarının aklanması olarak değerlendirirse, yeni krizler ve kaos kaçınılmaz olur. Bunun altında ilk kalacak olan da AKP'dir.

Dolayısıyla AKP, derhal kendisi dışındaki diğer siyasi partileri ve emek, meslek ve demokratik kitle örgütlerini sürecin içine katarak özgürlüklerin ve demokrasinin genişletilmesi için adımlar atmalıdır. Ülkenin temel sorunları çözülmeden bir adım dahi ilerleyemeyeceğimiz anlaşılmıştır. Sorunların çözümü, özgürlük ve demokrasinin sınırlarının geliştirilmesiyle mümkündür. Yeni Anayasa ile özgürlükler ve haklar güvence altına alınmalıdır.

MERKEZ YÖNETİM KURULU

İl ve İlçe Temsilciliklerimizin Açılışları Yapıldı!

Sendikamız yeni temsilciliklerimizle büyüyor. Son süreçte Zonguldak'ta, Zonguldak/Çatalağzı'nda, Konya'da ve son olarak Van'da il ve işyeri temsilciliklerimizi açtık. Genel Merkez yöneticilerimizle birlikte Şube Yönetimleri ve üyelerimizin katılımıyla açtığımız temsilciliklerle aracılığıyla işyerlerimizdeki çalışanlarla ve üyelerimizle Sendikamızı, Sendikal mücadelemizi büyütüyoruz.

Zonguldak Gar işyeri Temsilciliğimizin Açılışı
Sendikamız Genel Sekreteri M.Gürol AÇICI, Ankara Şube Başkanımız Ahmet EROĞLU, Şube Yöneticilerimiz ve kadrolarımızla birlikte açılışı yapılmıştır.

Konya il Temsilciliğimizin Açılışı
Genel Başkanımız Yunus AKIL, Adana Şube Yöneticilerimiz, kadrolarımız ve üyelerimizle birlikte açılışı yapılmıştır.

Van il Temsilciliğimizin Açılışı
Genel Başkanımız Yunus AKIL, Diyarbakır Şube Yöneticilerimiz, kadrolarımız ve üyelerimizle birlikte açılışı yapılmıştır.

Zonguldak-Çatalağzı işyeri Temsilciliğimizin Açılışı
Ankara Şube Başkanımız Ahmet EROĞLU, Şube Yöneticilerimiz ve kadrolarımızla birlikte açılışı yapılmıştır.

sempozyum

Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Sosyal Haklarımız ! Kadınların Seçeneği Var !

İskender ERSÖZ
Genel Kadın
Sekreteri

Konfederasyonumuz KESK tarafından 15-16 Mart 2008 tarihlerinde 2 gün süren “Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Sosyal Haklarımız Kadınların Seçeneği Var!” başlığı altında kadın Sempozyumu düzenlendi. KESK’e bağlı Sendikalardan kadın üye ve yöneticilerin katıldığı, kimi akademisyenlerin de konuşmacı olduğu ve Sendikamızdan da İstanbul 1 nolu Şube Kadın Sekreterimiz Ayten Bozkurt’un sunum yaptığı Sempozyuma kadın üyelerimizden de katılım oldu.

KESK Genel Kadın Sekreteri Sevgi Göyçe’nin açılış konuşmasını yaptığı Sempozyum’da; İşgücü piyasasında kadın, İstihdam politikaları, sosyal güvenliğin yasasının neler getireceği, toplumsal muhalefet ve sendikal hareketin kadın sorununa yaklaşımı, farklı statüdeki çalışmaların örgütlenmeye yansımaları, sendikal hareketten beklentiler ve mücadele deneyimi başlıkları altında 2 gün sürdü.

KESK Kadın Genel Sekreteri Sevgi Gökçe yaptığı konuşmayla kadınların durumunu ve içinde bulunduğumuz süreci özetleyen bir sunumda bulundu.

“Kapitalist küreselleşmenin aracı yeni liberal ekonomik politikalar sadece piyasayı denetleyip yönlendirmiyor. Aynı zamanda yoksulluğu, dışlanmayı ve kadın-erkek arasındaki cinsiyet ayrımcılığını da derinleştiriyor. Bunu milliyetçi muhafazakâr siyaseti arkasına alarak pekiştiriyor. Bize evin yolunu gösteriyor, geleneksel görevlerimizi hatırlatıyor. Her kadın üç çocuk doğurmalıdır diyor. Bizde 8 Mart’ta İstanbul’da Başbakan’a gönderme yaptık. Kuluçka görevini üstlenmeyi reddettiğimizi haykırdık...”

Üretim süreçlerini parçalayarak hem yüksek kar elde edeceği mekanizmalar yaratıyor, hem de emekçilerin yan yana gelişini engelleyerek bireyselliği kutsuyor. Kolektif düşünme, kolektif yaratma anlayışını tasfiye ederek bizlerin yan yana gelişini engelliyor. O yüzden Türkiye’de biz kadınlar çok ciddi bir deneyim yarattık. Novamed’li kadınların bir yıldır sürdürdükleri grevi, uluslararası ve ulusal çapta ortak bir dayanışma ile başarıyla sonuçlandırdık. Bu deneyimleri çoğaltmaya devam edeceğiz. Hükümetin sosyal haklarımıza ve kazanımlarımıza

edilmiş, toplum içerisinde temel görevi analık ve ev kadınlığı ile sınırlı tutulmaya çalışılmıştır. Çalışma hayatında kendisine biçilen bu rolü uygun işlere belli kurum ve mesleklere yönlendirilmiştir. Bizim kurumumuzda bu yaşam standardına uymadığı için kadınlar hep uzak kalmış ya da bırakılmış. Erkek işi olarak anlatılmış öyle algılanmıştır. Erkek işidir demiryolculuk ya da havacılık. Uygulana özelleştirme politikalarıyla, taşeronlaştırma ya da yanlış personel politikalarıyla birlikte var olan kadın sayısı da azaldı.

yönelik saldırılarına karşı güç birliği içinde, direniş hattını öreceğiz...

Biz kadınlar örgütlülüğümüzü geliştirmeye sendikalar içinde güçlenmeye devam ediyoruz. Özellikle eğitim ve sağlık işkollarında yüksek oranlarda kadın üyelerimizin KESK'i tercih etmelerinin nedeni diğer Konfederasyonlardan farklıdır. Çünkü KESK, kadına yönelik ayrımcılığın giderilmesi için kuruluşundan beri pozitif destek politikalarını hayata geçirmiş, kadınlar tarafından kadın politikası yapmayı eksenine koymuştur. Elbetteki bu kendiliğinden olmamıştır. Kadın mücadelesine gönül vermiş onlarca kadının zorlu ve kararlı mücadelesiyle bugün KESK toplumsal mücadeleler tarihinde saygın bir yer edinmiştir.

Kadınlar özgür bireylerdir. Kadınların hakları vardır ve bu haklarıyla kendileri ne yapmak istiyorlarsa onu yapmalıdırlar. Ve bizim hep beraber özgürlüklerimizin mücadelesini yapmamız lazım. Özgürlükler olmayınca kadınların haklarından söz etmemiz mümkün olmaz.”

Sempozyuma katılan 1 nolu Şube Kadın Sekreterimiz Ayten Bozkurt 2.gün oturumunda yaptığı konuşmayla ağırlıklı olarak işkolumuzda kadınların durumu ve sorunları üzerinde durdu.

“kadın ev içerisinde karşılıksız olarak emek harcamaya, yönetilmeye, pasifize edilmeye mahkum

Sendikamız demiryollarında, hava meydanlarında, denizcilik işkolunda, limanlarda ve demiryolu-limanlar-hava meydanları inşaat alanlarında çalışanların örgütlendiği bir sendika. Demiryollarında üye sayısı daha yoğundur. 250'ye yakın ünvanın içinde kadınlar sadece %10'luk dilimin içinde var. Aslında o da iki ayrı ünvanında. %99'u büro hizmetlerinde %1'den az bir kısmı da gişelerde hizmet üretiyor. 1989'dan bu yana TCDD'ye kadın çalışan alınmadı.

150 yıllık geçmişi olan demiryollarında bu güne kadar hiç kadın genel müdür olmamıştır. 7 Bölgeye ayrılan işletme bölgelerinde hiç kadın işletme müdürü olmamıştır. Makinistlik, manevracılık, hareket memuru dediğimiz ve dünyanın pek çok ülkesinde kadın arkadaşlarımızın yaptığı işleri Türkiye'de kadınlar yapamaz. Hava meydanlarında da durum bundan farklı değildir. Kadın arkadaşlarımız vardiyalı sistemle çalışmakta. Sosyal hayatları olumsuz etkilenmekte ve kurumdan, çalışma hayatından uzaklaşmak zorunda kalmaktalar. Vardiyalı çalışmalarda kreş vb. sorunları ciddi boyuttadır. Sürekli dikkat ve konsantrasyon gerektiren hava trafik kontrolörü arkadaşlarımız ağır ve olumsuz çalışma koşullarında yükleri artmakta ve daha fazla yıpranmaktadır. Bizler, kadınların sendikaya üye olma, mücadeleye katılma, yönetim kademelerinde yer alma konularında değişik eylem ve etkinlikler düzenlemeliyiz. Bu konuda sizlerinde desteğine ihtiyacımız var.

AIHM'den Güzel Bir Karar

Son dönemde KESK'e bağlı sendikalarımızın yaptıkları eylemler bir yandan medya tarafından büyük bir inatla görmezden gelinmeye çalışılırken yasal düzenlemelerden dolayı sıkışmış bir haldeyiz. Böylesi bir süreçte bizi en çok mutlu eden haberlerden biri de televizyonlardan, köprüde eylem olduğu üzerine verilen haberler gelmekte ve sevinç bazen içimizden bazen yüksek sesle sevinç sesleri çıkarmaktayız. Keza bin bir zahmetle yaptığımız pek çok eylemi sadece bu tür haberleri izleyenler görmekte.

KESK içerisinde her sendikanın işkolu ve çalışma alanı yönüyle önemi büyük ama diğer sendikaların BTS'ye bakışının hep farklı olduğunu düşünmüşümdür. Düşünsenize bir veya iki personel koca bir trene yolculuk için binen tüm insanları etkilemekte.

Bu nedenle gerek ülkemizde gerekse de Avrupa'da yapılan eylemlerde hep en öne ulaştırma emekçilerinin adları yer almakta, tren istasyonların fotoğrafları yer almakta.

1998 Mart ve 1999 Şubat aylarında Boğaz Köprüsü gişelerinde çalışan KESK'e bağlı Yapı Yol Sen(o zamanki adı Enerji Yapı Yol Sen'di) üyesi sözleşmeli personel işvereni yaptığı görüşmelerden olumlu sonuç çıkmayınca, sendikalar yasasının grev hakkı tanımaması nedeniyle "iş yavaşlatma" eylemi yapmışlar, birkaç saat gişelerden ayrılarak araçların köprüden parasız geçmelerine izin vermişlerdi.

İdareyi zarara uğrattıkları nedeniyle haklarında açılan davalar sonucu tazminat ödemeye mahkûm olmuşlardı. Bunun üzerine 47 Yapı Yol Sen üyesi Avrupa İnsan Hakları Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin örgütlenme ve toplanma özgürlüklerini kapsayan 11. maddesine dayanarak, 2001'de Türkiye devleti aleyhine dava açmışlardı. AIHM, davacıların belli bir süre işi yavaşlatma ve bu çerçevede gişelerden ücretsiz geçişe izin vermelerinin, sendikal haklar içinde yer alan bir genel ortak eylem olarak değerlendirilebileceğine karar verdi. Sendikanın işi yavaşlatma eyleminden işvereni daha önce haberdar ettiğini, bu eylemde çalışanların barışçıl toplanma haklarını kullandıklarını belirtti. Sonuç olarak, böyle bir iş ihtilafı sonrasında davacıların tazminat ödemeye mahkûm edilmelerinin, "demokratik bir toplumda" bir

Murat ORAL
Genel
Mali Sekreter

gereklilik olmadığına, haklarında tazminat ödeme cezası verilen 47 kişinin 11. maddede öngörülen haklarının çiğnendiğine, bu nedenle Türkiye devletinin mağdurlara toplam 33.615 avro ödemesine oybirliğiyle karar verdi.

Geçtiğimiz aylarda, Fransa'da demiryolu çalışanları başta olmak üzere, Paris ve çevresi kamu taşımacılığı sektöründe çalışanların başlatacakları grev yöntemleri tartışılırken, bir sendika (SUD-Rail) ve Kamu Hizmetleri ve Taşımacılığını Kullananlar Federasyonu, AIHM'in yukarıdaki kararını gündeme getirdiler. 1989'da Fransız demiryolları işletmesinde bilet kontrolörleri böyle bir grev eyleminde bulunmuşlar, demiryolu işletmesi "iş akitlerinden

doğan yükümlülükleri yerine getirmediikleri" ve bunun bir "iş kabahati" olduğu gerekçesiyle, grevcileri cezalandırmıştı. Verilen cezaların iptali için açılan davalarda, Fransız mahkemeleri işvereni haklı bulmuş ve bundan sonra bu tür eylemlere başvurulamamıştı.

AIHM'in KESK'li emekçiler lehine verdiği bu karar sonrasında, Fransa'da bazı sendikalar ve demekler, Ulaştırma Bakanlığı'na ortaya çıkan yeni Avrupa içtihadının kamu hizmetlerindeki çalışma ilişkileri uyuşmazlıklarına uyarlanması konusunda üçlü bir toplantıya davet ettiler. Demiryolu işletmesi ve diğer kamu taşımacılık işletmeleri bu girişime şiddetle karşı çıktı. Nedeni çok açık. Bugün kamu hizmetlerinde işi bırakma biçiminde gerçekleşen grev, kamu çalışanları ile kamu hizmeti kullanıcılarını karşı karşıya getiriyor. Boğaz köprüsü eylemi ise, halkın bütünüyle grevcilerin yanında yer almasını, hatta grevin daha da uzun sürmesini destekleyecekleri bir eylem tarzi. İşte demiryolu, metro, vapur gibi kamu hizmeti kullanıcısının hizmeti şahsen ve hizmet anında satın aldığı alanlarda bu eylem biçiminin yasallaşması, hükümetleri ve kamu işletmeleri yöneticilerini şimdi endişelendirmekte.

Boğaz Köprüsü emekçileri grevi olarak, Avrupa çalışma ilişkileri literatürüne geçen bu eylemi sonuna kadar kararlılıkla savunan ve mücadelelerinde haklı olduklarını AIHM nezdinde de tescil ettiren Yapı Yol Sen emekçilerinin mücadelemize kattığı bu önemli olayın Avrupa emekçilerinin mücadelelerine katkıda bulunduğu muhakkak.

Meclis'ten Haydarpaşa'nın İdam Fermanı Geçti !

İktidara geldiği günden bu yana, ülkenin kaynaklarını sermaye gruplarına peşkeş çekmeyi ve ülkeyi pazarlamayı kendine vazife gören Hükümet; örnekleri ancak anti-demokratik ülkelerde görülebilecek olan bir kanuni düzenlemeyi daha Meclisten geçirdi.

"Kamu Mali Yönetimi Ve Kontrol Kanunu İle Bazı Kanun ve KHK'larda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" olarak adlandırılan bu tasarıyla işi okulları satmaya kadar vardırıan hükümet, tepkilerin önüne geçmek için, 24 Temmuz Perşembe günü, tasarımı alelacele yasalaştırıldı.

Meclis'in tatil girmesinin söz konusu olduğu bir dönemde bu yasa tasarısının kamuoyundan gizlenerek apar topar Meclis'e getirilmesi ve kanun yapma tekniğine aykırı bir şekilde "temel kanun" olarak görüşürülüp Meclis'ten geçirilmesi dikkatle değerlendirilmelidir. Yasa özü itibariyle, hükümetin daha önce planlayıp da, yargı kararlarına takıldığı Haydarpaşa Manhattan Projesi gibi projelerin hayata geçirilmesi için tasarlanmış ve sonradan yapılan eklemelerle kapsamı okulların satışına varana kadar genişletilmiştir.

İmar Kanunu, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, Kıyı Kanunu, Toplu Konut Kanunu, Milli Eğitim Temel Kanunu, Özelleştirme Kanunu gibi onlarca temel kanunun hassas maddelerini değiştiren ve yargı ile itiraz süreçlerini ortadan kaldıran bu torba kanunun ülkeye getirecekleri özetle şunlardır;

- Okul binaları ve arazileri Özelleştirme İdaresi Başkanlığına devredilecek ve satılacaktır.
- Toplu Konut Kanunu değiştirilerek, TOKİ'ye sınırsız yetkiler verilip, TOKİ'nin toplu konut dışında her şeyi yapmasının önü açılacaktır. Ve TOKİ sermaye gruplarının inşaat işlerini yapan ve hukuki yaptırımlara tabi olmayan özel bir kurum haline getirilecektir.
- Deprem, gecekondulu vb gibi bahanelerle halk, evlerinden, yurtlarından edilerek, buralar kentsel dönüşüm adı altında yağmalanacaktır.
- İmar kanununun Ek 3.maddesi değiştirilerek, tarihi ve kültürel yapıların, imar kanununa ve itiraz süreçlerine açık olmaksızın yağmalanması sağlanacaktır.

Murat ORAL
Genel
Mali Sekreter

- Kentlerin planlanmasında, planlama karmaşası yaratılarak, birçok kuruma plan yağma yetkisi tanınacaktır.
- Zaten şaibeli bir şekilde, ülkenin önemli değerlerinden olan limanların bazılarını satan hükümet, bu kanunla tüm limanların satışını sağlayacaktır.
- Hazine arazilerini ve kıyıları işgal edenlere bu tasarı ile dolaylı af getirilecektir.
- Karayolları ve DSİ'ye ait arazi ve binaların satışının önü açılacaktır. Hükümetin önüne koyduğu üzere otoyollar ve köprüler de satılacaktır.

- Merkezi idarenin illerde yapacakları yatırım ödeneklerinin il özel idarelerine ve birliklere transferi zorunlu kılınarak, yerel seçimler öncesi, AKP yanlısı, atanmış ya da seçilmiş yerel yönetimlere kaynak transferi yapılacaktır.

- Hazineye ait arazilerin bazıları Devlet Hava Meydanları İşletmelerine (DHMİ) bedelsiz devredilerek, DHMİ özelleştirilecektir.
- TCDD'nin tüm arazi ve binalarının satışı için TCDD Yönetim Kurulu yetkili kılınarak Özelleştirme İdaresi Kanunundan muafiyet sağlanacaktır.
- IMF'ye verilen sözün bir yansıması olarak bu tasarıya konan bir madde ile 2009 yılında İstanbul'da yapılması planlanan IMF ve Dünya Bankası toplantısı için ödeneği olmadan sınırsız harcama yetkisi verilecektir. Böylelikle hükümetin "kongre vadisi projesi" gibi birçok kentsel yağma projeleri için kaynak yaratılacaktır.

Bu kanun ülkenin kanunlarla düzenlenen işleyişini baş aşağı etmektedir. Mevcut temel kanunları uygulanamaz hale getirmektedir. Yargılama süreçlerini ortadan kaldırmaktadır. İtiraz hakkını yok etmektedir. Ve bu kanunla ülkenin tüm değerlerinin satılmasının önü açılacaktır.

- Bu kanun, başta Anayasa olmak üzere ilgili tüm temel kanunlara aykırıdır.
- Bu kanun, kendi içinde, kanun yapılış şekline hukuk ilkelerine aykırıdır.
- Bu kanun, insan haklarına, kentli haklarına aykırıdır.
- Diğer yandan bu torba kanun içine memurlara yapılacak iyileştirme zammının konulması çalışanların direncini kırmaya yönelik bir rüşvet niteliğindedir.

Günümüzde Sendikacılık ve Şovenizm!

Emekçilerin emeğinin ürünü her iki sınıf arasında bölüşülmek zorunda dır,ve sürüp giden mücadele işte bu bölüşüm üzerinedir.

ENGELS

Tarihsel süreç içerisinde sınıflı toplumun ortaya çıkması ile birlikte egemen sınıfa dayalı devlet gücü ve olgusu da ortaya çıkmıştır. Her ne kadar toplumda zamanla sosyal, siyasal, ekonomik anlamda değişim dönüşüm yaşanmış olsa da, ezen ve ezilen sınıf çelişkisi her zaman için var olmuştur.

Bir yanda iktidarcı egemen güç, diğer yandan hak alma mücadelesi veren ve arayışı içinde olan çeşitli halk katmanları, işçiler, emekçiler vs... Ne yazık ki tarih boyunca bu kutuplaşmanın bedeli çok ağır olmuştur. İnsanlar kanlarıyla, canlarıyla, acı ve göz yaşlarıyla ödemeye devam etmiştir.

İçinde bulunduğumuz modern çağda da insanların zihniyet yapısında değişim yaşanmış olsa da toplumu yönetmek, emir vermek zengin olmak gibi egolarından vazgeçmiş değildir. Evrimsel veya devrimsel etkileşimle iktidarlar el değiştirmiş olsa bile, yeni iktidar kendi sınıf çıkarlarını ön planda tutarak, devlet mekanizmasını ona göre şekillendirmeye çalışırlar. Bu egemen güç kendi konumunu sağlamlaştırmak ve ayakta durabilmek için de kendine uygun yasalar hazırlayarak uygulamaya çalışır. Hak alma mücadelesinde ise yapılacak her hangi bir eylem veya etkinlik yasa dışı ilan edilerek çeşitli cezalar uygulayarak toplumu baskı altına almaya çalışır.

Bu şovenist dalga dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi, ülkemizde de işçi ve emekçi sınıfı arasında vücut bulmuştur.

Demokratik emek örgütleri olarak bu anlamda

**MÜCAHİT
BEYAZER**

*Diyarbakır Şube
Hukuk TİS ve
İnsan Hakları
Sekreteri*

kriz yaşıyorken, sistem şovenizmi körükleyerek, emekçilerin hak ve çıkarları doğrultusunda saparak, kendi politik çizgisine çekmek istemiştir. Buna kısmen başarılı olmuş diyebiliriz. Gerek işçi, gerekse memur sendikalarının büyük bir kısmı sistemin vesayeti altına girmiş bulunmaktadır. Bu gibi sendika ve anlayışlar yeteri kadar şovenizmden gıdasını almıştır. Bunun içindir ki emek, demokrasi mücadelesi arka plana itilmiştir. Yani sendikacılığın her iki ayağı kesilerek, topal yürümekten ziyade tamamen hareketsiz duruma getirilmiştir.

Daha az ücrete ve daha az sosyal ve özlük haklara sahip olarak şovenizmin etkisi altında kalarak sistemi devam ettirmeye çalışacaklardır.

Egemen güç sömürü düzenini sürdürmek için, her türlü kurnazlıkla böl parçala yut taktiği tarih boyunca başvurduğu en büyük silahtır. Maalesef günümüzde de bu süreç işlenmektedir. Üç sene içerisinde üç tane sendika değiştiren ve ön saflarında bulunan kişiler sendika sendika gezerek emekçi kardeşlerimizi kandırmaktadırlar. Ne yazık ki üzüldüğüm konu emekçi kardeşlerimizin, bu kişilerin peşlerinden ayrılmamalarıdır. Soruyorum; şimdiye kadar hangi haklarımızı talep edipte alabildiler?

Sendikal örgütlemenin ve sınıf mücadelesinin olmazsa olmaz koşulu sınıf bilincidir. Yani sermaye sınıfına karşı takındığı tavidir. Sendikalar güncel yaşamda bile siyasal mücadele ile iç içedir. Her attığı adım siyasetle yakından alakalıdır.

Halklar arasında barış ve kardeşlik duygularının işlenmesine yardımcı olmalarıdır.

Kırılan conta başı gerçekleri gizliyor

"Pamukova faciası imaj uğruna yaşanan bir katliamdır" Yolsuzluğun gerçek sorumluları yargılansın

AYNI MÜDÜRLERLE 3'ÜNCÜ KAZA 9 ÖLÜ

İŞ KAZALARI
Demiryolları, Tuzla'ya dönüşmesin
GÖKÇE UYGUN
Türkiye gündemdir Tuzla tersanelerinde art arda yaşanan işçi ölümleri...
"İş kazaları..."

TCDD'de çıkar ağı

41 kişiyi yaşamını yitirdiği hızlandırılmış tren faciasında TCDD yönetimini alkışlayan bazı bakanlar bilim kurulu üyelerinin, kurdukları şirkette TCDD'den iş aldığı ortaya çıktı. Prof. Dr. Mustafa Karasahin'in genel sekreteri olduğu ve Prof. Süddik Yılmaz ve Prof. İnal Şekkin'in eğitmen olduğu çalıştığı Raylı Ulaşım Sistemleri Demergi'ye Ulaştırma Bakanlığı'nın yanı sıra MEB ile de iş yapıyor.

'Tabutta emekli olmayacağız'

Raydan çıkış
4 yıl öncisini anımsayan var mı, Pamukova'da olanları? AKP'nin hızlandırdığı trenin raydan çıkışını, 41 kişinin ölümünü...
Pamukova faciasını kitaplaştırmış olan araştırmacı-yazar Ümit Çemalın "Özellikle"

TCDD'ye 12 trenin akabeti soruldu

Birleşik Tasımacılar Çalışanları (BTC) Sendikası İzmir Şubesi Başkanı Kemal Akkas, TCDD'nin İzmir-Denizli hatlarında çalışan 12 treni seferden kaldırdığını öne sürdü. Akkas, Alsancak Gar'ında düzenlediği basın toplantısında, TCDD yönetiminin, demiryolu hatlarını kaderine terk ettiğini, hatların bakım ve onarımının yapılmadığını öne sürdü. Akkas, "İzmir-Denizli hatlarında 12 tren, seferden kaldırıldı. TCDD yönetiminin..."

TCDD lojmanlarının satışına tepki

Birleşik Tasımacılar Çalışanları Sendikası'nda düzenlenen TCDD çalışanları, Mersin Limanı'nın özelleştirilmesinden sonra boş lojmanların satışına tepki gösterdi. **BTS Mersin İl Temsil Önder Alicu, "AKP Hükümeti şimdiki lojmanları satarak çalışanları ve ailelerini kapı önüne koymaktadır" dedi.**

Müdür Bey raydan çıktı

TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman 9 kişinin can verdiği kazada "ihmal söz konusu değil" dedi ama tüm bulgular, raylara bakım yapıldığını gösteriyor. **Bakım ekibi tutuklandı Kazan ölenleri**
KUTAHYA yakınında meydana gelen Pamukova Depremi'nin ilk riskli durumu olan kazada, trenin raylara çarpması sonucu 9 kişi öldü, 41 kişi yaralandı. Kazanın sorumlularını belirlemek için soruşturma başlatıldı. TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman, kazanın sorumlularını belirlemek için soruşturma başlatıldı. TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman, kazanın sorumlularını belirlemek için soruşturma başlatıldı.

Gar kavşağı protesto edildi

CHP Ankara milletvekilleri ile sivil toplum kuruluşu ve meslek odaları temsilcileri, Büyükşehir Belediyesi tarafından Gar'ın önüne yapılacak katlı kavşak projesini protesto etti. **4'TE**

Emekçiler ayağa kalktı

Birleşik Tasımacılar Çalışanları Sendikası'nda düzenlenen TCDD çalışanları, Mersin Limanı'nın özelleştirilmesinden sonra boş lojmanların satışına tepki gösterdi. **BTS Mersin İl Temsil Önder Alicu, "AKP Hükümeti şimdiki lojmanları satarak çalışanları ve ailelerini kapı önüne koymaktadır" dedi.**

Birleşik Tasımacılar Çalışanları Sendikası'nda düzenlenen TCDD çalışanları, Mersin Limanı'nın özelleştirilmesinden sonra boş lojmanların satışına tepki gösterdi. **BTS Mersin İl Temsil Önder Alicu, "AKP Hükümeti şimdiki lojmanları satarak çalışanları ve ailelerini kapı önüne koymaktadır" dedi.**

Hükümetin demiryolu politikası raydan çıktı

Demiryolu kazalarının büyüklüğü AKP Hükümeti döneminde gerçeğe ulaştı. AKP döneminde sadece 311 km yenileme çalışması yapıldı.

Raylar kırıldı: 9 ölü

İstanbul-Denizli seferini yapan Pamukova Ekspresi, Kutahya-Afyon güzergahında bulunan Çöğürler-Değirmentezi istasyonları arasında conta başındaki rayların kırılması sonucu ray-

Demiryolları kaderine terk edildi

Kütahya'da yaşanan tren kazasına ilişkin açıklama yapan meslek örgütleri iktidarı ulaşım politikalarını eleştirerek yaşanan sıkıntılara dikkat çektiler. **Sermayenin Kadıköy planı**
İstanbul hayata geçirilen projelerle sermayenin 'başkenti' yapılmak isteniyor. Projelerden en büyük paylardan biri Kadıköy'e düşüyor

Demiryolları ölüm kokuyor

AKP Hükümeti'yle demiryollarında hızlanan 'yeniden yapılanma' adı altında yapılan uygulamalar, demiryollarını ölüm yolu haline getiriyor. İstanbul'da günde 600 yeni araç trafiğe çıkıyor, sorun büyükşehir belediyesini aşıyor

Trafikte boğuluyoruz

Türkiye'de her altı dakikada bir iş kazası meydana geliyor. Her beş saatte bir çalışan hayatını kaybediyor

Ekmek teknesi, tabut olmasın

✓ Dünyada her yıl 270 milyon iş kazası oluyor ve 2 milyon 200 bin çalışan iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle yaşamını yitiriyor.
✓ Türkiye'de en fazla iş kazası yaşanan il, 9 bin 697 kazayla İstanbul, onun ardından 9 bin 258 iş kazası ile İzmir ve 7 bin 440 iş kazası ile Bursa geliyor.
✓ İş kazası ve meslek hastalığı sonucu ölümlerde İstanbul 152 ölümlle birinci sırada yer almaktadır, onu 106 ölümlü Ankara ve 60 ölümlü Antalya takip etmektedir.

Çalık Grubu'nun Haydarpaşa ısrarı

Ortada ihale ve sözleşme yokken Çalık Grubu'na ait GAP İnşaat'ın Haydarpaşa'yı önce Manhattan, sonra Venedik'e çeviren yağma projelerine Osmanlı versiyonu da eklendi. TCDD, hızlı tren projesindeki aksaklıklara dikkat çeken üç uzman hakkında soruşturma açtı

Bilimsel rapora 'sürgün' istemi Kazanın bir nedeni de personel eksikliği

Yer altından kazıya başlandı. Mülkiyetin Arma'nın elinde olduğu bir yapıya dönüşürken, kazanın bir nedeni de personel eksikliği. Kazanın bir nedeni de personel eksikliği.

BTS'den tasarı tepkisi

BTS Şube Başkanı Rıdvan Bozan, "Sosyal Güvenlik altındaki sosyal güvencesizlik, sağlıkta reform adı altında ise sağlığa yıkım bizlere davatılıyor"

Kusurlu raylar her yere döşenmiş

Kütahya'da geçen öğle'ki meydana gelen kazanın araştırılması amacıyla İstanbul'da bulunan rayların, başka hatlarda da kullanıldığı ortaya çıktı

Raylar kırıldı: 9 ölü

İstanbul-Denizli seferini yapan Pamukova Ekspresi, Kutahya-Afyon güzergahında bulunan Çöğürler-Değirmentezi istasyonları arasında conta başındaki rayların kırılması sonucu ray-

Gar alt geçidine tepki

İstanbul'da günde 600 yeni araç trafiğe çıkıyor, sorun büyükşehir belediyesini aşıyor

Trafikte boğuluyoruz

Türkiye'de her altı dakikada bir iş kazası meydana geliyor. Her beş saatte bir çalışan hayatını kaybediyor

Ekmek teknesi, tabut olmasın

✓ Dünyada her yıl 270 milyon iş kazası oluyor ve 2 milyon 200 bin çalışan iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle yaşamını yitiriyor.
✓ Türkiye'de en fazla iş kazası yaşanan il, 9 bin 697 kazayla İstanbul, onun ardından 9 bin 258 iş kazası ile İzmir ve 7 bin 440 iş kazası ile Bursa geliyor.
✓ İş kazası ve meslek hastalığı sonucu ölümlerde İstanbul 152 ölümlle birinci sırada yer almaktadır, onu 106 ölümlü Ankara ve 60 ölümlü Antalya takip etmektedir.

Çalık Grubu'nun Haydarpaşa ısrarı

Ortada ihale ve sözleşme yokken Çalık Grubu'na ait GAP İnşaat'ın Haydarpaşa'yı önce Manhattan, sonra Venedik'e çeviren yağma projelerine Osmanlı versiyonu da eklendi. TCDD, hızlı tren projesindeki aksaklıklara dikkat çeken üç uzman hakkında soruşturma açtı

Bilimsel rapora 'sürgün' istemi Kazanın bir nedeni de personel eksikliği

Yer altından kazıya başlandı. Mülkiyetin Arma'nın elinde olduğu bir yapıya dönüşürken, kazanın bir nedeni de personel eksikliği. Kazanın bir nedeni de personel eksikliği.

BTS'den tasarı tepkisi

BTS Şube Başkanı Rıdvan Bozan, "Sosyal Güvenlik altındaki sosyal güvencesizlik, sağlıkta reform adı altında ise sağlığa yıkım bizlere davatılıyor"

Kusurlu raylar her yere döşenmiş

Kütahya'da geçen öğle'ki meydana gelen kazanın araştırılması amacıyla İstanbul'da bulunan rayların, başka hatlarda da kullanıldığı ortaya çıktı

yitirdiklerimiz

Sendikamız Eskişehir Şube üyelerinden Eskişehir Gar Müdürlüğü personeli Mete Kayaalp yaşamını yitirmiştir.

Mete Kayaalp
1978 -2008

Gaziantep Gar Müdürlüğünde Gar Müdür Yardımcısı ünvanıyla çalışmakta olan üyemiz Mehmet SEYHAN yaşamını yitirmiştir.

Mehmet Seyhan
1952 - 2008

TCDD 6.Bölge Başpınar Gar Şefliğinde Tren Teşkil Memuru ünvanıyla çalışmakta olan mesai arkadaşımız Recep Ersoy görev başındayken tren altında kalması sonucu yaşamını yitirmiştir.

Recep ERSOY
1951-2008

Ziya AYDOĞMUŞ
1959-2008

3.Bölge Menemen Gar Şefliğinde çalışanı Gişe Memuru üyemiz Taci ÖZTÜRK kalp krizi sonucu yaşamını yitirmiştir.

Taci ÖZTÜRK
1960 - 2008

Malatya Gar Müdürlüğünde kondoktör ünvanıyla çalışan üyemiz Hasan ERDOĞAN tedavi olduğu hastanede yaşamını yitirmiştir.

Hasan ERDOĞAN
1950 - 2007

Samsun Gar Müdürlüğünde Tren Teşkil Memuru ünvanıyla çalışmakta olan arkadaşımız Ahmet GÜNAY yaşamını yitirmiştir.

Ahmet GÜNAY
1959-2008

KORKU KAR EYLEMEZ YOLA DÜŞENE
SEN BİR AŞKIN UMUDUSUN YAŞAYACAKSIN
HER YANINI BÖRTÜ BÖCEK SARSA NE ÇIKAR
TOPRAĞA SIKI SARIL BOY VERECEKSİN...

HERYANINDA ALLI MORLU GÜLLER AÇAR TÜRLÜ TÜRLÜ
BU FIRTINA DÜNDEM BELLİ BAŞ EDECEKSİN

Anıları

Mücadelemizde Yaşayacak

CANAC

UYGULAMALARI

Manevracı Cengizhan GEVREKÇİ Bostankaya'da,
Manevracı İsfendiyar ARSLAN Erzurum'da,
Manevracı Adil KAYNAR (12 Mart 2007) Mersin'de
Manevracı Recep ERDOY (11 Temmuz 2008)Gaziantep'te
tren altında kalarak hayatını kaybetti!

Manevracı Hanifi AŞUT (9 Temmuz 2007) Malatya'da,
Manevracı Mazhar DRUÇ (12 Temmuz 2007) Kurtalan'da,
Manevracı Kemalletin ŞİMAY (1 Ekim 2007) Kars'ta
Manevracı Ahmet Günay (31 Mart 2008) Samsun Gar'da
tren altında kalarak çeşitli organlarını kaybetti !

Yeniden yapılanma uygulamalarından biri olan MANEVRACI, MAKASÇI ve GARDI FREN ünvanlarındaki personelin "Tren Teşkil Memuru" adı altında tek unvanda birleştirilmesinden sonra personelin can güvenliği ortadan kalkmış. Demiryollarında meydana gelen kazalarda çok büyük artış meydana gelmiştir. "Az adamla çok iş" uygulaması sürdüğü müddetçe Canac uygulamaları demiryollarında kan akıtmaya devam edecektir.

KAN AKITMAYA

DEVAM EDİYOR !

